

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2017

Núm. 96

Presidència del Molt Honorable Sr. Baltasar Picornell i Lladó

Sessió celebrada dia 3 d'octubre de 2017

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 11850/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a manca de pediatres..... [5147](#)
 - 2) RGE núm. 11853/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a irregularitats als autobusos escolars..... [5148](#)
 - 3) RGE núm. 11854/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa al funcionament de la borsa única..... [5149](#)
 - 4) RGE núm. 11858/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a convocatòries d'AD i d'ATD..... [5150](#)
 - 5) RGE núm. 11865/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a superàvit de l'Aerotib..... [5151](#)
 - 6) RGE núm. 12343/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb el món agrari..... [5152](#)
-
-

- 7) **RGE núm. 11866/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a respecte als drets dels treballadors per part de l'administració..... 5154
- 8) **RGE núm. 11861/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici de curs escolars a l'IES Felanitx.. 5155
- 9) **RGE núm. 11862/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desprivatització de la sanitat balear..... 5157
- 10) **RGE núm. 11863/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment de les obligacions en matèria de participació ciutadana.. 5158
- 11) **RGE núm. 11855/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a pujada de salaris.. 5160
- 12) **RGE núm. 11852/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a valoració del vet del Govern espanyol a la Proposició de llei de modificació del REB.. 5161
- 13) **RGE núm. 11851/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a eliminació de l'impost de successions.. 5163
- 14) **RGE núm. 11834/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Consuelo Huertas i Catalayud, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a sanitat pública.. 5164
- 15) **RGE núm. 12342/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a consens amb el conveni d'hoteleria... 5165
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 10141/17**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació amb l'IBAVI.. 5167
- III. MOCIÓ RGE núm. 11072/17**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a política de repartiment de l'impost turístic, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 9867/17.. 5171
- IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) **RGE núm. 10392/17**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a suport institucional en la defensa de l'estat de dret a Catalunya. (**Retirada**). 5182
- 2) **RGE núm. 5695/17**, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a establir l'obligació que les secretaries generals de les conselleries siguin ocupades per funcionaris... 5182
-

EL SR. PRESIDENT:

Bé, començam. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 11850/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a manca de pediatres.

Primera pregunta, RGE núm. 11850/17, relativa a manca de pediatres, que formula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

Per favor, guardin un poquet de silenci. Té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats, molt bon dia a tots. Un dels problemes més grans que hi ha a Balears és la falta de pediatres, més del 40% de les places de pediatria, sobretot en atenció primària, estan ocupades per metges que no ho són, que no tenen l'especialitat, perquè no hi ha suficients. Això és una notícia que sortia a l'*Última Hora* dia 25 de setembre d'aquest mateix any. Aquestes afirmacions les va fer el Sr. Juan Carlos de Carlos, cap de la UCI de pediatria de Son Espases i president de la Societat de Pediatria Balear, qui també afegeix que el problema es viu sobretot a la part forana i que és necessari que es formin més pediatres via MIR.

Per això, li volia demanar, Sra. Consellera, si considera que hi ha un problema de manca de pediatres al sistema sanitari de Balears.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sr. President, bon dia a tots i a totes. Vull dir-li que sí, que hi ha una manca de pediatres a Balears i a tot l'Estat espanyol. Per aquest motiu fa unes setmanes vàrem enviar des de diferents comunitats autònomes una carta urgent a la ministra per convocar una interterritorial per abordar la manca de metges i especialistes en general del sistema sanitari, perquè no només falten pediatres.

Des de l'any 92, que es varen establir els centres de salut, ja les places de pediatria no hi havia suficients, es varen cobrir amb metges de família i amb pediatres, es varen cobrir amb les dues especialitats.

També dir que l'atenció al nin està totalment garantida amb metges de família perquè els metges de família que tenen una

formació de quatre anys tenen una rotació molt ample per atendre el nin i l'adolescència a les unitats de pediatria de les diferents àrees assistencials on es tracten nins i adolescents, que els capacita plenament per a aquesta atenció. Per tant, poden atendre totes les consultes dels centres de salut.

En relació als hospitals les plantilles de pediatria estan quasi cobertes, a qualche hospital falta qualche pediatre, però estan més cobertes en aquesta comunitat als hospitals.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera. Té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Per entrar un poc més en aquest tema, la meitat dels pediatres que fan feina en els centres d'atenció primària d'Eivissa i de Formentera no tenen l'especialitat de pediatria, sinó que, com vostè ha dit, de medicina familiar i comunitària, una xifra molt semblant a la que hi ha a Menorca i a la part forana de Mallorca. Creiem que és un problema real i seriós i tendríem moltes preguntes sobre aquest tema per veure com pensa gestionar aquesta manca de professionals: si fa comptes fer passes per consolidar les places que hi ha existents, com valora la possibilitat que es formin més pediatres, si s'ha plantejat oferir places amb un major atractiu estables i no només substitucions temporals i contractes precaris perquè els pediatres vulguin venir a fer feina aquí a les Illes.

Fa gairebé dos anys que l'Associació de Pediatria d'Atenció Primària de les Illes Balears li va lliurar un document on li explicaven els problemes que pateix la pediatria d'atenció primària aquí.

Què pot dir que han fet per solucionar o per fer passes en aquest tema? Què pensen fer d'ara en endavant? Tenim moltes preguntes, Sra. Consellera, i molts dubtes perquè fa dos anys que vostè està al capdavant d'aquesta conselleria i aquest problema, que també és cert que es rossega des de fa temps, sembla que segueix igual que com estava quan vostè se'l va trobar.

Estam convençuts que els metges que no tenen aquesta especialitat són bons professionals i que fan una gran feina exercint de pediatres, això vull que quedi clar i que no ho posam en dubte, però sí que hi ha unes persones especialitzades i creiem que són aquestes les que han d'ocupar aquestes places, i a Balears no hi ha a bastament.

Li deman que faci feina en aquest tema perquè és molt seriós i la veritat, s'ho mereix.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Miri, nosaltres entenem que l'organització de l'atenció primària a la nostra comunitat autònoma és bona, però no és l'única que hi ha. Des de l'inici de la legislatura, o un poc més endavant diria, sis mesos després aproximadament, treballam en un pla d'atenció integral al nin i a l'infant. El pla, el projecte de pla ja s'ha presentat als professionals, les revisions en què s'hi han inclòs nin i adolescent, perquè fins ara era només el nin. Sabem que tenim moltes mancances i també àrees de millora, per això també fem un pla d'atenció a la pediatria a la comunitat autònoma amb participació, arran d'aquest document que vostè diu, de tots els pediatres.

Què hem fet? Doncs, hem intentat o estam intentant millorar les condicions de feina, generam contractes interins en lloc d'eventuals i també hem prioritzat amb els sindicats una de les primeres oposicions serà la de pediatres, estan separats en dues oposicions diferents, tant d'atenció primària com d'atenció hospitalària, juntament amb anestesistes, metges d'urgències i metges de família, que són les especialitats més deficitàries.

Sí voldria acabar dient que tenim uns excel·lents resultats en salut, els indicadors d'atenció primària, d'atenció hospitalària, pediatria són molt bons en aquesta comunitat autònoma que...

EL SR. PRESIDENTA:

Sra. Consellera, vagi acabant.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

... sí que ens importa. Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 11853/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a irregularitats als autobusos escolars.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la segona pregunta, RGE núm. 11853/17, relativa a irregularitats als autobusos escolars, que formula el diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO.

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Les policies locals dels diferents municipis de Balears varen participar en una campanya control amb motiu de l'inici del curs escolar, els controls es varen fer el passat divendres 15 de setembre en els entorns escolars amb l'objectiu de vigilar el compliment correcte de la normativa que regula el transport de menors en vehicles.

I quin va ser el resultat? Es varen detectar algun tipus d'irregularitat a 28 autobusos escolars dels 76, és a dir, el 36%,

o dit d'una forma més senzilla, un de cada tres autobusos presentava alguna irregularitat. Entre les incidències detectades en l'actuació duta a terme aquest divendres va haver-n'hi alguna relacionada amb l'antiguitat del vehicle i unes altres sobre el cartell indicatiu de transport escolar.

Davant aquestes dades, com es pot imaginar, estam preocupats ja que és un percentatge prou alt perquè mirem cap a un altre costat i no siguem curosos en l'aplicació de la llei i, com no, de vetllar per la seguretat del nostre alumnat.

Per això, li faig la següent pregunta: quines mesures ha pres o pensa prendre la Conselleria d'Educació després que la policia local hagi detectat irregularitats a 28 autobusos escolars de 76 inspeccions en una campanya de control realitzada amb motiu de l'inici escolar?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguilera. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Sr. President, moltes gràcies, diputats, diputades, senyors de la cambra. Sr. Salvador Aguilera, moltes gràcies per la seva pregunta. Com es pot suposar això és un tema que a nosaltres ens preocupa i ens ocupa, aquesta inspecció va ser realitzada per policies locals i els seus resultats vostè els ha dit i d'aquests resultats la majoria no fan referència a qüestions que afecten la Conselleria d'Educació, sinó que afecten problemes de trànsit, és a dir, el Reglament de trànsit.

Per tant, nosaltres... vostè sap que enguany hi ha hagut una nova convocatòria de transport escolar que afecta més de 129 centres, 312 autocars i més de 15.000 places, on Eivissa i Formentera és el que en proporció té més rutes escolars i més autocars tenint en compte la realitat demogràfica i la dispersió que té l'illa d'Eivissa.

Per tant, nosaltres una vegada que ens hem assabentat, perquè això no va ser de la Conselleria d'Educació, sinó de la Policia Local, nosaltres tenim clar que hi ha un tema que sí ens preocupa i ens ocupa que afecta els contractes que nosaltres varem fer que són aquells autocars que no tenen els cinturons de seguretat i que aquests cinturons de seguretat va ser un element que es va valorar com un punt per tal de poder tenir accés..., per tenir les places o tenir, diguem... els autocars per fer el transport escolar.

Per tant, nosaltres una vegada que nosaltres ens hem assabentat d'aquest tema, evidentment obrirem un expedient informatiu per tal de veure què és el que ha passat i aplicarem les sancions que en aquests moments hi pugui haver respecte d'aquest no compliment d'aquesta norma.

En qualsevol cas les altres normes feien referència a altres qüestions que no afecten la Conselleria d'Educació, sinó que afecten el Reglament de trànsit.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller, la veritat... bé, sé que realment el Govern treballa i es preocupa per aquestes qüestions, però... escoltar que en el seu moment si ho recorda perfectament li vaig fer una pregunta fa mesos sobre les concessions respecte al transport escolar, era molt fàcil que un càrtel en aquest cas d'empreses d'automoció es dediquin a fixar un preu, una altra de les irregularitats és que tenim autobusos vells en aquest sentit i que, a més a més, incompleixen o no s'han actualitzat a l'hora del compliment de trànsit; en aquest sentit la conselleria és responsable subsidiària de la seguretat de l'alumnat que portem en aquests autobusos.

Entenem que vostè farà tot el possible, però recordo que a la fi si determinades empreses estan o tenen determinats contractes o firmen convenis amb la conselleria perquè a la fi són concessions econòmiques no estan complint o és un punt més o menys el que al final tingui o no una mesura de seguretat que hi haurien de ser per obligació, em sembla que la conselleria ho hauria de mirar amb molta cura.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguilera. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Sr. Aguilera, no es preocupi que la conselleria té clar quin és el tema de seguretat dels escolars. Nosaltres aplicarem d'una forma clara la normativa que realment tenim. Vostè sap que varem fer una convocatòria a causa a... en fi, d'unes sentències de la comissió de valors i nosaltres hem fet, hem aplicat una altra convocatòria. Pensam que evidentment les normes s'han de complir i, torn repetir, obrirem un expedient informatiu per veure a aquests autocars que no compleixen les normes, quin tipus d'expedient se'ls pot fer, quin tipus de sanció.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 11854/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa al funcionament de la borsa única.

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 11854/17, relativa al funcionament de la borsa única, que formula la diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom, consellers, conselleres, diputats, diputades. El 18 de maig de l'any passat varem presentar una PNL a la Comissió de Salut relativa al procediment per a la selecció del personal estatutari temporal del Servei de Salut de les Illes Balears en què demanàvem, entre d'altres, l'obertura d'una borsa única d'ocupació, d'acord amb els principis d'igualtat, mèrit, capacitat, competència i publicitat.

Visitant la pàgina web, veiem que hi ha actives únicament les borses per a cinc especialitats, auxiliar d'infermeria, infermer especialista, metges de família, amén de totes les crides públiques que les diferents gerències s'han vist obligades a fer amb els conseqüents perjudicis que s'han fet entre ells llevant-se treballadors.

Però què passa amb la resta, zeladors, administratius, auxiliars administratius, tècnics de gestió, tècnics especialistes sanitaris tècnics de... tècnics de documentació clínica, etc.?

Per pal·liar les necessitats de personal en les diferents gerències i en totes les categories demanem a la Sra. Consellera si pensa que a la Conselleria de Sanitat funciona correctament aquesta borsa única.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Maicas. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Miri, la borsa va ser aprovada el novembre de l'any passat, ratificada pel Consell de Govern dues setmanes després, i va començar la seva vida útil abans d'aquest estiu i és cert, no està operativa per a totes les categories.

Com vostè deia el seu objectiu fonamental és unificar les condicions de contractació de tots els treballadors dependents del Servei de Salut perquè fins arribar aquí tots els... cada hospital tenia els seus criteris, tots diferents, no?

Per poder-la constituir el juliol del 2015 la situació era molt complexa i s'han fet reunions setmanals amb els agents sindicals, els gestors de recursos humans de cadascun dels centres i el Servei de Salut, però per posar-li un exemple: només a la categoria d'infermeres, en el cas de les infermeres s'han hagut d'avaluar 4.500 currículums que vol dir puntuar cadascuna de les aportacions o dels mèrits aportats pels professionals per publicar les llistes provisionals, revisar les reclamacions i publicar les llistes definitives.

Tot això no es fa en dos dies, i ja li dic que és una feina intensa dels departaments de recursos humans i anirem avançant a mesura que es pugui en el temps.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera. Té la paraula la Sra. Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sra. Consellera, per la seva resposta. Un altre punt al qual instàvem en aquesta iniciativa era que l'estructura de la borsa garanteixi l'eficàcia, l'objectivitat i la transparència, l'agilitat del procés de selecció, i que a la propera reunió de la mesa sectorial de sanitat es valorés amb aquests criteris la borsa única i els resultats de la seva aplicació a les diferents àrees sanitàries per actuar en conseqüència.

Bé, la nostra pregunta és: s'ha valorat a la mesa sectorial els resultats de la seva aplicació?

Sabem per altra banda que hi ha una comissió de seguiment d'aquesta borsa única i que s'ha comprovat que hi ha una gran quantitat d'errades i de deficiències. S'ha proposat alguna mesura per corregir aquestes errades?

Què necessita el Servei de Salut exactament perquè tots els demandants d'ocupació de la sanitat pública balear tinguin garantit poder accedir a una ocupació amb garanties de transparència?

Pensem que del bon funcionament de la borsa de treball depèn el bon funcionament de la nostra àrea de salut.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Maicas. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Està clar que la borsa única segons els sindicats perquè hi ha un acord sindical per unanimitat i es va revisant, es van fent aquestes revisions periòdiques amb tots els sindicats i millora les condicions de la contractació. El que passa és que com li dic és necessari temps per a sobretot poder baremar els mils i mils d'expedients de cadascuna de les categories professionals. Tenim més de cent categories professionals i per tant, el volum de feina és molt important tenint en compte la resta de feines que també s'han d'anar fent, mentrestant s'utilitzen les borses de contractació antigues, les que tenia cada uns dels centres i dels hospitals, i intentam unificar els criteris a l'hora de contractar, però segurament serà un procés que durà temps i mentrestant intentam resoldre les situacions que es puguin produir al dia a dia.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera.

I.4) Pregunta RGE núm. 11858/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a convocatòries d'AD i d'ATD.

Passam a la quarta pregunta RGE núm. 11858/17, relativa a convocatòries d'AD i ATD, que formula la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. Conseller, durante toda esta legislatura Ciudadanos ha estado denunciando que este gobierno está enchufando a dedo a más de centenar y medio de profesoras afines al Govern en plazas...

(Remor de veus)

...dentro de su conselleria denominadas asesor docente, plazas que no salen a concurso público, adjudicándose a dedo con el más absoluto oscurantismo.

Usted ha reconocido que este abuso se hace, lo reconoció desde el primer momento y prometió cumplir con una iniciativa de Ciudadanos para sacar a convocatoria pública estas plazas y elaborar una normativa que regule la figura del AD.

Pues bien, ni en 2015 ni en 2016 ha cumplido, y prefiero olvidar la pantomima de la convocatoria de las plazas de los campos de aprendizaje, que fue una burda tomadura de pelo del Sr. Jaume Ribas, como ya lo denunciábamos en este pleno.

Pero empieza el curso 2018 y desde Ciudadanos nos gustaría saber si este año por fin ha cumplido su promesa y nos pudiera indicar cuántas convocatorias públicas ha realizado este govern para regular las más de 150 plazas que se han estado adjudicando bajo la denominación de AD y ATD.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ballester. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president. Diputats, diputades, Sra. Olga Ballester, la primera qüestió: vostè parla d'"enxufats" d'una forma despectiva, i jo vaig fer una defensa aferrissada de la gent que en aquests moments està fent una feina a la conselleria d'una forma eficaç, complint més hores de les que realment tendrien si realment fessin classes. Per tant jo vull tenir un reconeixement, i la paraula "enxufat" em sembla lamentable, perquè són qüestions purament conjunturals.

Per tant, Sra. Olga Ballester, vostè és molt despectiva amb un tipus de coses i jo vull fer una defensa aferrissada tant de tots els ATE, ADE i ATD que són a la conselleria com dels distints directors generals com el Sr. Jaume Ribas, perquè realment vostè té una obsessió d'una forma jo diria molt

obsessiva respecte d'aquesta qüestió. No és si és una qüestió de PLIS, però en definitiva jo li deman més respecte a la gent.

En qualsevol cas, nosaltres d'ençà que som a la conselleria, un parell de qüestions: hem baixat a 150; l'evolució és realment significativa de la baixa del nombre d'ATE i ATD; i li diré dues coses més: en aquest moment a la Conselleria d'Educació estam treballant per tenir una estructura estable, cosa que no hem tengut des que hi ha les competències, amb càrrecs de confiança, personal CAIB i AD i ATD. Aquesta és la nostra proposta i en aquesta estam treballant. Per tant nosaltres en aquest sentit vull fer una defensa de la gent que hi ha allà dins, que està fent moltes hores de feina, més de les que hauria de fer si fos al seu centre. Per tant realment estam treballant perquè l'estructura de la conselleria sigui una estructura professionalitzada, estable i institucionalitzada.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, conseller. Parece que usted no ha convocado ni un solo concurso público, por lo que se ve, y además no solamente lo digo por la respuesta que usted me ha dado, sino porque revisando las listas de adjudicación de plazas de interino de 2017 y 2018, ¿sabe qué ha ocurrido?, exactamente lo mismo que en el curso pasado: alguien ha introducido dentro del programa del ordenador nombres de personas, de profesores interinos privilegiados, que nada más acceder a su plaza en Ibiza, Menorca o Capdepera saltan automáticamente y entra el siguiente de la lista. ¿Y saben a dónde han ido esos privilegiados?, a trabajar a la conselleria en sus diferentes direcciones generales, en puestos que no han salido a concurso público. ¿Y sabe cuántos interinos han tenido ese privilegio este año? 90, exactamente el mismo número que el curso pasado. Pero es que eso no es todo, es que en este mes de septiembre 38 profesores más, 38, han saltado de sus puestos de docencia y vamos sumando.

Mire, conseller, lo dicen los hechos, usted nunca ha tenido la intención de acabar con este deleznable uso de la política de pago de favores. Está claro que la regeneración de la que tanto habla este govern es pura palabrería.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ballester. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Ballester, jo segueix defensant la gent que treballa a la conselleria, perquè són...

(Remor de veus)

...càrrecs purament que són allà d'una forma realment conjuntural i temporal. En qualsevol cas, aquest trimestre aprovarem per primera vegada en aquesta comunitat autònoma, per primera vegada, ho dic perquè els del Partit Popular xerren quan realment varen tenir una gran quantitat d'ATE i ATD i pareix que mai no han governat -tant de bo mai no haguessin governat, en qualsevol cas-, i realment traurem una normativa perquè totes les places que surtin, surtin a concurs públic, i ho farem dins aquest marc, dins aquesta reforma que tenim, que estam realitzant, de tenir una estructura de la conselleria estable, professionalitzada, on tinguem clar els càrrecs de confiança, els càrrecs personal CAIB i els càrrecs ATE i ATD. Aquesta és la nostra proposta perquè en definitiva volem realment definitivament modernitzar la Conselleria d'Educació.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 11865/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a superàvit de l'Aerotib.

Passam a la cinquena pregunta, RGE núm. 11865/17, relativa a superàvit de l'Aerotib, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, el passat dia 12 de setembre li vaig formular una pregunta en aquest plenari sobre el fracàs i la manca estrepitosa d'usuaris de l'Aerotib. La seva contesta va ser per sucra-hi pa.

Per una banda ens assabentam de sobte que el Pla de transports de Mallorca s'havia aprovat definitivament dia 1 d'agost; ningú no sabia res, no sortia aquesta informació a la pàgina web del TIB, que dia 12 de setembre només parlava de l'aprovació inicial del mes de febrer, ni s'havia penjat cap comunitat de premsa del Govern ni tampoc no havíem rebut contesta a les nostres al·legacions; des de dia 1 d'agost. Transparència o obscurantisme? Un pla que neix fracassat i l'hem de tapar? No donar cap publicitat a l'aprovació del pla el qualifica: és dolent. Curiosament el dia següent a la pregunta ens va arribar la contesta a les nostres al·legacions.

Però la segona qüestió rellevant que va dir el conseller és que l'Aerotib no seria deficitari perquè les concessions són a risc i ventura. Efectivament, són a risc i ventura quan s'assoleix el mínim d'usuaris previst, i per això a cada concessió de l'Aerotib s'aprova una despesa, per exemple, de 442.000 euros a favor d'Autocares Manacor, o 682.000 a favor de Transabus... Si no fos així, Sr. Conseller, no s'aprovaria una

despesa, i ara per ara la previsió d'usuaris s'incompleix de forma estrepitosa.

Però el seu gerent, a la contesta de les nostres al·legacions, va més enllà que vostè, i ens diu que fins i tot hi haurà superàvit, ni més ni manco que superàvit! Sr. Conseller, em va reptar a un cafè; jo el ret que simplement sigui transparent. Ratifica que l'Aerotib tindrà superàvit?

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrer. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Vista l'evolució en aquests quatre primers mesos podem dir que efectivament l'Aerotib tindrà superàvit. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sr. Conseller, no sé si haurà de presentar la seva dimissió quan vegem els nombres d'autobusos que estan plenament buits i que en circulen 96 diaris. Li repetesc el que li vaig dir, Sr. Conseller: el dèficit en el transport públic, sí, però per a residents de les Illes Balears, no per als turistes.

EL SR. PRESIDENT:

Silenci...

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

I no aprovi plans d'amagat, perquè això no és un bon camí, i ja no diguem quan ens hem assabentat de la darrera, que el Pla de transport ha estat exonerat d'avaluació ambiental. Vostès fan una nova llei fa un any i vostès se la boten. No hi ha *estudio ambiental*. La *saga del tercer pacte de progreso* continua: tren de Manacor, exonerat d'impacte ambiental; "scalextric" del pont de Son Espases, que tapa la visió de la Serra de Tramuntana, exonerat d'estudi ambiental; tren d'Artà, exonerat; Pla de transports de Mallorca, exonerat. Senyores i senyors diputats, medi ambient i transport per a vostès quan governen només són paraules, mai realitat.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrer. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies. Encara no ha entès la diferència entre un pla director sectorial de transports i aquest pla específic de transport per carretera, de transport públic, que ha servit per elaborar els plec de condicions que permetran ara treure les noves licitacions. Li ho he explicat tres vegades i encara no ho ha entès. Aquest pla que vostè deia que era als llimbs estava publicat al butlletí oficial de la comunitat, que vostè no va ser capaç ni tan sols de trobar.

Així i tot em demanava vostè pel superàvit. Fins a dia d'avui podem dir que en aquests moments hem ingressat al voltant de 50.000 euros gràcies a l'Aerotib; nets; gràcies a l'Aerotib. I jo ara li he de demanar, Sra. Cabrer: què troba que hauríem de fer amb aquests 50.000 euros que hem ingressat?, pagar els 453 milions d'euros que va costar el metro?, pagar una part dels 598 milions d'euros que varen costar les autopistes d'Eivissa?, pagar una part del cost de recuperació de les freqüències que ens va retallar la legislatura passada el Sr. Company i que ens va fer perdre 600.000 passatgers només en un any? No crec que valgui la pena, Sra. Cabrer, fer aquest esforç ni treure aquesta mala bava contra un nou servei públic que dona bon servei: 155.000 passatgers ja l'han utilitzat, amb una bona valoració, Sra. Cabrer. Per tant feim feina en una bona direcció, ja hem generat 50.000 euros d'ingressos nets, Sra. Cabrer; per tant estam fent feina com pertoca, no malgastant els doblers, com va fer vostè.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

1.6) Pregunta RGE núm. 12343/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb el món agrari.

Passam a la sisena pregunta, RGE núm. 12343/17, presentada en substitució de la RGE núm. 11864/17, relativa a política del Govern en relació amb el món agrari, que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyors i senyores diputats, aquest passat dissabte milers de persones es van concentrar a Palma en protesta per la política mediambiental i agrària del Govern. El lema de la manifestació era prou significatiu: "Ja no podem més", i és que de fet molta gent ja no en pot dur més, d'aquest govern. La Plataforma en defensa del món rural, que va convocar aquesta manifestació, és una entitat que agrupa agricultors, ramaders, pescadors, caçadors, cavallistes, taurins, etc.; precisament agrupa tots aquells sectors que han estat perseguits per aquest govern, tots aquells que són víctimes de

les lleis sectàries i de les imposicions totalitàries d'aquest govern i dels partits que li donen suport.

“Ja no podem més”, aquest és el crit unànim d'una part molt important de la nostra societat. Són molts que criden que ja no poden més ni de PSIB, ni de MÉS, ni de Podem. Els manifestants, que també són persones, encara que per al Govern aquestes persones no comptin, deien al seu manifest que han estat continuades les ofenses cap a ells per part del Govern i del conseller, i per açò demanaven llibertat i respecte, i denunciaven la manca absoluta de diàleg per part del Govern amb els col·lectius allà representats.

Sr. Conseller, és un clam que vostè no servei per al lloc que ocupa, vostè gestiona d'espatlles a les necessitats d'aquesta gent, més que d'espatlles, vostè gestiona en contra d'aquesta gent i és per açò que li demanam si després de la manifestació de dissabte, pensa rectificar la seva política envers d'aquest sector. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula el Sr. Conseller Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

President, moltes gràcies. M'ha estesa sempre al sector agrari, el món rural local, el món rural de veritat diàleg, informació i en allò que sigui possible, acords.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, diàleg sembla ser que molt poc. Però miri, la darrera conseqüència de les seves polítiques va ser anunciada ahir a Menorca i és la cancel·lació de la Trail dels fars de 2018, una prova atlètica molt arrelada a Menorca i que s'ha topat en què la modificació de la llei que regula la Xarxa Natura 2000, prohibeix les sortides i arribades a les zones que delimiten precisament la Xarxa Natura 2000, un caprici més d'aquest conseller, que va en contra del sentit comú i en contra de molta gent i aficionats a l'esport a Menorca.

Us voleu carregar la caça, us voleu carregar les corregudes de bous, us estau carregant l'activitat agrària i tot, tot per satisfer a determinades minories afins als vostres plantejaments polítics, quan el que hauria de fer un bon governant és governar per a tots i no només per als amics.

(Remor de veus)

Sr. Conseller, li ho hem dit altres vegades, ja sabem que la presidenta Armengol no el pot cessar, per açò vostè, en conseqüència, hauria de dimitir o cessar. Ara bé, si vostè vol

seguir fent el favor al Partit Popular, pot seguir tota la legislatura. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Crec que avui no és un bon dia perquè el Partit Popular parli de llibertat i respecte a les persones.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Vostès aquest cap de setmana han agredit la ciutadania...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci per favor!

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

..., vostès aquest cap de setmana no han respectat el sector rural, sí el sector rural, que, amb els seus tractors han defensat les urnes i han defensat les persones.

(Remor de veus)

Parlem d'aquí si em permeten, parlem d'agricultura si em permeten...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci per favor! Guardin silenci!

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

President, si us plau! Hem defensat el món rural de les Illes Balears del ministeri, que volia eradicar tota la nostra vegetació, no volia combatre el *Xylella*, vàrem defensar la contenció des del primer minut, Europa ens va donar suport. Hem estat al costat del món rural incorporant més de 350 joves. Hem estat al costat del món rural fent el foment de la renda agrària.

Senyors volen saber què està fent..., Sr. Company ja que surt també la Sra. Tejerina, li demanarà per què ha retirat les ajudes al sector de closca? Per què ha retirat les ajudes enguany al sector dels ametllers? Això és ajudar al món rural, Sr. Company? Per què? Per què han fet això vostès, Sr. Company?

També les ajudes a les inundacions en aquells pobles, que arreglen els camins, per què han retirat les ajudes als pobles?

Escoltin, parlem també del sector dels pescadors. Amb ells hem fet les reserves marines, amb la Dragonera, amb el consens amb els ajuntaments del Partit Popular, per cert. Tagomago, reivindicació del Partit Popular de dissabte passat que estaven en contra de les reserves marines. Sr. Company, vostè està d'acord amb l'ampliació del Parc Nacional de Cabrera? Vol defensar els pescadors d'aquí, o defensa les flotes pesqueres que vénen de fora? Això és el que fan vostès des del ministeri.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Volen parlar de caça? Cap problema, parlem de caça, evidentment de la caça farem complir les normatives i podem arribar a acords. Amb el PDR d'enguany, modificat per aquest conseller, el sector de la caça pot demanar ajudes, amb el Sr. Company no podia. Amb el sector de la caça evidentment podem arribar a acords, hi he estat (...) amb el tema de les ZEPA, més de 15 reunions amb el sector per explicar que es pot caçar a les ZEPA. Vostès s'han encarregat de dir tot el contrari.

Però bé, parlem, evidentment que no podem arribar a acords amb el sector de la caça que volien fer tir de coloms, això no són caçadors, això són escopeters. Però podem seguir parlant d'aquests temes.

(Alguns aplaudiments)

Parlem dels cavallistes, amb els cavallistes podem arribar a acords perquè passassin per Sa Canova d'una forma respectuosa amb les dunes. Volem arribar a acords amb els cavallistes per demanar que Madrid, que només ajuda a El Pardo...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

... envers d'ajudar els cavallistes d'aquí, i el món rural...

(Se sent el timbre del tall de veu)

(Remor de veus i aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Per favor guardin silenci!

I.7) Pregunta RGE núm. 11866/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a respecte als drets dels treballadors per part de l'administració.

Passam a la setena pregunta RGE núm. 11866/17, relativa a respecte als drets dels treballadors per part de l'administració que formula el diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, avui no puc començar d'una altra manera que donant-li les gràcies per haver deixat la setmana passada les seves funcions de conseller d'aquest Govern i fer d'intermediari, conciliador, orientador laboral amb els treballadors i la gerent de l'IDI.

Sr. Conseller, no seré jo que li digui si està legitimat o no, després dels fets constatats que va fer la gerent de l'IDI per cessar-la, però de fet, si la cessa no li ho discutiré, encara que avui vulgui defensar la seva gestió, com ha anat fent els tres darrers plenaries, li vull dir que la gerent de l'IDI no estava legitmada per fer obres sense llicència ni sense permís, posant en perill els treballadors que hi feien feina. Tampoc no estava legitmada per fer modificacions substancials a les condicions laborals dels treballadors. Tampoc no estava legitmada per dir que no pagava, ni compensava més de 600 hores extres que tenien aquests treballadors. Tampoc no estava legitmada per dur a terme un desplaçament d'un treballador, passant per damunt de tots els seus drets laborals. Tampoc no estava legitmada per modificar les funcions específiques de llocs de feina de determinats treballadors, un cop més passant per damunt dels seus drets. I molt menys no estava legitmada, i és per açò que vostè, entre altres coses, té un motiu fort per poder-la cessar, per fer acusacions greus contra determinats treballadors, en contra de la seva honorabilitat i la seva honestedat.

Sr. Conseller, a l'IDI que vostè presideix, creu que es respecten els drets dels treballadors?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tadeo. Té la paraula el Sr. Conseller Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Sí, clarament sí, si se refiere al acuerdo que se alcanzó la semana pasada con dos trabajadoras, habla de todo el IDI, con dos trabajadoras a los que la gerente además dijo claramente y explicó a todos los trabajadores del IDI que ella nunca había puesto en duda su honorabilidad. Por tanto, aclaró que ella nunca había puesto en duda su honorabilidad, lo cual creo que es un gesto importante por parte de un servidor público que se explica una situación y llega a un acuerdo en materia efectivamente de una modificación temporal de funciones para vigilar unas obras en Inca, y pudo haber un fallo de comunicación y se ha llegado a un acuerdo y se ha conciliado sí.

Ahora mismo en el IDI se ha conciliado, hay un acuerdo con la totalidad de los trabajadoras y por supuesto eso significa que se respetan los derechos de los trabajadoras porque cuando hay discrepancias se concilia y se llega a un acuerdo, Sr. Tadeo.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, vostè sap que açò no ha estat així, la gerent de l'IDI havia d'anar a un acte de conciliació al jutjat, no hi va anar perquè vostè va actuar d'intermediari amb un advocat d'aquests treballadors, vostè açò ho sap. No pot defensar la gestió de la gerent de l'IDI, la gerent de l'IDI va conculcar els drets dels treballadors de l'IDI i els fets ho demostren. Es va veure obligada amb aquesta negociació que vostè va dur a terme, va obligar la gerent de l'IDI a enviar un correu massiu a tots els treballadors de l'IDI, als 40 treballadors, gairebé demanant disculpes i ha hagut de retornar tots els drets laborals que els va voler llevar.

No pot defensar la gerent de l'IDI, té un problema dins l'IDI i és la gerent, l'ha de fer dimitir, Sr. Conseller.

Vostè avui està legitimat, la setmana passada em parlava de legitimació, jo li don tota la legitimació perquè pugui cessar la gerent. Si no ho fa, vostè serà còmplice d'haver vulnerat els drets d'aquests treballadors.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tadeo. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

La verdad es que gracias por otorgarme legitimidad por parte suya. La verdad es que es un verdadero honor que usted nos dé legitimidad para hablar de derechos de los trabajadores. Muchas gracias en todo caso, Sr. Tadeo.

Yo creo que lo que le molesta a usted es que ahora mismo hay un acuerdo y por tanto, no hay vulneración de derechos de los trabajadores, porque ha habido un acuerdo, y como ha habido un acuerdo, se han restituido los distintos derechos, se ha vuelto a una situación de partida y no ha habido ningún... y ahora mismo el IDI tiene una solución pacífica y pacificada.

Pero me gustaría saber si ese mismo criterio que usted dice hacía el IDI respecto a esa vulneración supuesta de los derechos de los trabajadores que se ha llegado a un acuerdo, se los tiende por ejemplo al Sr. Company, y le exija al Sr. Company que, con todas las sentencias del IBANAT que declaren ilegales los despidos, incumpliendo la normativa laboral, despidiendo a los trabajadores, si aquí va a presentar lo que tiene que son unas disculpas claras...

(Alguns aplaudiments)

..., si va a alzar la voz de una vez para pedir disculpas por los despidos y los despidos es la mayor vulneración del derecho de

un trabajador es echarlo a la calle, que es lo que hizo el Sr. Company con más de 75 trabajadores la pasada legislatura. ¿Ustedes van a pedir disculpas a estas personas, van a pedirles disculpas por incumplir la legislación laboral? ¿Cuántos artículos quiere que le digamos del Estatuto de los Trabajadores que incumplió el Sr. Company cuando gestionaba empresas públicas, cuántos, cuántos, cuántos?

(Alguns aplaudiments)

¿Cuántos millones de euros costaron los despidos? Más de 13 millones de euros, ¿cuántos despidos de trabajadores? Más de 270 trabajadores.

Ustedes no creen ni en los derechos de los trabajadores del sector público y por lo que escuchamos al Sr. Company, por muy enfadado que se ponga, y podría hablar, tampoco cree en los derechos de los trabajadores del sector privado.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.8) Pregunta RGE núm. 11861/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici de curs escolars a l'IES Felanitx.

Passam a la vuitena pregunta, RGE núm. 11861/17, relativa a inici de curs escolar a l'IES Felanitx, que formula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, Sr. March. L'inici del curs ha estat dificultós a diferents centres educatius per mor de la falta de planificació de la conselleria, i un d'aquest ha estat l'institut de Felanitx.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, per favor.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Les obres previstes per adequar la teulada que s'havien de fer a l'estiu s'han retardat incomprensiblement i el centre no estava a punt el primer dia de curs. L'equip directiu ha hagut de retallar l'horari als alumnes en dues hores, acabant a la una del migdia en lloc de a les tres. A tot això s'ha sumat que ha plogut un poc el segon dia i s'ha inundat una part de l'institut donant unes imatges penoses que hem vist publicades amb cascades d'aigua entre les taules. I una setmana després un nou despropòsit, s'han retardat les obres de formació professional, de manera que els cicles formatius que havien de començar dia 22 de setembre no varen poder començar fins dia 2 d'octubre.

Tot això, Sr. Conseller, ha provocat moltes crítiques per part dels docents i de les famílies de Felanitx que han hagut

d'aguantar aquesta situació. Evidentment, no ha estat un inici de curs normal a Felanitx, com ho valora, Sr. Conseller?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president, diputats, diputades. Sra. Riera, benvinguda a aquest parlament amb dedicació parcial, després d'un estiu de molta feina, després d'un estiu en què realment vostè ha utilitzat d'una forma *torticera* realment la legalitat. Vostè, vostè si...

(*Alguns aplaudiments*)

..., *usted sí que sabe, ¿eh?*, *usted sí que sabe* posar la legislació, la normativa al seu servei, vostè ser una...

(*Remor de veus*)

... una consellera de Funció Pública que realment va aprendre com podia utilitzar les normes al seu favor. Enhorabona, i realment esper que aquesta decisió, que pot ser legal o no, no és no legítima ni moral, i vostè de qualche manera es defineix a si mateixa.

Però no es preocupi que li contestaré, perquè a mi m'agrada contestar les seves preguntes sobre educació, de les quals sempre aprenc.

Miri, primera qüestió, a finals de maig d'aquest any la direcció del centre va fer una demanda a l'IBISEC que anàs a fer una visita que al forjat de la planta baixa hi havia problemes, l'arquitecte va declarar d'una forma ràpida que les classes s'havien de desallotjar perquè hi havia problemes de seguretat. En el mes de juny i de forma urgent es va fer el projecte i es va licitar i en el mes de juliol es va adjudicar, el mes d'agost es va firmar el contracte, l'empresa té un mes per dur a terme les obres, per començar les obres, el mes de setembre varen començar i varen començar d'una forma adequada, el que passa és que el mes de setembre va ploure i es va inundar.

Per tant, en aquests moments per mor d'aquesta qüestió quan no s'havia llevat la tela asfàltica es varen haver de fer aquests tipus de coses.

Per tant, Sra. Riera, nosaltres hem fet això perquè hi havia una urgència sobre la qual s'havia d'actuar i hem actuat d'una forma adequada, han hagut de retardar una setmana les classes? Sí, ho lamentam, però realment ho vàrem fer perquè hi havia unes necessitats urgents que va reclamar la direcció i que nosaltres hem donat una resposta des de l'IBISEC.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, per ser conseller d'Educació han de ser una mica més prudents i tenir una mica més de vergonya perquè jo, a part de diputada, convendria que vostè fos un poc més respectuós amb els drets dels diputats que estan amb dedicació parcial, i no ho dic pels seus companys, ho dic per les coses que han fet vostès governant. Vol que li recordi, perquè ho sé, perquè he estat a Funció Pública i continuu a funció pública fent feina, vol que li recordi a vostè el que varen modificar de la Llei de pressuposts de 2015? L'article 12.4 de la Llei 97 perquè precisament els funcionaris de la UIB que ocupaven càrrecs públics poguessin cobrar un complement de sou quan són al Govern...

(*Remor de veus*)

... i això ho varen fer perquè vostè cobràs un complement de sou, així que faci el favor de ser un poc més respectuós perquè si nosaltres no tiram terra sobre les coses que fan vostès de forma ja ni legítima, ni crec que sigui legal, vostè no ho faci sobre els drets dels diputats que són funcionaris.

(*Remor de veus*)

Dit això, també li contestaré la pregunta, la planificació...

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

... de l'institut de Felanitx ha estat desastrosa, ha estat...

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

... desastrosa -després si vol em contesta això del seu sou- i la planificació ha estat desastrosa. De què serveix presentar un pla d'infraestructures que et diu que hi ha una situació d'una coberta defectuosa i pendent d'arreglar i que ho posa des d'abril 2016? De què serveix? De res...

(*Remor de veus*)

..., perquè vostès presenten plans, però després no fan gestió. I en lloc d'això es dediquen, com ha dit abans, a col·locar ATD, a criticar la gestió anterior i a no fer la seva feina. El que hauria de fer és anar a Felanitx a demanar disculpes a les famílies i ser un poc més respectuós amb les preguntes de control dels diputats, que vostè ve aquí a guanyar-se el seu sou, igual que faig jo, i el seu sou s'ho guanya...

(*Algunes rialles i remor de veus*)

... responnent a les preguntes i explicant, per favor, per què han pujat els seus sous a partir de 2016 per als funcionaris de la Universitat...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Riera, per favor, se li ha acabat el temps.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Moltes gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Riera, jo... perdoni, Sr. President, puc parlar?

EL SR. PRESIDENT:

Disculpi, un moment. Té la paraula Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Sr. President. Sra. Riera, jo ni cobr nivell 33, que vostè va recórrer, ni vostè... ni cobrava els 200 euros que vostè cobrava quan era a una conselleria del Govern. Per tant...

(Alguns aplaudiments)

... si vol dir el meu sou d'ara no té res a veure amb el sou que jo cobrava com a catedràtic d'universitat, perd doblers d'una forma clara...

(Remor de veus)

En qualsevol cas, Sra. Riera, vostè sap quin doblers varen invertir a l'institut de Felanitx la passada legislatura? 6.800 euros. Sap vostè què ha dedicat aquest govern i què dedicarà? Més de 200.000 euros. *Obras son amores y no buenas razones...*

(Alguns aplaudiments)

... els fets desenvolupen el mestre, Sra. Riera, els fets desenvolupen el mestre.

Li vull assegurar que a mi m'encanta la política educativa que estan realitzant, demostra que no han après res de la passada legislatura.

Moltes gràcies, Sra. Riera, i fins a la propera pregunta.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Remor de veus)

Guardin un poc de silenci, per favor.

Passam a la novena pregunta...

(Remor de veus)

Sra. Prohens, per favor, no continui.

I.9) Pregunta RGE núm. 11862/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desprivatització de la sanitat balear.

Passam a la novena pregunta, RGE núm. 11862/17, relativa a desprivatització de la sanitat balear, que formula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, fa dos plens vàrem tenir l'oportunitat de presenciar una pregunta de cortesia i *autobombo* de Podem respecte de si la desprivatització de la sanitat d'aquesta comunitat avançava a bon ritme. La presidenta, en lloc d'aprofitar l'oportunitat d'agrair la feina també de qui treballa a la sanitat privada, va fer una exposició, una altra vegada, contra aquesta menyspreant el paper que fan dins la pública, perquè així el Sr. Jarabo quedàs tranquil de consciència ja que aquest govern eliminava convenis amb la sanitat privada, segons va dir aquí, i es podia arribar a desprivatitzar del tot.

De veres, Sra. Consellera, pensa que amb dos anys de legislatura la sanitat balear està desprivatitzada?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Probablement no entenem el mateix per privatització i el que està privatitzat o no. Sr. Serra, miri, el nostre programa de Govern el que fa és oferir clarament una millora dels serveis públics, una millora de la inversió, de les infraestructures, del nombre de professionals, de la recuperació de drets, això ofereix el nostre programa. Quan vostès governen disminueix la inversió en salut, i ha estat un fet en els darrers quatre anys, i això beneficia a una sèrie de sectors, i un d'aquests és per suposat la sanitat privada.

Desfer les seves errades costa. Jo li diré el que en aquests moments tenim com a serveis en gestió no pública, diria jo. Com li deia, desfer aquestes errades no sempre és possible, com la concessió de Son Espases, per exemple, o l'adjudicació de la radioteràpia a Eivissa i a Menorca per un temps molt llarg, això no és possible revertir-ho sense un cost escandalós.

En aquests moments tenim el transport sanitari, tenim un concert amb diàlisi i també és manté un concert marc amb les clíniques privades per si fos necessària aquesta activitat. Ja li dic, sempre des del respecte a la sanitat privada i consideram la sanitat privada com a complementària de la pública.

Vull destacar també que aquesta activitat ha disminuït de manera notable en els dos darrers anys. No s'han atorgat pròrrogues d'altres concerts amb entitats privades com, per exemple, la Fundació Kovacs, que representava entre 500.000 i un milió d'euros.

Moltes gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, no té el mateix concepte de privatització que té la presidenta. Per tant, repassi les preguntes, les respostes que fa en aquest parlament i així podrem tenir un discurs unànim i homogeni, perquè a la resposta de la presidenta se'ls va oblidar la denúncia del sindicat Comissions Obreres referent a l'augment de la precarietat laboral a la sanitat balear pública i privada amb un 30,4%, major que la mitjana espanyola, amb un agreujament de l'esquerda de gènere i laboral i salarial especialment al sector públic a un estudi que abasta també l'any 2016.

Se'ls va oblidar comentar que la tendència sanitària actual és un desplaçament de la despesa sanitària del públic al privat que continua en tendència al creixement també a Balears, sobretot i encara per als concerts amb l'activitat privada que per exemple a Catalunya representa un 24,8% i que a Andalusia suposa ara que el 57% dels hospitals siguin privats i que el 40% de les intervencions siguin a centres sanitaris privats.

Sra. Consellera, quan tengui dades de desprivatització en aquesta comunitat ens les donin, però no ens obliguin a escoltar pamflets de propaganda que avui no són reals perquè aquí estam com al principi de legislatura, mentre que a altres comunitat autònomes socialistes aprofiten tots els recursos públics i privats per a una millor sanitat i sense complexos rars.

I un consell, aprofiti tots els recursos públics i privats per a una sanitat de qualitat al marge d'interessos polítics perquè l'única sanitat que val és la de qualitat.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Estic totalment d'acord amb vostè. He de dir que hem d'aprofitar tots els recursos perquè l'important és la qualitat dels serveis que donam, però també he de dir que si augmenten els concerts al Servei de Salut és sobretot per l'aposta pel Sant Joan de Déu i Creu Roja que són fundacions sense ànim de lucre, perquè la resta d'entitats s'ha disminuït de manera molt notable els concerts en privades i els altres estan dins la xarxa hospitalària pública i per tant els consideram hospitals públics.

És una qüestió de model, Sr. Serra. Si vostès aposten per la sanitat privada idò està molt bé, si quan governen no inverteixen en salut està clar qui guanya. Nosaltres no ho fem d'aquesta manera, augmentam la inversió com li he dit abans, milloram les infraestructures, recuperam drets dels ciutadans i incrementam també d'una manera molt important l'activitat pròpia gràcies a uns professionals excel·lents, però de cada vegada fan més activitat i es fa dins el marc de la sanitat pública. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera.

I.10) Pregunta RGE núm. 11863/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment de les obligacions en matèria de participació ciutadana.

Passam a la desena pregunta RGE núm. 11863/17, relativa a compliment de les obligacions en matèria de participació ciutadana, que formula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Sra. Tur, la participació ciutadana és una peça fonamental del bon govern i permet fer un diàleg constructiu amb la ciutadania, així ho recullen la Llei 4/2011 balear i les lleis estatals de transparència i de procediment administratiu, perquè els tràmits d'informació pública, d'al·legacions, d'opinió, tràmits recollits legalment permetin donar legitimitat a les decisions dels governants. És clar que això suposa complir escrupolosament una sèrie de deures de participació, com per exemple exposar els esborranys normatius per a suggeriments, publicar avantprojectes per al·legacions, demanar informació als ciutadans sobre les inversions previstes o donar resposta objectiva a les reclamacions d'informació ciutadana.

D'ençà que vostès governen han canviat algunes d'aquestes actuacions, ha desaparegut la pàgina principal de participació ciutadana que està amagada a una direcció general; s'han reduït en un 50% les visites de la ciutadania a la pàgina de preguntes del mes; no es publiquen tots els avantprojectes de lleis i decrets, només alguns, i no es compleixen els temps mínims de participació als pressupostos de la comunitat, encara tenen

penjada la consulta d'octubre 2016, on varen donar 48 hores - 48- per poder opinar en els pressuposts del 2016.

l'atenció ciutadana a xarxes socials ha desaparegut, de fet, el compte @012 té la darrera publicació en data de setembre 2015, li sembla, Sra. Tur, que això és complir amb la participació ciutadana?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula la Sra. Consellera Fanny Tur.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

Gràcies, Sr. President. Efectivament creiem en la participació i així treballam, però no només des de la Direcció General de Participació, des de la nostra consellera, la conselleria que dirigeix, sinó que és un eix, una actuació transversal de tot aquest equip de govern.

Precisament la pregunta del mes que vostè menciona des de fa uns mesos no la fem nosaltres, no es fa des del Govern, sinó que són els ciutadans, tal i com es va anunciar a l'estiu al fòrum del voluntariat, són els ciutadans i els col·lectius els que la plantegen, i precisament perquè creiem en això ja està, hem impulsat la llei de consultes i de participació ciutadana i es troba pendent d'informe jurídic.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, l'hem vista passejar aquests dies demanant legalitat i participació per altres comunitats i vostè no està donant aquesta participació legal als ciutadans de les Balears. No són els ciutadans que han de fer la seva feina, vostè és consellera de Cultura i de Participació i té una direcció general de Participació, i els ciutadans han de fer la feina de la direcció de Participació? Expliqui'ns on és l'ètica aquí, la participació i la legalitat. La veritat és que jo no ho veig.

Li sembla una bona gestió? No han demanat opinió ni per imposar la modificació de la llei frankestein, ni per duplicar l'ecotaxa, ni per exigir el requisit de català, ni per carregar-se lleis del Partit Popular. No han demanat opinió del règim sancionador de l'Oficina Anticorrupció el dia que es posi en marxa perquè ho varen registrar directament amb una modificació d'una esmena parlamentària; ni per eliminar concerts educatius en contra de les sentències.

Això és la participació que entenen vostès des de totes les conselleries transversals del Govern? Això és bon govern?

Vostès demanen diàleg i participació, però als altres, però quan els toca a vostès fer la participació legal no la fan ni la compleixen.

Ens vol dir per què no són capaços de complir aquestes obligacions? Quins criteris segueix per publicar unes normes sí a participació i unes normes no? I digui'ns quan pensa publicar les inversions del pressupost de l'any que ve perquè només li queden 22 dies del mes d'octubre i incomplirà l'obligació.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Riera, per favor...

LA SRA. RIERA I MARTOS:

...Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

Gràcies, Sr. President. Sincerament, Sra. Núria Riera, no pensava que fos tan agosarada de mencionar vostè el que ha passat aquests dies a Catalunya, que sigui vostè que parlant de participació ciutadana tengui la barra política de parlar del que ha passat a Catalunya quan és l'exemple més clar que no han deixat vostès participar els ciutadans de Catalunya votant...

(Alguns aplaudiments)

...i que han emprat les porres enfront de les paperetes, s'ha de tenir molta barra política.

(Continuen els aplaudiments)

Però li diré..., li diré el que entenem nosaltres per participació ciutadana. Li posaré deu exemples perquè segurament no tindrè temps de més coses, li...

(Remor de veus i rialles de la intervinent)

... Sr. Camps..., vostès fan aquí el mateix que fan al carrer, fer de *hooligans*...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, silenci!...

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

..., fer de *hooligans* polítics aquí i al carrer...

(Alguns aplaudiments)

... són vostès un *hooligans* polítics...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

Posaré deu exemples del que nosaltres hem fet de participació de manera transversal en convocar col·lectius, entitats i fòrums de voluntariat i de participació ciutadana que vostès en quatre anys no varen convocar o directament es varen carregar, es varen carregar el Consell de la Joventut, es varen carregar el CES... -deixi parlar, no faci... no deixen parlar, no deixen votar, no deixen participar...

(Alguns aplaudiments)

..., deixin de fer de *hooligans*.

(Remor de veus)

Es varen carregar el CES, es varen carregar el CES, que és d'obligació per llei estatutària, es varen carregar el CES, es varen carregar el Consell de Joventut, no varen convocar ni una sola vegada el Consell Social de la Llengua Catalana, una vegada el Consell de Biblioteques, ni una vegada la Junta Interinsular d'Arxius, ni una vegada la Junta de Cultura Popular i Tradicional, ni una vegada l'Assemblea..., perdó, una vegada l'Assemblea Balear de l'Esport, i nosaltres ja en duem dues; hem convocat tres vegades el Fòrum del voluntariat, un per cada any, així fins a deu; les juntes interinsulars de l'aigua per parlar d'altres conselleries.

Això són òrgans i fòrums de discussió, de debat. Nosaltres no fabricam ja les preguntes de la pregunta del mes, és la ciutadania que la fa, primer em reclama diàleg i llavors em diu... quan deman opinió a la ciutadania, que volem...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, per favor, vagi acabant, se li ha acabat el temps

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

...que la ciutadania faci feina. Aprenem a ser demòcrates.

(Alguns aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 11855/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a pujada de salaris.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a l'onzena pregunta RGE núm. 11855/17, relativa a pujada de salaris, que formula el diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom i gràcies especialment a MÉS per aquest regal que crec que s'han de posar moltes més vegades les flors als cops i a les amenaces de sedició com acaba de fer ara mateix el Sr. Camps, m'encanta la seva imatge amb una flor, així té les mans ocupades en una cosa que no ens pot fer mal.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Armengol, hem mantingut aquesta pregunta, malgrat la gran notícia de l'acord al qual s'ha arribat a través del conveni d'hostalera durant la setmana passada amb aquest increment del 17% als pròxims anys, hem de felicitar al conseller Negueruela, una vegada més, malgrat les nostres bregues que tenim quant a l'acceleració del canvi de model productiu del qual ja parlarem.

És evident que hi ha hagut dos criteris a l'hora d'afrontar econòmicament com afectaven els salaris a l'economia: un, el que s'ha aplicat durant la crisi, aquesta idea que la depreciació real dels salaris podria treure Espanya de la crisi econòmica; i, l'altre, que és el que entenem nosaltres que s'ha d'aplicar, que és que un increment de salaris evidentment beneficiarà la demanda agregada, i per tant la redistribució de riquesa que tant hem insistit des del principi seria més favorable.

Per tant, a partir d'aquí, quines mesures i en quina línia pensa treballar el Govern per promoure aquestes pujades de salaris imprescindibles? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Jarabo, per mantenir la pregunta, però sobretot per compartir amb aquest govern i fer possible un govern d'esquerres en aquesta comunitat autònoma, que té molt clar que havia de primar la redistribució de la riquesa a les nostres illes a l'hora que començàs a generar-se, i per tant a diferència del que succeïa la passada legislatura, en aquesta legislatura tenim molt clar que des de Govern de les Illes Balears feim el possible i l'impossible perquè la riquesa arribi a totes les butxaques.

Estam creixent al 3,8%, com vostè sap. Avui tenim les xifres d'atur que són molt bones, situen el mes de setembre en el millor mes de la història, arribant a un màxim d'afiliació de més de 545.000 persones, i amb un nombre d'aturats que baixa un 12,13% respecte del mes de setembre passat. Tenim unes xifres de creixement, deia, importants. Ara bé, fins que no sigui un creixement que arribi a tots i a totes per a nosaltres no serà un creixement just, i en això junts seguirem treballant, n'estic segura, Sr. Jarabo, per fer possible aquesta redistribució de la riquesa i aquest augment de sous, de salaris de tots els treballadors i les treballadores.

Així ho hem fet des del Govern amb els treballadors públics, i ho vull posar de manifest, perquè el primer que férem varen ser les mesures de rescat ciutadà, de retorn de drets, però també, evidentment, de retorn de drets als treballadors públics. Per tant el que predicàvem a fora, i vostè m'haurà sentit, a mi i a tots els membres del Govern, durant aquests dos anys demanar als empresaris que era hora d'apujar els sous als treballadors i a les treballadores, nosaltres ho férem a casa nostra: amb la carrera professional, amb els treballadors de l'administració general, amb els acords dins els treballadors de l'educació pública de la nostra comunitat autònoma, i també ho hem fet intentant, evidentment, mitjançar en els convenis col·lectius, que sabem que són convenis entre parts, convenis entre empresaris i treballadors, però que el Govern sempre pot ajudar que les coses vagin per un camí o per un altre. El meu govern ho ha tengut clar i ha ajudat perquè els convenis fossin el més alts possible per als treballadors i les treballadores; així ho férem amb el conveni de comerç, que ha suposat una millora d'un 6,5% de salaris en tres anys a 50.000 treballadors, i amb el conveni d'hostaleria, que és una gran notícia que 137.000 treballadors vegin augmentat el seu salari un 17% d'aquí a l'any 2021. Jo n'estic molt contenta i vull agrair una vegada més als sindicats i als empresaris estar a l'alçada de les circumstàncies.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Té la paraula el Sr. Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sra. Presidenta. És evident que compartim criteri i compartim aquesta línia política per evitar les desigualtats que, com vàrem sentir fins i tot a una conferència a què vam anar junts, aquestes desigualtats realment són un crim contra la nostra democràcia.

Però és cert que hi ha hagut en aquest conveni també..., bé, reticències a voler aplicar-lo. Per tant insistim que hem de demanar que, a part del discurs permanent quant a l'augment, a l'increment salarial (...) és imprescindible, però també un acompanyament no només pedagògic, sinó que quan, en el cas que evidentment no es puguin aplicar per diferents qüestions aquests convenis o altres, evidentment les inspeccions és evident que s'han de fer, s'han fet, consideram que se n'haurien de fer encara més, i hem reclamat també al Sr. Conseller de Treball que pugui incrementar el conveni d'inspectors, també, de Treball que han de venir a la nostra comunitat, que haurien de tenir les competències envers aquesta qüestió, també, per les circumstàncies pròpies que tenim principalment al sector turístic i hotelier, doncs seria fonamental, fonamental, que no només acceptassin de bon grat fins i tot aquest acord, sinó també evidentment que el Govern, lògicament, pogués aplicar les inspeccions necessàries...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jarabo, per favor, vagi acabant que se li està acabant el temps. Gràcies.

EL SR. JARABO I VICENTE:

(...). Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo. Té la paraula la Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Sr. Jarabo, sí, nosaltres som conscients que evidentment aquesta és una bona notícia però que calen moltes més bones notícies al llarg d'aquest final de legislatura i per a la propera legislatura, que segur que seguirem tenint la confiança de la ciutadania per seguir fent polítiques de recuperació de drets i millora de la qualitat de vida.

Nosaltres seguirem treballant en allò que és important: en polítiques actives d'ocupació; en formació per als nostres aturats, sobretot els de llarga durada, que encara tenen molt difícil entrar en el mercat laboral; en la millora, sens dubte, de les inspeccions i el pla de lluita contra la precarietat laboral contra aquesta reforma laboral que seguirem lluitant des d'aquí a veure si a l'Estat és possible canviar-la; i evidentment amb la intermediació en els convenis col·lectius, però crec que en això hem de treballar tots junts.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Presidenta..., gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 11852/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a valoració del vet del Govern espanyol a la Proposició de llei de modificació del REB.

Passam a la dotzena pregunta, RGE núm. 11852/17, relativa a valoració del vet del Govern espanyol a la Proposició de llei de modificació del REB, que formula el diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, Sra. Presidenta. Ryanair ha cancel·lat milers de vols; l'aeroport de Menorca ha informat que per a la temporada baixa Menorca reduirà la connectivitat un 30%; ahir sabem que la fallida de la companyia Monarch deixarà Menorca sense cap connexió

internacional durant tot l'hivern; etc., és a dir, una dinàmica de mala i injusta connectivitat de les Illes entre si i d'aquestes amb la resta del món.

És igual si la temporada turística és bona o no; si hi ha més nombres de passatgers, si el nombre de passatgers s'ha incrementat o no; si els ingressos d'AENA augmenten o no; si l'aeroport de Palma incrementa cada any més de 200 milions d'euros d'ingressos; o si el 25% dels beneficis d'AENA provenen de Palma i Eivissa. És igual, la manca de capacitat de decidir de les Illes sobre els nostres aeroports, sobre els nostres ingressos, la manca de sensibilitat de determinats despatxos i lobbys polítics espanyols, fan que la connectivitat de les Illes, dels residents, sigui insuficient i sigui cara, molt cara.

Quan el mercat no és capaç de cobrir un mínim de connectivitat l'Estat ha d'intervenir públicament. I com ho pot fer?, a través de les OSP, les obligacions de servei públic; a través del descompte de resident, a través de la negociació, a través del REB. I és aquí on nosaltres, MÉS per Menorca, volem deixar clar que no podem acceptar de cap de les maneres que l'argument pressupostari utilitzat pel Govern espanyol per vetar per segona vegada una proposta aprovada per unanimitat per aquest parlament sigui l'argument que utilitzi l'argument espanyol. Perquè no ho pot ser, primer, perquè hauria d'indignar aquest parlament, és la segona vegada que un acord unànime d'aquest parlament és vetat; i, en segon lloc, perquè l'argument pressupostari no s'aguanta. El 2017 l'Estat dedica a inversió ferroviària 5.460 milions d'euros, dels quals 3.679 es dediquen a AVE; 449, només 449, es dediquen a transport aeri i marítim, per a OSP, per al descompte de resident, per a les Illes Balears, Canàries, Ceuta, Melilla. L'Estat espanyol no podia trobar 10, 20 milions d'euros per millorar la nostra connectivitat, i ens ha dit una altra vegada que no, que ens aguantem, que així estam bé.

Açò sí, Rajoy ha pogut anar a Estats Units i gastar-se 3.500 milions d'euros en 24 avions F-35; per a açò sí que hi ha doblers. Crec que el Govern, en aquest cas des de MÉS per Menorca creim que...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Martí, per favor, vagi acabant que se li acaba el temps.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...ha de fer una valoració i volem saber també quina serà l'actuació del Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. No puc més que coincidir en totes i cada una de les paraules que vostè ha manifestat en aquest plenari, i efectivament és una nova decepció d'un govern que s'ha caracteritzat, des que hi ha el Govern del Sr. Rajoy a

Espanya, per legislar i per decidir en contra dels interessos d'aquesta comunitat autònoma, i a més ara se li ha afegit Ciutadans, que diuen una cosa aquí però fan el contrari allà. Per tant ja ens tenen acostumats a vetar iniciatives que van per unanimitat en aquest parlament i que després, des del Congrés de Diputats, amb excuses pressupostàries que són molt males de justificar, com vostè bé explicava, tiren enrere iniciatives que en teoria tenen el suport unànime d'aquest parlament. Vostè feia referència a les de la tarifa plana, en torn a la modificació del règim especial per a les Illes Balears; no hem d'oblidar tampoc el vet a la iniciativa contra les prospeccions petrolíferes en el mar Mediterrani; el vet a les esmenes al pressupost general de l'Estat de l'any 2017 que milloraven notablement les inversions que havien d'arribar a aquesta comunitat autònoma, i d'això només podem concloure que el Partit Popular i Ciutadans a les Illes Balears o tenen un problema d'hipocresia forta amb la ciutadania a la qual haurien de representar, o tenen un nul pes polític al Congrés de Diputats, i per tant la seva decisió no afecta per a res en benefici dels nostres conciutadans o conciutadanes.

A mi, Sr. Martí, em preocupa moltíssim tot el que fa referència als temes de la connectivitat, i vostè sap perfectament que això afecta diferent a cada una de les nostres illes, i que sobretot té uns efectes molt negatius en els residents de la nostra comunitat autònoma. És veritat que avançam en algunes qüestions, però que hem d'avançar molt més. I és veritat que junts hem de fer possible un règim especial per a aquesta comunitat autònoma que ens mereixem per fer justícia als desavantatges que genera la insularitat. Jo vull recordar que estam en plena negociació amb el règim especial per a les Illes Balears, per això anim a Partit Popular i Ciutadans que no segueixin amb aquesta línia de treball a nivell estatal i que es comprometin amb la ciutadania d'aquesta comunitat autònoma.

És important el 75% de descompte no només dels vols entre illes, sinó també entre illes i la península, i això ja ho hem demanat al ministre Montoro per al pressupost general de l'Estat de l'any 2018. És important el règim especial que contempli rebaixes en les taxes aeroportuàries en les temporades baixes, precisament perquè no succeeixi el que vostè anunciava a l'illa de Menorca i que efectivament, ens preocupen molt les notícies que vérem ahir mateix. És molt important que el règim especial compensi amb un fons d'insularitat les arques públiques. És molt important que el règim especial compensi els ciutadans que han d'anar a fora per obligacions empresarials, o de les pròpies necessitats vitals, i he de recordar que seguirem en la segona quinzena d'octubre amb les reunions bilaterals de la consellera Catalina Cladera amb el Ministeri d'Hisenda.

Ara bé, és important que el compromís que tenim alguns, el compromís ciutadans que tenen molts, s'hi afegeixin d'una vegada per totes el compromís polític dels que governen Espanya.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Presidenta.

I.13) Pregunta RGE núm. 11851/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a eliminació de l'impost de successions.

Passam a la tretzena pregunta RGE núm. 11851/17, relativa a eliminació de l'impost de successions que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. President, quan hem quedat quasi a les fosques, he tingut com un escarrufament, i vaig molt seriosament, de la preocupació que crec que també ens estam quedant a les fosques políticament, sense idees. Jo crec que aquesta terra, aquest país, ha de recuperar un poc els colors, aquells colors d'aquella pel·lícula de *Más allá de los sueños*, de Robin Williams, especialment la part no de l'infern, que és allà on crec que estam caient, sinó la part de companyia, de la família, de la naturalesa. Aquests colors són els que hauria de tenir la política avui per enviar un missatge d'esperança a la societat civil, pensi una cosa o pensi l'altra.

Dit això, Sra. Presidenta del Govern, crec que ha vist que la seva companya presidenta d'Andalusia reduirà a la mínima expressió l'impost de successions i donacions, el deixarà en un 0,01, i que el tram on queda exempt d'aquest 0,01 serà a partir d'1 milió d'euros. A les Illes Balears aquest darrer any passat, més de 1.290 persones han renunciat a la seva herència, tota la suor de distintes generacions ha quedat en mans d'Hisenda de l'Estat, no han pogut assumir aquesta herència.

Nosaltres li hem fet a distints pressuposts esmenes perquè baixassin l'impost de successions i donacions, perquè realment pugui passar allò que la gent ja ha pagat durant molts d'anys, als seus fills i a les seves filles.

Pensa fer el mateix vostè que la seva companya del Partit Socialista que presideix Andalusia? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font per la seva pregunta. Vostè sap i ho hem discutit moltíssimes vegades, que aquest Govern comparteix una política fiscal valenta, on pagui més qui més té i, a més, hem introduït un impost de turisme sostenible que fa pagar als turistes que ens visiten, amb una intencionalitat solidària de tenir cura entre tots del nostre medi ambient, que és el més important que tenim si realment volem

seguir sent qui som i crec que això és una qüestió bastant compartida.

A partir d'aquí li he de dir que és fàcil fer demagògia en la qüestió impositiva, és difícil fer política fiscal justa per als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma, que crec que és el que fa el meu Govern des que en té l'obligació.

Per tant, li contestaré primer que no és certa aquesta correlació que vostè fa de la baixada o pujada de l'impost de successions entorn a l'abandonament d'una herència o no i els exemples són molt clars. Miri, les Illes Canàries entre el 2015 i el 2016 l'impost de successions el varen reduir en un 99% per a les herències a partir de 800.000 euros, en canvi, aquest mateix període es va incrementar en un 11,1% les renunciacions d'herències. Contràriament a Aragó que s'havia incrementat en un 185% l'impost de successions, el nombre de renunciacions en aquest període havia disminuït un 7%. Per tant, a les xifres em remet.

També dir-li Sr. Font i és important dir-ho, que aquest Govern l'impost de successions l'any 2016, en el pressupost 2016, només el vàrem incrementar per a les herències entre cònjuges i de pares a fills a partir de 700.000 euros. És a dir, només afecta un 3,1% dels declarants. La tributació entre pares i fills i cònjuges es manté a l'1% fins els 700.000 euros. I li he de dir que les Illes Balears som la cinquena comunitat en l'impost de successions més baixa i l'onzena en el rànquing de renunciacions l'any passat.

I li posaré un altre exemple que demostra que les classes mitges i baixes han guanyat amb aquest Govern, amb els tipus impositius. Una persona fadrina de 30 anys que hereti béns per un import de 800.000 euros amb el Partit Popular pagava 8.000 euros, ara paga un 25% menys, 5.950, per tant acomplim el que dèiem. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Presidenta. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

No podem entrar dins una brega de números, però a Balears moren 8.000 persones cada any, a Balears moren 8.000 persones cada any, d'aquestes 8.000 persones cada any, hi ha 1.300 renunciacions a herències, me'n toc els nassos de Canàries, de Catalunya, de Madrid i d'Aragó, me'n toc els nassos! Pens amb els ciutadans de Balears. Aquests ciutadans, vostè està disposada a pujar aquest "daixò" a 1 milió d'euros o no?

Més li diré, d'aquests 1.300 que renunciïn, n'hi ha una part que és perquè tal vegada els deutes que li deixa la família no li compensa heretar, però la majoria dels que renunciïn no són els rics, els rics tenen doblers per pagar a Hisenda. Els que renunciïn són els pobres, és la gent que té poc, perquè si tens pagues, si no tens dones. És a dir, devora qui estam, devora els rics o devora els que tenen menys?

Però li diré més que han fet a Andalusia per activar, esper que em doni els 17 segons que ha donat abans el president, a Andalusia també inclou l'acord l'ampliació de la reducció autonòmica per donació de doblers a parents, perquè els fills si els donen fins a 300.000 euros per muntar una empresa o muntar un negoci tampoc pagaran. Estam disposats a fer això aquí a Balears per al que demana El Pi.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. En qüestió d'impostos els números parlen clar, Sr. Font, és vostè qui mescla les dues coses, jo li he dit que no mescli les dues coses, perquè comunitats autònomes on han baixat l'impost les renúncies han augmentat i a l'inrevés, per tant, no és una cosa directament lligada. Per tant, això és el que jo li explicava.

Després vostè em diu amb qui estam, escolti, si només hem pujat al 3,1% de declarants que és a partir de 700.000 euros, vostè els considera pobres els a partir de 700.000 euros? Això en tot cas serà subjectiu el que vostè em planteja aquí. Jo li dic, amb els recursos minsos que té aquesta comunitat autònoma el primer que hem de fer és seguir lluitant davant l'Estat perquè ens doni el que ens deuen, que això és el més important, si volem ingressos justos per a aquesta comunitat autònoma.

Segona qüestió, una política fiscal que qui tenguí més pagui més i ajudi a qui té menys i deduccions fiscals també valentes que són les que hem recuperat...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francina Lluch Armengol i Socías):

... aquest Govern i que seguirem recuperant en el pressupost del 2018. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Presidenta.

I.14) Pregunta RGE núm. 11834/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Consuelo Huertas i Catalayud, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a sanitat pública.

Passam a la catorzena pregunta RGE núm. 11834/17, relativa a sanitat pública, que formula la diputada Sra. Maria Consuelo Huertas i Calatayud del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Huertas.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies, president, bon dia a tothom. Presidenta, bé, sembla que la pregunta de l'altre dia ha donat molt de si, el Sr. Serra també ha demanat pel mateix.

Bé, dia 19 vostè a una pregunta d'un diputat de Podem va contestar que la diferència entre aquest Govern i un govern de dretes era de 180 graus, perquè vostès apostaven per allò públic i més concretament per una sanitat d'excel·lència. Vostè va definir la sanitat d'excel·lència com "desprivatitzar la sanitat, eliminant convenis amb la sanitat privada i estimulant el que és de tots, la sanitat pública".

Bé, jo no veig això en la seva gestió i és pel que li deman: quan pensa aquest Govern començar a desprivatitzar la sanitat?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Huertas. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. A veure Sra. Huertas si m'explic millor que l'altre dia, perquè efectivament el Sr. Jarabo em va fer aquesta pregunta, a la que vàrem poder compartir qüestions sobre la sanitat pública a les Illes Balears, avui veig que el Sr. Vicent Serra segueix insistint en la mateixa qüestió i jo, a veure, ho veig d'una forma molt clara i intentaré també clarificar-li a vostè.

Quan governa la dreta, no sé si això ho comparteix vostè o no amb mi, quan governa la dreta les retallades que fa sobre els serveis públics solen ser brutals, a la passada legislatura en tenguérem molts d'exemples, retallades en educació, retallades en serveis socials, retallades en transport públic, retallades en polítiques actives d'ocupació, retallades en sanitat pública. Quan fas això, evidentment facilites que la gent hagi d'anar..., facilites no, obligues la gent a haver d'anar a altres serveis si realment volen ser atesos. Per tant, facilites l'ús de la sanitat privada.

Què hem fet nosaltres? Tot el contrari, posar molts més recursos públics a la salut pública precisament perquè els ciutadans tenguin l'accés a la sanitat pública que es mereixen, intentant fer-la d'excel·lència, i encara hem de seguir treballant moltíssim més, però què hem fet? D'uns que acomiadaven el personal sanitari, més de 1.400, n'hem contractat ja 999 més; d'uns que tancaven els centres de salut els capvespres, els hem obert; d'uns que no feien pla de xoc contra les llistes d'espera sinó que es multiplicaven infinitament, les estam reduint, milloram les infraestructures sanitàries. O sigui, facilitam la sanitat, que la gent pugui accedir a la sanitat pública. Més encara, ells primaven amb deduccions fiscals assegurances privades, i això va créixer, i després signaven convenis amb clíniques privades, coses que nosaltres hem deixat de fer.

Nosaltres, què hem hagut de fer? Mantenir les concessions perquè no ens n'ha quedat d'altra, apostar per la salut pública i per les infraestructures públiques, millorar els concerts i augmentar amb les entitats sense ànim de lucre, com Sant Joan de Déu i la Creu Roja, i accelerar la millora de la sanitat pública per als nostres conciutadans i conciutadanes. I crec, sincerament que la gent està contenta.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula la Sra. Huertas.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies. Bé, no puc estar d'acord amb el que vostè ha dit que eliminen concerts perquè hi ha un concert signat no fa molt, de 20,7 milions, d'hemodiàlisi amb un grup empresarial que, a més, al qual ara els desvien pacients des dels centres de salut, eh!, al centre de dia, és a dir, això també és nou.

Supòs que vostè coneix la Federació d'Associació de Defensa de la Sanitat Pública, bé, idò, han fet, han tret l'informe del 2017 i li puc dir que la comunitat autònoma de Balears ha pujat en un punt la privatització en els anys 2016 i 2017, és a dir, que està més privatitzada que abans i el 2016 i 2017 governen vostès. A més, som la segona comunitat, juntament amb Madrid, que amb més doblers públics gastam per als concerts amb la privada.

Per tant, no puc estar gens d'acord amb el que vostè m'ha dit. Nosaltres gastam un 11,70% dels doblers públics a la privada. Per una altra banda, he quedat bocabadada amb la seva consellera perquè ella mateixa va manifestar en el berenar informatiu d'Executive Forum que ella és partidària de la col·laboració privada i pública. Per tant, veig difícil que amb una consellera que està a favor de la participació d'allò privat puguem tenir mai una sanitat d'excel·lència, i amb aquestes dades que li he donat també. Esper que vostè no dubti de la Federació de Defensa de la Sanitat Pública.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Huertas. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Veig que no ho vol entendre, però jo crec que aquest govern ha tengut molt clara la defensa dels serveis públics en termes amples i amb la sanitat d'una forma específica. Sra. Huertas, aquest govern mai no ha dit que estigui en contra de cap col·laboració pública privada, sinó tot el contrari, en totes i cada una de les àrees evidentment s'ha de col·laborar des de les institucions. Només faltaria d'altra.

Nosaltres només derivam un pacient a la privada quan no el podem atendre des de la pública i entre no atendre'l i haver-lo de derivar a la privada, evidentment el derivam a la privada perquè la salut està per sobre de moltes altres qüestions, Sra. Huertas, i això crec que ho hauríem de compartir, o almanco ho hauria d'intentar compartir.

(Alguns aplaudiments)

Quan em diu aquestes xifres compte com a privada Sant Joan de Déu i la Creu Roja, i no ho són, són de la xarxa pública.

I quant a aquest conveni, senyora...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Presidenta, acabi, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Acab. Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta.

I.15) Pregunta RGE núm. 12342/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a consens amb el conveni d'hoteleria.

Passam a la quinzena pregunta, RGE núm. 12342/17, presentada en substitució de la RGE núm. 11867/17, relativa a consens amb el conveni d'hoteleria, que forma la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta del Govern, abans que manipuli o tergiversi les meves paraules dir que des del Partit Popular ens alegrem sempre que hi hagi un acord bilateral entre empresaris i treballadors i que les millores econòmiques fruit de les reformes de la passada legislatura que vostè ha aturat i fruit de l'esforç de molts es puguin veure ara traduïdes en una millora dels sous dels treballadors, en una millora de les seves condicions laborals, en un reconeixement de les seves malalties laborals i de la seva càrrega de feina.

Ara bé, ens alegrem, no manipuli, però ens haguéssim alegrat més si les formes del seu conseller, les presses, les ànsies, haguessin permès un conveni firmat entre les parts, entre totes les parts, Sra. Presidenta.

Considera vostè, per tant, que el diàleg i el consens han estat suficients?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Sra. Prohens, segueixen dins l'esquizofrènia més preocupant. Vaig sentir dir al Sr. Company el primer dia que, efectivament, el conveni era gràcies a vostès; el segon dia vaig sentir dir que estava molt preocupat perquè no era un conveni que hagués signat tothom. Jo el que em demanés, vostès estan contents o no que 137.000 treballadors d'aquestes illes vegin incrementat el seu salari un 17%? Perquè quan vostès governaven pensaven el contrari, Sra. Prohens.

Jo aquí, com a cap de l'oposició, vaig fer una pregunta al Sr. Bauzá quan el conveni d'hostaleria del 2014 que no va signar tothom, no sé si es recorda, i li vaig dir: "el Govern té l'obligació d'intervenir perquè els treballadors i treballadores vegin les seves condicions millors", i em varen dir, "no, el Govern no ha de fer res".

Bé, idò, nosaltres pensam el contrari, el Govern ha de fer el que pugui per fer possible que les condicions dels treballadors i treballadores siguin millors. I vull tornar a agrair a tots els que han fet possible que això sigui una realitat per als treballadors i treballadores de l'hostaleria.

Li vull dir una altra qüestió, Sra. Prohens, que em sembla realment important, és la convicció política que nosaltres, aquest govern i la gent que li dona suport, hem mantingut des del principi, i li deia abans al Sr. Jarabo, a mi m'ha sentit moltes vegades dir: "ja és hora que els empresaris pugin els sous als treballadors". Al Sr. Company no li he sentit mai perquè està en silenci sempre, però vostès, a cap de vostès, tampoc no els he sentit mai en aquesta línia.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta, a veure si m'entén que jo ja li he contestat a la meua primera intervenció. Ja m'esperava que avui vostè es penjàs qualche medalla, per això el paper protagonista del conseller, les ànsies de fotos, els tics intervencionistes d'aquest govern dins un conveni firmat entre les parts, empresaris i treballadors. I precisament són aquestes ànsies de foto, aquestes presses, aquestes formes per les quals ja comença a ser conegut el seu conseller, les pressions, la forma dubtosa que té de negociar, les que han provocat que ni els hotelers de Menorca ni els d'Eivissa ni els de Formentera ni el sector de la restauració ni la PIMEM ni les sales de festa hagin signat aquest conveni. Els petits l'acusen de posar-se només al costat dels grans i de deixar-los a l'estacada el seu

govern d'esquerres, Sra. Armengol. I acaba de dir a la ràdio pública la director general que no hi ha cap conflicte.

Ni hi veuen ni hi senten ni escolten, Sra. Presidenta.

Per cert, aquests empresaris als quals vostè ara agraeix la seva feina i que han possibilitat aquesta pujada salarial històrica són els mateixos que manen callar quan gosen criticar la gestió d'aquest govern, perquè dins aquest govern, cada cop més radical, qui gosa posar en dubte la seva tasca, qui gosa criticar-los els tanquen la boca, els tanquen les portes, dicten un *inspecciónese* o els titllen de neofeixistes. Això sí, amb flors i somriures i defensant la llibertat d'expressió. Alerta, Sra. Presidenta!, que d'aquí a manar tancar hotels perquè allotgin cossos i forces de seguretat hi ha una passa.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Silenci, per favor, silenci.

(Remor de veus)

Silenci. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Sra. Prohens, a veure, jo estic immensament contenta de l'acord entre treballadors i empresaris perquè 137.000 treballadors de l'hostaleria vegin el seu sou augmentat un 17% fins a l'any 2021. I agraeix a empresaris i a sindicats fer-ho possible.

Crec que vostè no ha parlat amb ningú. Jo ahir vaig estar amb el president de la Federació Hotelera d'Eivissa, les seves informacions i les meves no són les mateixes, Sra. Prohens.

Ara li diré una cosa que és realment important, aquest govern, on ha estat? Amb la redistribució de la riquesa, que el creixement econòmic arribi a totes les butxaques. On han estat vostès? En la part que no millora les condicions laborals, amb els treballadors i les treballadores, ara hi estan amb aquest conveni, però han estat amb la reforma laboral...

(Alguns aplaudiments)

... que impedeix justícia per als treballadors i les treballadores, Sra. Prohens. Aquesta és la realitat del seu partit, que sempre estan amb els que més oprimeixen, i nosaltres no.

I, és clar, em pensava que no ho diria, Sra. Prohens, però ja que m'ho permet li faré una pregunta: vostè no creu que allò de diumenge és una vergonya per a aquesta democràcia? M'agradaria haver sentit la veu del Partit Popular de les Illes Balears dient el que tothom veu, que no és possible una càrrega policial absolutament desmesurada a Catalunya, perquè això...

(Alguns aplaudiments)

...no ens ho podem permetre, Sra. Prohens, ni nosaltres ni ningú.

(Continuen els aplaudiments)

M'agradaria que alçassin la veu en defensa dels treballadors, de la llibertat i de la democràcia, aquí i pertot.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

II. Interpel·lació RGE núm. 10141/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació amb l'IBAVI.

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 10141/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la política general del Govern en relació amb l'IBAVI.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular... Té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidente. El Grupo Parlamentario Popular presenta esta interpelación para conocer cuál es la política general en materia de vivienda en el IBAVI tras más de dos años y medio de legislatura.

Comenzaré mi intervención recordando que hace unos días nos despertábamos con las noticias de la intención de este gobierno de desahuciar a 14 familias que están en viviendas propiedad del IBAVI. En primer lugar esta noticia nos causa sorpresa ya que, a pesar de que lo había dejado caer y se había intuido de algunas palabras del conseller, lo que es cierto es que hay un acuerdo de este pleno, aprobado por unanimidad, de 14 de noviembre del año 2015 que dice que el Parlament de las Illes Balears insta al Govern a mantener la paralización de los desahucios en el IBAVI, desahucios que se paralizaron en el año 2012 cuando estaba gobernando el Partido Popular. Pero además de esta sorpresa también nos produce y nos produjo cierta intranquilidad. Recordemos que se ha acusado en repetidas ocasiones a la gestión del IBAVI de falta de sensibilidad; hay que recordar que se le ha criticado y se le ha denunciado por dar citas a personas que estaban en procesos de desahucios cuando estos desahucios ya se habían producido, entre otras muchas cosas.

Ante esta situación nos gustaría que nos contestase, en primer lugar, si confirma la intención de desahuciar a estas familias, los motivos que han llevado a estos desahucios, qué alternativas se les está dando a estas familias, si han intervenido los servicios sociales respecto a estos desahucios, si han hecho informe los servicios sociales, y si está previsto que este número aumente.

Quiero aprovechar también para preguntarle y recordarle que ustedes en sus acuerdos de gobernabilidad llevaban el poner en marcha un plan de lucha contra los desahucios; además era una de las principales medidas y que debían poner en marcha cuanto antes. A día de hoy este plan no se ha realizado. ¿Tienen pensado realizarlo?, ¿van a hacer finalmente este plan de lucha contra los desahucios? A día de hoy, como le repito, no tenemos desde luego ningunos visos de que este plan realmente vaya a ser una realidad.

Sí que es cierto, algo mínimamente positivo, que ustedes elaboraron un protocolo recientemente, un protocolo para agilizar el acceso a la vivienda en situaciones de emergencia social, situaciones de personas que se encontrasen en una situación de desahucio, a través de los ayuntamientos. ¿Nos puede decir cómo está funcionando este protocolo?, ¿cuántas personas han sido derivadas a través de él?, ¿con cuántos ayuntamientos hay acuerdos en relación a este protocolo?

Ustedes, cuando les preguntábamos, que se lo hemos preguntado y hemos interpelado en varias ocasiones, por este plan de desahucio siempre nos han remitido a la Ley de vivienda; ustedes han vendido la Ley de vivienda como la que va a solucionar todos los males de esta comunidad, pero a día de hoy he de decirle que tras dos años y medio de estar gobernando esta ley se encuentra a los inicios de la tramitación en este parlament; es decir, si hacemos cálculos podremos decir que esta ley se aprobará tras tres años de su gobierno y solamente con un año de aplicación, es decir, tres años en los que su principal medida de lucha contra los desahucios y de solución de los problemas de vivienda no habrá sido una realidad; una ley que, por cierto, ustedes cuando la redactaron incorporaron ya preceptos que habían sido declarados inconstitucionales en leyes de otras comunidades, como suelen hacer ustedes, con nocturnidad y alevosía; saben que algo es inconstitucional y aun así lo meten, y así se lo tuvo que recordar el Consell Consultiu con un informe demoledor y han tenido que modificar esta ley, con lo cual han tenido un mayor retraso. Y aun así, a pesar de estas modificaciones, tenemos muchas dudas de su legalidad, que evidentemente estamos estudiando y así las trasladaremos con nuestras enmiendas.

También lo que nos llama la atención es que ustedes, cada vez que hablan de esta ley, lo que destacan como la principal solución es que se obligará a los que ustedes llaman los grandes tenedores a ceder pisos, obligarles a ceder sus pisos; y sin embargo nos preguntamos: ¿y ustedes qué están haciendo?, ¿cuántas viviendas de protección oficial nuevas hay gracias a su gestión?, ¿cuántas viviendas de protección oficial hay hoy nuevas que se hayan hecho esta legislatura? Se lo voy a contestar: ninguna. Ayer salía además la noticia de que Baleares es la segunda comunidad con el precio más caro de vivienda, y sin embargo la realidad es que nuevas viviendas construidas en esta legislatura hay cero. Ustedes han anunciado algunos proyectos con convenios con algunos municipios, como cuatro viviendas en Sant Lluís, once en Ibiza, en Vila, y cuatro en Palma, en Son Gotleu concretamente. ¿Nos puede contestar exactamente cómo está el desarrollo de estos proyectos?, ¿cuándo van a ser una realidad? Y, lo más importante, ¿cuántas viviendas de protección oficial van a construir durante esta legislatura?, ¿dónde piensan construirlas y con qué presupuesto?

Le recuerdo que las últimas cifras que ustedes daban decían que había más de 2.600 familias en lista de espera para poder acceder a una vivienda de protección oficial. Evidentemente es una cifra muy alta para las viviendas que ustedes tienen previsto o al menos han anunciado hasta ahora. ¿Pero además nos podría contestar si todas estas familias o todas estas personas inscritas como solicitantes de vivienda de protección oficial cumplen los requisitos para poder acceder a ellas?

También queremos preguntarle sobre el plan de vivienda respecto al alquiler social, un plan que elaboró el Partido Popular y que viene financiado con fondos estatales que van aumentando, como ya estaba previsto y planificado cuando se realizó el plan los últimos años, hasta llegar a día de hoy a un presupuesto de 3 millones de euros. Ustedes han puesto a través de fondos propios 335.000 euros que han sumado a estos 3 millones de euros que vienen de fondos estatales. Lo que nos gustaría que nos contestase es si piensa usted que con la situación de la vivienda que hay hoy en Baleares -le vuelvo a recordar los últimos datos que dicen que ya somos la segunda comunidad con la vivienda más cara-, con la situación que hay respecto a la vivienda en esta comunidad autónoma, que es la peor desde hace muchísimos años, y teniendo ustedes más de 1.000 millones de euros más de presupuesto en las arcas de la comunidad autónoma, ¿esta cifra de 335.000 euros es suficiente para dar respuesta? ¿Tienen previsto aumentar esta cantidad para los próximos presupuestos?

Recordemos también, y a ver si nos puede dar algo más de luz, el famoso convenio que firmaron ustedes con la SAREB para ceder pisos; en principio tenían que ser 75, después eran menos, y evidentemente no tenemos muy claro qué es lo que ha ocurrido con este convenio porque cada vez que hemos preguntado nos ha dado una contestación completamente diferente, como es muy habitual en usted.

Además en agosto de este año aprobaron la regulación de las viviendas a precio tasado que se podían construir en las reservas estratégicas de suelo en Palma, Calvià y Son Servera, que preveía la construcción de hasta 700 viviendas a precio tasado. ¿Nos puede decir si ya sabe qué previsión hay de construcción de estas viviendas y cuál es la previsión temporal, también, de la construcción de estas viviendas?

Estas son en líneas generales las preguntas que le hacemos, Sr. Conseller. Le agradecería que me las pudiese contestar y, a ser posible y si no es mucho pedir, evidentemente que me contestase la verdad.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Fernández. Té la paraula el representant del Govern, el conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Fernández, per aquesta interpel·lació i per l'oportunitat que em dóna per poder-li explicar de primera mà quina és la situació i per tant què ens vam trobar quan vam arribar.

L'IBAVI té 1.805 habitatges; d'aquests 1.805 n'hi havia 822 que eren usuaris dels habitatges que no pagaven, una realitat que s'explica només per la deixadesa -la deixadesa- de la passada legislatura que va fer que, front a una manca d'actuació i de compromís de l'actual president del Partit Popular, permetés que l'IBAVI entrés en una situació de falta d'adequada gestió pública.

El 45% -el 45%- dels usuaris de l'IBAVI no pagaven, hi havia morositat mentre una llista d'espera de 2.000 famílies esperen poder accedir a un habitatge. Quatre anys del Sr. Company, quatre anys de deixadesa, la meitat dels usuaris no paguen, multiplica per quatre la morositat, d'1 milió passa a 4 milions d'euros, 2.000 famílies que volen poder participar.

I davant açò era necessari fer un pla d'actuació, faltaria més!, era necessari posar ordre al desgavell que vostès ens varen deixar, a la seva falta de compromís, de voluntat per poder posar en valor una vertadera política d'habitatge i ho vam fer amb l'objectiu: primer, és important que tothom pugui pagar, que tothom pagui; segon, per açò és necessari adequar rendes, faltaria més, ajustar cada renda a la necessitat dels usuaris i si ens trobam amb la situació que algú, podent pagar, decideix que no ho vol fer llavors recuperar l'habitatge.

Des del mes de febrer hem estat fent feina en açò, amb una dedicació elevadíssima per part dels treballadors de l'IBAVI als quals vull reconèixer la feina, i ho vàrem fer com pertocava: contactant amb cadascun dels deutors, enviant una primera carta, si no hi havia resposta a aquesta primera carta, enviant una segona carta, enviant posteriorment missatges d'SMS, fent visita personal als domicilis i, una vegada ja contactats amb ells se cercava una solució adaptada a la seva situació, sempre amb informe de Serveis Socials, adequant la renda als ingressos familiars i vàrem fer feina, hem fet feina fins a dia d'ara.

D'aquestes 822 famílies vàrem ser capaços..., ja hem pogut treballar amb ells, amb 236, 236 és nombre rodó, el 30% des del mes de febrer fins ara.

D'aquests 236 casos avaluats, sempre amb informes a Serveis Socials personalitzats per a cadascun d'ells, en 64 hi va haver acord directe de pagament del deute ajornat, en 60 d'ells a més a més no hi haurà ni tan sols revisió de renda, açò ens permet recuperar 242.000 euros fruits de la seva deixadesa, famílies que tenien entre 15 i 20 rebuts que no pagaven. Per tant, 64 d'ells.

A més a més, a altres 62 famílies se'ls va adequar la renda amb un límit màxim del 30% dels ingressos familiars. A més a més hi va haver 53 casos en què la família no pot mantenir el pagament de forma justificada, no té ingressos suficients, no té ingressos realment i, a aquestes 53 famílies que els serveis socials ens diuen "aquí hi ha una vertadera bona fe", els hem

derivat a Serveis Socials i estam ara negociant amb Serveis Socials com poden fer per fer-se càrrec del pagament del lloguer mensual, i a més a més en tenim 43 que estan en tramitació i que tenen voluntat d'acord.

En total, per tant, 64 més 62 més 53 més 43, 222 famílies que estan adequades. El 94% dels casos avaluats. I és cert, fins arribar als 236 n'hi ha 14, hi ha 14 persones que s'han negat a contestar, 14 persones que han tancat la porta, 14 persones que diuen que no volen entrar en cap tipus d'interlocució amb l'administració, on una part d'elles presenten denúncies de conflictes veïnals fruit d'una mala convivència, on algunes d'elles està més que constatat que tenen recursos de sobra per poder pagar i que decideixen que no ho volen fer i sí, a aquestes 14 persones hem iniciat el camí de la recuperació d'aquests habitatges, i ho hem fet sempre amb una condició: la negociació està sempre oberta.

Si hi ha una voluntat real per part d'aquestes 14 persones de tenir un esperit de convivència raonat amb els seus veïns i d'abonar la part que pertoqui d'acord amb el que Serveis Socials, els informes tècnics ens diguin immediatament es retira la demanda, faltaria més, però no podem seguir amb aquesta deixadesa a la qual vostès ens varen dur.

I jo ara li deman: què hem de fer amb aquells que poden pagar i que no ho volen fer?, què hem de fer? Pujarà aquí dalt i em respondrà? Què he de fer amb aquells que poden pagar i que no volen? Sra. Fernández, és just que ocupin habitatges quan hi ha gent més necessitada que està en llista d'espera i que no hi pot accedir perquè gent que pot pagar decideix que no ho vol fer? Esper escoltar la seva resposta.

La conclusió d'aquesta feina és que del 45% de morositat que hi havia quan hi eren vostès en aquests moments amb l'adequació d'aquests 236 casos hem baixat al 32% de morositat i seguim fent feina, i seguim fent feina. I hem fet una adequació molt important de rendes perquè això també té un valor elevadíssim d'aquella gent que malauradament es troba en situació complicada i que no li posam el preu en funció dels metres quadrats que tenen, li posam el preu en funció precisament del que ingressa.

Però i tot açò ho hem de manera fosca, no ha estat correcte això que hem fet? Li explicaré quines varen ser les passes. El mes de novembre del 2016 a la Sala Maura vaig convocar a tots els grups parlamentaris, inclòs el seu, els vaig explicar de manera detallada quina era la situació, la valoració conjunta de les possibles accions i una proposta d'actuació acompanyada d'un oferiment personal de posar-me a disposició dels grups per poder resoldre dubtes o rebre propostes de millora.

El febrer del 2017, dia 8 de febrer, vaig comparèixer en la Comissió de Medi Ambient i Ordenació del Territori, compareixença voluntària, per tal de retre comptes d'aquestes noves línies i posar-me a la seva disposició una vegada més, diagnosi de la situació, pla d'actuació, valoració de les primeres accions dutes a terme i les conclusions de tots els portaveus, de tots, assentiment general de tots els parlamentaris sense excepció, clara consciència de la necessitat d'actuar i d'haver-ho de fer a més a més a partir de criteris tècnics i de forma objectiva.

I el Partit Popular, que hi era en aquella comissió què va dir, Sra. Fernández? No el que diu vostè ara aquí, li ho he de dir?, li llegesc el *Diari de Sessions?*, l'hi llegiré, era el Sr. Homar, el Sr. Nadal i Homar, es referia a la intervenció que havia fet: "ha dit -llegeixo textualment-, ha dit que les prioritats eren el tema de la morositat, dels impagaments i el tema d'establir nous criteris d'adjudicació per als nous habitatges a fi de ser el més just possible i estem d'acord en això, sabem que és un tema complicat, però estam d'acord que vagin en aquesta línia", literal. Més: "estam d'acord amb el primer apartat...", "estam d'acord, en el primer apartat ha fet menció al tema de la morositat i no s'ha d'entendre com a una acció que vagi en contra de la part social, sinó que efectivament no es pot consentir que la gent no pagui perquè realment no... ha de ser realment que no puguin i s'ha d'analitzar la situació". I acabava el Partit Popular: "moltes gràcies per les seves explicacions que ens han donat i li desig sort perquè sé que açò és un tema complicat".

Aquestes eren les valoracions que feia el Partit Popular i jo ara li deman, Sra. Fernández: hi està d'acord amb el que deia el Partit Popular fa quatre dies, el mes de febrer d'enguany? Parlen entre vostès o es llança aquí a pujar aquí dalt a qüestionar l'honorabilitat dels consellers, quan resulta que no és capaç de reconèixer la pròpia realitat que l'envolta, a vostè, i la nega vostè? Hi està d'acord, Sra. Fernández, que aquest ha de ser el camí?

He donat explicacions cada vegada, ho vaig fer a títol inicial, agafant la iniciativa, seient-me amb tothom, cercant els acords, explicant la complexitat que té açò darrera, perquè darrera hi ha drames familiars, de gent que ho passa molt malament. I vostè arriba aquí, com la gran salvadora no sabem què i ens ve a donar lliçons sobre el que no s'ha de fer.

Creiem Sra. Fernández i ho creiem sincerament, que el camí per posar en valor allò públic, les empreses públiques, ha de ser precisament aquest, el de la bona gestió i no el de la deixadesa que ens va mostrar a nosaltres el Sr. Company.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Correspon ara el torn de rèplica a l'autora de la interpel·lació la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidente. Sr. Conseller, usted que me interpela mucho a mi y me pregunta mucho, no me ha contestado prácticamente a nada de lo que yo le he preguntado. Es cierto que le hecho una serie de preguntas muy concretas respecto a estos 14 desahucios que usted había planteado, usted ha utilizado los 10 minutos de la intervención solamente para justificar esta decisión.

Usted, como siempre, no escucha y evidentemente dice lo que tiene preparado. Yo creo que como mínimo entenderá que yo de usted me fie muy poco, usted ha dado muestras en

muchísimas ocasiones de que ha mentido en este Parlamento, me ha mentido a preguntas que le he hecho yo cada martes y, como comprenderá, yo de usted me fío muy poco. Con lo cual, creo que mi obligación es ante una situación como esta preguntarme y asegurarme que si usted va a desahuciar a 14 familias de viviendas del IBAVI se haga con todas las garantías.

En primer lugar, lo que me gustaría preguntarle es si el Partido Popular hubiese tomado esta medida la pasada legislatura, con o sin razón, ¿cuál hubiese sido la reacción de los partidos que ahora están gobernando? Porque ya me puedo imaginar a la Sra. Fina Santiago por ejemplo, diciendonos absolutamente de todo. Yo lo que le he dicho es que, uno nos sorprende porque si ustedes saben esta situación, no entendemos por qué votaron en el 2015 el mantener los desahucios y después lo que le he dicho no es que no esté bien que evidentemente que la gente que pueda pagar no pague y esté ocupando unas viviendas que evidentemente necesitan más otras familias, lo que le digo es que no nos fiamos de usted, ni de usted ni de la gerente del IBAVI que ha sido acusada de falta de sensibilidad. Y por eso nuestra labor, pudiendo estar de acuerdo que evidentemente las familias que no paguen pudiendo no tengan ese derecho, nuestra labor es comprobar que realmente se están haciendo las cosas bien.

Así que me pregunta vuelve a ser, ¿tienen informes de Servicios Sociales y de qué servicios sociales respecto a estas 14 familias que sí que aconsejan el desahucio? Una pregunta, de estas 14 familias, usted me ha estado hablando de todas las demás. Le pregunto de estas 14 familias, ¿tienen ustedes el informe técnico de los Servicios Sociales que aconsejan el desahucio? Bien, ¿de qué servicios sociales?

Y después, si no le importaría contestarme a todo lo demás que yo le he planteado, porque le vuelvo a repetir, usted ha estado justificando una decisión que a lo mejor no está tan seguro de esta decisión si tiene que utilizar tanto tiempo para justificarla, y no me ha contestado absolutamente nada.

Le vuelvo a repetir, por ejemplo: ¿está funcionando el protocolo que ustedes pusieron en marcha para agilizar el acceso a viviendas en situaciones de urgencia social? Porque de las informaciones que usted me han contestado por escrito, lo que vemos es que cada vez que un ayuntamiento ha solicitado tener acceso a una vivienda para estos casos de urgencia, ustedes les han contestado que no había viviendas disponibles en este municipio. Y después vemos que solamente tienen acuerdos derivados de este protocolo con 7 ayuntamientos. ¿Nos puede contestar si respecto a la contestación que me dieron, creo que fue en julio de este año, esto ha avanzado y ya tienen acuerdos con más ayuntamientos, que al final son a los que se dirigen todas estas personas?

¿Nos puede decir si se va a hacer el Plan de desahucios? ¿Nos puede contestar cuántas viviendas de protección oficial van a construir esta legislatura? ¿Cuál será el presupuesto? ¿Nos puede decir también cuál va a ser la ejecución temporal de estas nuevas viviendas de protección oficial si las va a hacer? ¿Si van a incorporar más fondos para la ayuda al alquiler social, teniendo en cuenta cual es la situación tan

dramática que están viviendo muchas familias y muchas personas en nuestra comunidad autónoma?

¿Nos puede decir cómo están los proyectos de las pocas viviendas de protección oficial que ustedes han anunciado que van a construir? ¿Nos puede contestar a lo que le he preguntado antes de cuántas viviendas de estas 700 previstas en las reservas estratégicas de suelo se van a construir y cuándo va a construirse?

¿Sigue pensado usted que la Ley de vivienda es la que va a dar solución a todos los problemas de la vivienda en esta comunidad autónoma?

Y decirle, Sr. Conseller, yo aquí no he venido como salvadora de nadie, le estoy interpelando, lo que pasa es que a usted parece que le molesta bastante que se le pregunte y se le interpele y entiendo que es porque como cada vez dice una cosa diferente y dice muchas mentiras, todas estas mentiras quedan por escrito y después evidentemente se les puede sacar en cara. Pero yo estoy haciendo mi labor de oposición y usted aquí viene y siempre lo hace, después de dos años y medio de gobierno, a seguir echando la culpa de su mala gestión a lo que se encontró con el Partido Popular.

Y si tenemos que echar la vista atrás, también le podría decir que lo que se encontró el Partido Popular es una deuda en el IBAVI de 125 millones. Ustedes pasaron de tener una deuda de 40 millones a 125 millones, que es lo que se encontró el Partido Popular en el peor momento de crisis económica de este Govern y de toda la comunidad autónoma, y esa es la situación que ustedes dejaron, así que por favor Sr. Conseller, usted asuma que está gobernando, contésteme las preguntas que tengo todo el derecho de hacerle como diputada en la oposición, y desde luego yo lo puedo decir que no vengo como salvadora. Lo que si espero es que ustedes salven, porque para eso están gobernando ahora.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Fernández. Contrarèplica per part del Govern. Té la paraula el Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. He entès que hi ha una..., que ha resolt en certa manera aquesta contradicció que hi havia entre vostè i el portaveu en matèria d'habitatge i que per tant, comença a entendre que efectivament, a l'IBAVI és necessari haver d'actuar.

I li feia referència i no ho vull perdre de vista perquè crec que és molt important, Sra. Fernández a l'hora de criticar aquí les coses, van multiplicar per quatre la morositat, van incrementar per cinc l'ocupació il·legal dels habitatges i mentre açò succeïa, m'ha de permetre que li recordi algunes coses, convertien pisos de l'IBAVI en oficines per fer-hi arxius,

venien solars per construir habitatge públic a diferents ajuntaments, a Palma van vendre un solar d'HPO perquè es pogués construir un hotel, que s'està construint ara en aquests moments. Tancaven les oficines d'atenció als ciutadans a Menorca, a Eivissa i els donaven l'esquena, no hi havia opció de poder interlocutar amb el Govern directament. Aquesta és l'herència que nosaltres ens vam trobar, Sra. Fernández, aquesta és la vertadera herència.

Davant de tot açò, estam canviant el rumb sí, ho estam fent i ho estam explicant al màxim. Els projectes nous que farem, perquè vostès no en van començar cap, perquè vostès no van fer projectes, perquè no en vam trobar cap dins el calaix que ens permetés donar continuïtat a una política d'habitatge, els que hem anunciat que hem partit nosaltres, de tots ells posarem la primera pedra dins aquest any 2018, i, per tant, aniran acompanyats de partida pressupostària, resposta.

Ajudes, ajudes hi hem posat recursos propis nosaltres sí, n'hi hem posat. La situació del problema de l'habitatge era molt més grossa quan vostès governaven del que és ara, li pos la diferència a més a més en tema d'ajudes? Gràcies a aquestes oficines que hi ha repartides per les diferents illes, gràcies a l'esforç de voler al màxim a la ciutadania i acompanyar-la, hem multiplicat per dos els ciutadans beneficiaris, 1.600 famílies beneficiàries d'ajudes al lloguer. Quan vostès governaven no arribaven a 800. Per dos, i la problemàtica en aquell moment era molt més grossa.

La Llei d'habitatge representa una oportunitat, fixi's vostè, va acompanyada d'un dictamen, aprovat per unanimitat, del Consell Consultiu, sí, dictamen del Consell Consultiu, l'hem adequat. I jo ara li deman, el qüestionaran vostès el dictamen del Consell Consultiu? Sí, sí, sí, veurem les seves esmenes, si resulta que qüestionen o no qüestionen el dictamen i per tant, si estan per la labor de la cessió obligatòria, de l'acompanyament a la ciutadania. Veurem aquestes coses detingudament, Sra. Fernández, i esper que en aquest cas facin cas al Consell Consultiu i, per tant, acompanyin en la confecció i en l'aprovació d'aquesta llei.

Sí, incrementarem pressupost, ja li ho deia, i a més a més a l'àmbit municipal tenim aquí tota una feina que el que sí li puc dir és que cada vegada, cada vegada que hi ha hagut una situació d'emergència d'habitatge, signada..., d'urgència d'habitatge, d'emergència, perdó, signada pels serveis socials municipals hi hem donat resposta immediata; quan anat acompanyat, amb conveni o sense, a qualsevol municipi de les Balears, quan hem tingut coneixement d'una situació d'emergència d'habitatge dictaminada pels serveis socials municipals hem respost; pens en Ciutadella, pens ara en Manacor, pens en diferents ajuntaments on s'han donat casos i problemàtiques com aquesta i a les quals hem volgut respondre de manera immediata. Hem fixat nous protocols que ens estan funcionant, i ens estan funcionant bé, aportant molta transparència, i per tant crec que sí, crec que feim les coses com pertoca, amb un plantejament diferent del que hi havia fins ara, intentant ser molt més transparents, dedicant-hi més recursos econòmics, amb una visió de llarg termini.

Aprovarem la primera llei d'habitatge de la història d'aquesta comunitat autònoma. En el pitjor moment de tots

vostès ni es van preocupar, ni es van preocupar, no de fer una llei, no, sinó d'estendre la mà a qualsevol entitat que tenia una necessitat (...) d'habitatge. Aquesta va ser, aquest és, vertaderament la diferència. Ni un sol projecte per construir, Sra. Fernández, ni una sola actuació, ni un sol recurs, ni un sol euro dels pressuposts autonòmics, ni un!, ni un sol euro al pressupost autonòmic per fer possible combatre la problemàtica de l'habitatge.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, hauria d'anar acabant.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Aquesta crec que és la diferència, i en qualsevol cas seguirem fent feina per aquest mateix camí.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons.

III. Moció RGE núm. 11072/17, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a política de repartiment de l'impost turístic, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 9867/17.

Passarem al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i votació de la moció RGE núm. 11072/17, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a política de repartiment de l'impost turístic, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 9867/17.

Intervenció, per part del Grup Parlamentari Mixt, de la Sra. Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. *Bon dia a tothom.* Sr. Barceló, señaló en el debate previo a esta moción que no podemos fiar todos los temas que discutimos a la financiación vía impuesto turístico. Recuerdo que usted basaba todas sus esperanzas también en el REB, en el cual desgraciadamente podemos dejar -esperemos que sólo por ahora- en suspenso. También me admitió que muchas de las actuaciones que se realizaban, pongamos por ejemplo las mejoras en infraestructura hídrica, deberían haberse financiado vía canon de saneamiento.

Ahora bien, no le critico ni la urgencia de estas actuaciones ni su planteamiento, sólo le recuerdo que a mi parecer el impuesto turístico no debe ser un refuerzo presupuestario de urgencia para las consellerías necesitadas. Esto en cierta medida aleja de las mentes la planificación a medio plazo y se fia todo a un comodín, que no negaré que en caso de urgencia deba utilizarse, pero primero deberíamos saber todos cuál es el criterio de urgencia de su gobierno.

En lo que señala la estructuración del impuesto turístico, ahí sí que sobre el papel poco hay que discutir, sólo faltarían

algunos matices, pero del papel a la realidad, como siempre, a veces hay un camino demasiado largo y tortuoso. Por eso en esta moción quiero hacer hincapié en los puntos que a mi parecer fallan dentro de la aplicación. En el primer punto sigo insistiendo en el carácter finalista; ya se que este punto aparece en la redacción del impuesto, pero tengo temores fundados de que no se esté aplicando. Como usted dijo en el debate de la interpelación se trata de mitigar los contras y de potenciar los pros de nuestra industria turística; no puedo estar más de acuerdo en eso, sólo parece que disintimos en los contras.

En el segundo punto prácticamente seguiré con el mismo argumento anterior: me sigue preocupando la poca variedad en las inversiones. Ciertamente que usted me rebatirá con la urgencia del momento, pero me cabe señalar que no debe usarse el impuesto turístico para apuntalar una conselleria infrafinanciada. El dinero proveniente del impuesto debe repartirse equitativamente entre los tres puntos, ya que si no nuestros ciudadanos sólo verán este impuesto como una caja común y corremos el peligro de volver a repetir la misma historia que sucedió con la anterior ecotasa, liquidada por un cambio de gobierno sin ninguna razón ciudadana.

En el tercer punto simplemente me refiero al reparto desigual entre las islas de los fondos. Como menorquina es fácil sentirse infrarepresentada en los intereses del Govern; por ello le insisto que no debería dar más argumentos a ello. Por esto y por solidaridad entre islas me parece más justo establecer un reparto más claro y por cuotas territoriales; no debemos repetir los errores que comete el Gobierno de España con nosotros y dejar una parte de la comunidad con la sensación de que no puede autogestionarse.

Y el cuarto simplemente es para recordarle que no ha habido ni el más mínimo esfuerzo del Govern para hacer cumplir un punto redactado en la propia ley del impuesto; es un punto que ha sido ignorado por todos los partidos del pacto. Nunca he entendido ese miedo que tienen a la participación ciudadana.

En definitiva quiero recordarles los puntos que ustedes mismos aprobaron y en muchos casos no cumplen, porque recordemos que no podemos ignorar el peso de la industria turística en nuestra economía, pero también debemos recordar el malestar causado por ésta en la ciudadanía; su invasividad en la mayoría de nuestros actos cotidianos no ayuda, y la actitud de sus mal llamados capitanes de la industria, tampoco. Supongo que estará totalmente de acuerdo conmigo en la innecesaria humillación a la que sometieron a este govern los hoteleros en la inauguración del *Palau de Congressos*, más que nada, vicepresidente, porque así le pagan su gestión hasta ahora al frente del turismo, unos años que a mi gusto este govern ha sido demasiado complaciente con el gremio hotelero, y como pago a sus servicios y los cientos de millones de dinero público no hacen más que anunciar la futura derogación del impuesto turístico, anuncio del que supongo que habrán tomado solícitamente buena nota los miembros del Partido Popular.

Sr. Barceló, le ruego que sea más valiente en su gestión al frente de la Conselleria de Turismo. Las líneas llevan muchos años trazadas entre unos y otros; no pretenda cruzar líneas, lo único que se consigue es lo que comentamos de la inauguración

del Palau: casas reales, humillaciones y casta; eso sí, todo sufragado por las personas que son blanco de esas humillaciones, el ciudadano común, aquel que de los beneficios del turismo sólo recoge los contras: contratos precarios, inestabilidad laboral i temporalidad. Ciertamente que usted mencionará la subida de los sueldos, pero me gustaría recordar que la subida del precio de la vivienda y los servicios como el agua y la luz llevan ya varios años subiendo a porcentajes superiores a la anunciada subida de los salarios, y otros contras como el colapso de las infraestructuras, la saturación poblacional, o incluso el hecho de que muchos servicios estén más diseñados para el turista que para el ciudadano. ¿Cómo explica los beneficios del turismo a estos ciudadanos? La verdad es que el sector no se está haciendo querer, que digamos. Si con inversiones como las hechas estos últimos diez años siguen respondiendo así deberíamos preguntarnos quién gobierna a quién.

Sepa usted que debo decirle que tengo la impresión de que a medida que se ha ido intensificando la crisis económica, a medida que el Govern ha tenido que ir restringiendo, por una decisión algunas veces ideológica pero otras veces sujeta a la coyuntura económica, el recorte de las aportaciones públicas al sistema de protección social. El sector turístico a mi parecer se ha visto salvado de todos estos recortes; ahora, en este momento en que parece que la situación parece revertir, sólo para algunos, por desgracia, se están viendo las vergüenzas de los unos y los otros, que no deja de ser otra cosa que el modelo con el que se han hecho las cosas desde siempre, modelo en el que muy a mi pesar incluso su gestión de la Conselleria de Turismo. Este modelo del que hablo sería totalmente legítimo si no estuviéramos en teoría ante un vuelco ideológico de gestión, vuelco que ustedes anuncian pero muy a mi pesar yo no puedo verlo. Por eso le pido un poco de autocrítica. No quiero discutir sus intenciones, pero le ruego que abandone esta gestión continuista de la Conselleria de Turismo, y que sea lo suficientemente valiente para poner en práctica cosas tan básicas como los documentos que ustedes mismos aprueban en este parlamento. Gracias.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Intervencions per defensar les esmenes RGE núm. 12382, 12383 i 12384/17, pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula... MÉS per Mallorca, perdó, té la paraula el Sr. Antoni Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Sra. Seijas, començ pel darrer, vostè diu que compleixin els documents que aprovam; evidentment, l'impost turístic està regulat per una llei, la Llei 2/2016, de 30 de març, està regulada per un decret, el Decret 35/2016, de 23 de juny, que desplega la Llei de l'impost i el que fa el Govern i la Comissió d'Impuls és guiar-se i complir aquesta llei i aquest decret i vostè el que ens proposa a la seva moció és que no acomplim aquest decret. Per tant, evidentment, el nostre primer pensament era directament votar en contra d'alguns dels punts de la seva moció, perquè precisament el que demana és que es faci una cosa contrària,

contrària al que vostè demana, que és que s'acompleixi el decret. Evidentment el Govern ha de complir la llei i el decret.

Respecte del primer punt, que diu que “el Plenari insta el Govern que utilitzi l'impost turístic com un impost finalista ja que es va aprovar pel Parlament així com totes les condicions”, evidentment això és el que es fa, no és que estiguem directament en contra d'aquest punt, però de la manera com està redactat donaria a entendre que el Govern no emprà l'impost com a finalista. Per tant, nosaltres esmenam, en aquest sentit, és a dir: “el Ple del Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a continuar utilitzant l'impost turístic com un impost finalista, tal com marca la seva llei de creació”. I així és com s'empra l'impost.

El seu punt segon que fa una divisió de diverses finalitats, vull dir, el que nosaltres diem és les finalitats que es varen acordar són les que estan a la llei, no amb total d'acord per part nostra, és vera, nosaltres defensàvem també la inclusió d'altres finalitats que finalment no varen tenir la majoria en aquest parlament per introduir-les, però el que ha de fer el Govern i la comissió d'impuls és guiar-se per aquestes finalistes; aquestes finalitats que eren la protecció i preservació i modernització i recuperació del medi natural, rural, agrari i marí, el foment de la desestacionalització, la creació i l'activació de productes turístics practicables en temporada baixa, la recuperació i rehabilitació de patrimoni històric i cultural, l'impuls de projectes de recerca científica, desenvolupament, innovació tecnològica, R+D+I, que contribueixin a la diversificació, la millora de la formació i la qualitat de l'ocupació, i el foment de l'ocupació en temporada baixa, i introduït per la Llei 6/2017, la inversió en rehabilitació d'habitatges destinats a lloguer socials amb criteris de sostenibilitat energètica, un objectiu que vàrem introduir, com dic, amb una esmena a la Llei 5/2017.

Per tant, això és el que ha fet la comissió. A més, amb un afegit que deia la mateixa llei que s'havien de prioritzar aquells relacionats amb el primer objectius, els de preservació del medi natural. Per tant, dels 46 projectes que han rebut finançament dins la primera convocatòria que es va fer, n'hi ha 33 que corresponen a l'objectiu prioritari de la llei, a la protecció, preservació, modernització i reparació del medi natural, rural, agrari i marí, els projectes ambientals suposen un 79% de l'import del fons, que era de 30 milions d'euros; que era allò que va aprovar aquest parlament, que les finalitats mediambientals fossin les prioritàries.

Per tant, la nostra esmena a aquest punt segon ve a dir que “el Ple del Parlament insta la Comissió d'impuls del turisme sostenible -i no el Govern, perquè és la comissió la que fa el repartiment- que reparteixi el fons d'acord amb les finalitats previstes a la seva llei de creació i prioritzi, en qualsevol cas, les de caràcter mediambiental”, que és el que diu la llei.

Respecte del tercer punt, que insta a tenir en compte els criteris de territorialitat, dins la llei i en el desenvolupament posterior del decret es varen pactar uns criteris de territorialitat; així, està previst dins la llei que, d'acord amb l'estimació que es va fer, tant de recaptació com de necessitats, cada illa té assignats uns percentatges mínims i màxims, en aquest cas Mallorca entre el 68,14 i el 74,82; Menorca, entre el 10,68 i el 14,03; Eivissa, entre el 12,85 i el 15,99, i Formentera, entre

l'36 i l'1,84. I aquests percentatges estan alineats amb la recaptació, com deia, i amb les necessitats, i també preveu un mecanisme de compensació, de manera que si a una illa, uns anys determinats, per l'execució d'un projecte prioritari, s'hi destinen més recursos, durant altres anys es compensi i se n'hi destinin menys. Per tant, la llei i el decret aborden aqueixa necessària territorialitat de la inversió, per tant la nostra esmena va en el sentit de dir “el Ple del Parlament de les Illes Balears insta la Comissió d'impuls del turisme sostenible a mantenir un adequat equilibri territorial en el repartiment dels recursos de l'impost turístic i a tenir en compte la proporcionalitat del pes de cada illa en el conjunt de l'arxipèlag i les necessitats efectives de cada illa”, que és el que diu i pretén el decret i el que s'ha dut a terme ja a les convocatòries que hi ha hagut.

Finalment, respecte del punt 4, sí que hi estam i el votarem a favor, perquè, entre d'altres coses, també és el que preveu la llei. I no podem dir que no s'hagi fet res en aquest sentit, per una banda, la llei preveu que cada tres convocatòries n'hi ha d'haver una en què es tinguin els projectes a triar la participació ciutadana, i, a més, a la convocatòria ja d'enguany, aprovat per la Comissió d'impuls del turisme sostenible, la convocatòria del període 2017 ja preveu, a l'article 2, sobre puntuació de la memòria explicativa, que els projectes que tinguin una incidència social mitjançant processos de participació ciutadana en el moment de la tria de presentació de les sol·licituds, obtendran més punts addicionals.

Per tant, creiem que la convocatòria d'enguany ha tengut en compte aquest criteri i, a més, a la propera convocatòria ja seran obligatori, toca o marca la llei, que ja ho tenia previst, els processos de participació.

Per tant, nosaltres hem presentat aquestes esmenes perquè creiem que el que es fa és el correcte, creiem que s'adequa a la llei i al decret que es va pactar i, per tant, en aquest sentit, no estam d'acord amb com es plantegen els tres primers punts.

Dir, finalment, que creiem que l'impost del turisme sostenible ha estat un èxit, que és un impost que permet redistribuir els beneficis que genera el turisme a la nostra societat. Creiem que si es va cometre qualche errada precisament va ser limitar amb excés les finalitats d'aquest impost i que nosaltres érem més partidaris que, com que el fet turístic també té una repercussió social important i una repercussió sobre la manca de sòl disponible per a actuacions socials, per construir residències, per construir altres infraestructures socials, i per tant consideràvem que aquesta també havia de ser una finalitat. Finalment, no vàrem aconseguir introduir aquesta finalitat, però creiem que és un impost que la gent ja té acceptat, que els turistes tenen acceptat, que contribueix a redistribuir la riquesa que genera el turisme i que s'aplica, evidentment, amb dificultats, com qualssevol nous projectes que tenen els seus temps de tramitació, però que s'aplica per millorar totes aquelles finalitats que es varen marcar.

Per tant, si s'accepten les esmenes votarem a favor d'aquests primers punts, el punt 4, en qualsevol cas el punt 4 el votarem a favor, i si no s'accepten, hi votarem en contra.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Bel Oliver.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, Sr. President. Sra. Seijas, jo també començaré pel que ha comentat vostè el darrer de tot i és que ha dit que aquesta era una gestió continuista i jo crec que la gestió que fa la conselleria actual de Turisme podem aplicar-li diversos qualificatius, però no de continuista, tenim un impost que no teniem, tenim una modificació de llei amb un sostre de places, llevant tota una sèrie d'excepcions, una regulació de lloguer turístic, però a més tenim un sistema de promoció totalment diferent del que hi havia abans, jo crec que alguna cosa no ha acabat de veure, perquè continuista no ho és.

Una altra qüestió també de procediment, crec que no li ho ha comentat el Sr. Reus, que jo també li vull dir, la interpel·lació va acabar la setmana passada no, l'anterior, ara estam en una moció, vull dir que el debat és entre els grups polítics i no és justament entre els membres del Govern, que es va acabar en aquell moment. Però bé, és lliure evidentment de fer el debat que vostè pensi oportú.

Dit això, Sra. Seijas comentar-li que aquesta moció és en realitat una modificació, proposa una modificació substancial de la Llei de l'impost sobre estades turístiques, ja una bona part del que proposa implica una modificació substancial d'aquesta llei i que no compartim, ja li dic. Per això hem presentat aquestes tres esmenes, o esmenes als punts 1, 2 i 3 de la seva moció. Però anem per parts, li explicaré allò que nosaltres pensam, el nostre grup, el Grup Socialista pensa d'aquests punts.

Pel que fa al punt número 1, la recaptació total de l'impost autonòmic, directe i finalista es destina íntegrament al que determina l'article 19 de la Llei de l'impost, es fa així i s'ha de continuar fent així, és el que va aprovar aquest Parlament. La majoria de representants dels ciutadans, nosaltres, els que som aquí, així ho vàrem aprovar. Precisament perquè aquest és un impost finalista, la llei que el va crear vincula la recaptació a tot un seguit d'objectius que no repetiré ara i que estan especificats a l'article 19 d'aquesta llei. I els recursos, els doblers recaptats amb aquest impost, no són més públics que els altres doblers, són exactament igual de públics que els altres i són de tots els ciutadans, sigui quina sigui la procedència d'aquests doblers que gestiona el Govern. Són exactament iguals de públics que tota la resta que gestiona aquesta comunitat, com li estava dient.

És cert que els doblers de l'impost procedeixen molt majoritàriament dels nostres visitants i la resta, els que no són d'aquest impost, procedeixen dels impostos de tots nosaltres, avui en parlava d'un molt important el Sr. Font a la seva pregunta; però sigui quina sigui la seva procedència, els recursos públics s'han de gestionar sempre amb cura i per a l'interès general, que és el que fa el Govern. El Govern aplica la llei, que és el que vostè també demanava, i aquests recursos que són finalistes s'apliquen de forma finalista i així ho ha de continuar fent.

Pel que fa al punt 2 de la moció, planteja una distribució dels recursos generals en l'impost... -perdoni-, planteja l'assignació de recursos generats amb l'impost assignant un percentatge per temes, que no compartim. Els temes sí, a allò que hem de dir que sí perquè és el que diu la llei, però aquesta assignació rígida que proposa no. Correspon prendre aquesta decisió a la Comissió d'impuls de turisme sostenible, on hi ha una àmplia representació pública i privada també. No ens pareix adient substituir la voluntat d'aquesta comissió amb representants públics i privats per al repartiment que vostè proposa, perquè així restam participació, que per una altra part reclama. No ens pareix bé Sra. Seijas, veiem aquí una contradicció, vostè vol substituir la funció de la comissió, que és elaborar el pla anual que fixa els objectius prioritaris dels projectes a executar, i la Comissió d'impuls de turisme sostenible, que està formada per una àmplia representació d'entitats públiques i privades, o sigui, vostè vol substituir la voluntat d'aquesta comissió formada per tots aquests, per la seva pròpia decisió, que és la que proposa en aquest punt número 2 d de la proposició no de llei. No ens pareix bé, no ens pareix adient substituir aquesta participació ciutadana pel que vostè proposa.

A la seva intervenció, com li dic, hi veig contradiccions, per una part s'ha de concentrar i no dispersar la recaptació en projectes petits, per una altra deia que s'han d'atendre les sol·licituds dels ciutadans, però no ha de ser una repartidora, qüestió amb la qual estam d'acord. Però, pel que veiem, és impossible compaginar tots els seus desitjos perquè són contradictoris, per això la llei i el reglament preveuen mecanismes d'equilibri territorial i de prioritització d'objectius sobre els termes on aplicar els recursos de forma objectiva i amb participació. En aquest sentit la comissió ja ha fixat els objectius prioritaris per a l'any 2017, com bé va explicar el vicepresident en el debat de la interpel·lació.

I pel que fa a la territorialització de la recaptació de l'impost, el punt 3 de la seva moció, precisament perquè és un impost finalista, la llei a l'article 20.3 estableix que la distribució d'aquests recursos s'ha de fer amb criteris d'equilibri territorial i tenint com a referència el sistema de finançament dels consells. I així es va fer, es va recollir així en el Decret 35/16 que va desplegar la llei de l'impost, on a l'article 51 de forma proporcional al pes de cada illa, marca les proporcions que s'han de prendre com a referència a l'hora de la distribució dels recursos de l'impost. En el tràmit parlamentari aquest aspecte va ser molt debatut i es va arribar a un consens, que és el que està plasmat a la llei i en el decret.

Respecte de la seva proposta, si a cada illa únicament es pogués dedicar el 90% del que es recaptés, hi hauria illes que no podrien dur a terme projectes d'envergadura, i això no ens pareix bé. Aquí recordar-li una altra vegada més, que aquest és un impost autonòmic, no és insular ni municipal i per això la seva distribució territorial s'ha de fer des d'una perspectiva de país, ampla, on cada illa per petita que sigui, tenguí la possibilitat de dur a terme amb els recursos de l'impost, projectes d'envergadura que d'altra forma no podrien mai executar.

Una altra qüestió que fa en el punt 4 de la moció, planteja la participació ciutadana en l'elecció dels projectes a finançar

amb els recursos de l'impost i ens pareix bé impulsar-la. Per això a aquest punt li votarem que sí. Dir-li també però que la llei ja hi fa referència i ho determina a l'article 20 i a l'article 52 del reglament. En el cas que ens ocupa, com que és un impost molt especial, ja que és finalista, a la llei de creació i en el reglament que la desplega són contestades totes les preguntes que vostè feia a la interpel·lació. La participació ciutadana en l'elecció dels projectes a executar està regulada a la llei i al reglament per una triple via, no una, tres vies.

Primera, amb el nomenament d'una àmplia representació de la societat civil a la Comissió d'impuls de turisme sostenible, que té per missió la d'elaborar el pla anual que fixa els objectius prioritaris i la de proposar els projectes que s'han d'executar en base a l'impost, amb recursos de l'impost. Participació ciutadana directa en la presa de decisions cabdals.

Segon, la llei també determina que els projectes sotmesos a processos de participació ciutadana han de ser especialment valorats, o sigui prioritats dels projectes que estan avalats per la participació dels ciutadans.

I tercer, més encara, la llei estableix un mecanisme que obliga les entitats que presenten projectes, que les sotmetin a processos de participació ciutadana mitjançant convocatòries, almanco a una de cada tres convocatòries anuals. En el cas que no es faci així, preveu el mecanisme que no podran proposar projectes fins que els hagin sotmesos a processos de participació. Sra. Seijas, no hi ha amiguisme, no hi ha repartidora, no hi ha favoritismes, hi ha l'aplicació de la llei que va aprovar aquest Parlament. Hi ha transparència perquè hi ha participació en la identificació dels objectius prioritaris, en la selecció de projectes executats i també hi ha publicitat.

La llei determina de forma real i efectiva l'obligatorietat que hi hagi participació ciutadana a tots els nivells i a totes les entitats públiques i privades que presenten projectes per ser executats amb recursos de l'impost, les han de complir, han de ser complides.

I per acabar ja, Sra. Seijas, hi ha un seguit d'afirmacions que va fer a la seva interpel·lació que crec oportú aclarir. La primera, aquest impost i aquests recursos que genera són de tots els ciutadans, no són del Grup Mixt, ni de vostè, ni de cap altre grup polític. Són de tots i en la configuració de l'impost i en la gestió dels recursos això queda totalment i absolutament clar.

La segona, vostè va dir: "*no repetir lo que se hizo con la primera ecotasa*". Ha de saber, Sra. Seijas, que la primera ecotaxa va ser vigent 1 any i 5 mesos únicament, ja que el Partit Popular la va derogar, el Sr. Matas. En aquest breu període de temps es varen fer molts de projectes amb els recursos de l'impost, només li posaré tres exemples dels molts que es varen fer: es varen sembrar 260.000 arbres a les Balears que avui tenim incorporats al nostre paisatge, hereus d'aquest impost; es varen esbucar estructures ruïnoses que duen anys embrutant el nostre paisatge, *hotelitos* i apartaments de Son Serra de Marina; es va comprar la finca de Son Real a Santa Margalida, finca que va passar a ser de tots, una meravella paisatgística, històrica i cultural, li propòs que la visiti, Sra. Seijas, no ho sé cert, però diria que no la coneix.

Una constatació, de la gestió de tots aquests projectes, controvertits molts, ningú no ha passat mai pels jutjats ni ha anat mai a la presó, no podem dir el mateix de la gestió del Sr. Matas que la va derogar. El Partit Popular va privar amb aquesta actuació als ciutadans d'aquestes illes de més de 1.000 milions d'euros. Això, Sra. Seijas, és el que mai no ha de tornar passar.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Oliver. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Un dia més parlarem d'un tema recurrent en aquesta legislatura, la Sra. Seijas ha portat avui aquesta moció per parlar del repartiment de l'impost turístic.

Vull comentar que, com vostè sap perfectament, tots els partits polítics que formem part d'aquesta cambra en aquesta legislatura hem presentat en forma de preguntes orals, sol·licituds de documentació, interpel·lacions, mocions de llei, per tant, és un tema que altra vegada més en aquest parlament es debat.

També hem de dir, igual que m'han precedit els anterior portaveus, que des de Podem estem o almenys reconeixem que ens sentim orgullosos que en aquesta legislatura i amb aquest govern s'hagi posat en marxa aquest impost.

Ja la Sra. Bel Oliver ha parlat molt clarament del que va passar amb l'anterior, del que ens ha deixat durant tots aquests anys on s'han privat... les decisions del Partit Popular i per tant, no m'estendré en aquesta qüestió però hem de valorar-ho positivament.

Sobre aquesta qüestió vostè també sap perfectament Sra. Seijas, perquè vostè va formar part de la negociació i ho hem dit moltes vegades, que per a Podem... hem vist que aquest repartiment o aquest impost no era l'ecotaxa que realment voldríem, i això ho hem dit per activa i per passiva, però sap les dificultats, la complexitat... com va ser aquesta negociació que al final, després de cedir totes les parts, vàrem arribar a un acord. Vull recordar a tothom que el Govern en cap moment... o la... partia d'una premissa que era no territorialitzar aquest impost, és a dir, no volia que en cada una de les illes fos alguna quantitat. És obvi que vàrem lluitar pel que avui per avui tenim, ja ens agradaria a la resta d'illes tenir més percentatge, però, després d'un consens molt complicat, entenem que totes les parts varen accedir a aquest repartiment equitatiu.

També el tema de la participació ciutadana, ja també ho recull la llei, s'ha comentat, i és obvi que a l'hora, i estem a les diferents institucions, obrim poquet a poquet, perquè és molt fàcil dir que la ciutadania parli en aquest sentit o participi directament, però s'han d'obrir els mecanismes i d'una forma que totes i tots puguem... i poc a poc a l'hora de poder

participar, a l'hora de poder presentar idees, formar part dels fòrums, etc.

Entenem que hi ha moltíssim de camí a l'hora des d'un ajuntament fins arribar al Govern a... per poder parlar d'una participació activa de la ciutadania, des de Podem és una de les premisses que hem posat des del primer moment i estem treballant en les diferents institucions on governem i des del Govern al qual donam suport... també els instem que en les diferents conselleries sigui una participació activa i poc a poc s'obrin els mecanismes.

Sobre la qüestió d'aquest impost que, com vostè ha comentat i des de... nosaltres vàrem comentar que era una ecocaixa en el seu moment, sap perfectament que per a aquest govern en aquesta última i en la primera convocatòria les infraestructures hídriques han estat... i l'aigua ha estat el referent a l'hora de poder fer front, o l'objectiu prioritari a part de tot el que, com s'ha comentat i ara jo citaré alguns elements, de les possibles destinacions respecte d'això.

Però, Sra. Seijas, i perdoni que sigui políticament incorrecte, però des de Madrid *no nos hacen ni puñetero caso*, és a dir, la qüestió d'infraestructures com perfectament sap Ciutadella, Santa Eulalia, *depuradoras, desaladoras, conexiones, etc.*, haurien de ser finançades, però no ho son, *pero como no nos hacen ni puñetero caso* el Govern de l'Estat central tenim aquests problemes, ja no només d'infraestructures, sinó *infraestructuras como carreteras*, com s'han pagat durant anys més de 600 milions d'euros *las autovias, autopistas de Ibiza porque* el Sr. Matas va decidir i optar per una mega... una infraestructura megalomana i més de 600 milions d'euros ni un punyeter euro ha vingut de Madrid per finançar aquesta infraestructura i així podríem continuar, Sra. Seijas, un deute de 9.000 milions d'euros que avui per avui té aquesta conselleria i 5.000 milions d'euros que possiblement serà el nou pressupost per a l'any següent.

Per tant, de tots els partits que formem avui per avui aquest parlament, tots estem demanant un finançament, què farà el Partit Popular davant Madrid a l'hora de reclamar més doblers? *Nada, no nos hará ni puñetero caso*, les reivindicacions dels representants que estem aquí i ens ignorarà.

Per tant, em sembla que des de Podem i la resta de partits comportaran el nostre posicionament.

Sobre aquesta qüestió, un dels elements que vostè l'altre dia va comentar i que per a nosaltres és molt important és el tema de l'increment de l'impost de turisme sostenible, des del nostre partit feia setmanes o mesos pràcticament que vàrem dir de pujar-lo. Com vostè sap -i aquí l'hi puc ensenyar, a vostè i a tota la ciutadania que ens està veient i als diferents diputats- avui per avui venir a un hostel en temporada baixa paguem o paguen en aquest sentit els visitants 0,25 euros, és a dir, 25 cèntims per un impost de turisme sostenible.

Sra. Seijas, vostè pensa que amb 25 cèntims, 50 cèntims, 75 cèntims en temporada baixa podem arribar a alguna qüestió? Idò ja veiem com des del Partit Popular i especialment... des dels grans hotelers, que la nostra mesura que hem posat damunt la taula perquè el Govern la faci seva, idò bé, ens diran que és

impossible, que no serem competents, competitius, bé, ells sí que són competitius, veiem com hem tingut increment de preus de dos dígit al preu final del... de l'habi..., ai!, ara no em sortirà!, dels preus de les habitacions i de dos dígit quant a la rendibilitat, però és clar, incrementar 50 cèntims o 75 cèntims un impost, això no, quan estem parlant que en aquest cas la ciutat de Palma és la més cara i Eivissa per desgràcia ha de ser l'illa més cara en tots els preus quan qualsevol persona vengui a fer turisme.

És obvi, Sra. Seijas, que aquest impost és per contrarestar la petjada dels turistes. Està clar que el que vostè comenta, i entenem perfectament el fons, és intentar repartir, idò, d'una forma equitativa, però com hem comentat entenem que, i això ja sí que ho posa directament la llei i vaig a llegir-li-ho textualment... a veure si ho trobo... després dels cinc elements que hi ha des del tema del foment de la desestacionalització, l'impuls de projecte de recerca en el tema del canvi climàtic, perdó, del canvi de model econòmic, millora de la formació, etc., i... llegeixo textualment: "s'han de prioritzar els projectes de caràcter mediambiental que formin part de les actuacions a què fa referència la lletra a) anterior".

Per tant, entenem que un dels elements que vostè està demanant ho recull, ho torno a repetir, entenem que al final hi ha molta fam, Sra. Seijas, molta fam, però molt poc pastís per repartir a tothom.

El Partit Popular ha presentat una esmena en què diu que siguin els municipis... donar-los més sous perquè puguin finançar projectes municipals. Sabem perfectament com ens varen criticar respecte d'això. Bé, també demanam per a les illes, demanam per a diferents conselleries; al final no podem entrar en aquesta qüestió, Sra. Seijas, ho tornem repetir; és un tema molt complex i el Govern, i sobretot en aquest sentit la comissió, intentarà repartir segons els millors projectes i segons la necessitat de cada una de les illes finançar els projectes que hi ha damunt la taula.

Sobre el que entenem..., i per això hem presentat conjuntament amb el Govern, amb el PSOE i amb MÉS per Mallorca les mateixes esmenes, entenem, i és una reflexió final que ja hem repetit per activa i per passiva, sí que realment si volem canviar aquest model econòmic, que tenim una dependència absoluta, especialment les illes de Formentera i d'Eivissa, la resta, Menorca també, tenen una estacionalitat molt, molt marcada i veiem tots els problemes que té ara de connectivitat aèria, i avui per avui hem vist que Monarch està en concurs de creditors i per tant una altra empresa aèria veu com realment no connectarà diferents zones de les nostres illes, veiem que hem de canviar completament el model o donar passes molt grans i invertir sobre... o revertir determinades actuacions.

Sobre el nostre posicionament i la votació, com ja s'han manifestat la resta de portaveus, si ens accepta aquestes tres esmenes votarem a favor, i al punt quart també. I respecte del Partit Popular, les esmenes, ja avanço que si la Sra. Seijas admet aquesta qüestió, la seva esmena, al final veiem que -ho he comentat abans- hi ha molta falta de finançació però no hi ha pastís per a tothom. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguilera. Intervenció del Grup Parlamentari Popular per defensar l'esmena RGE núm. 12390/17. Té la paraula el Sr. Miquel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, tornam a afrontar un debat sobre l'impost turístic, i el Grup Parlamentari Popular ho fa reiterant la defensa del municipalisme, i ho repetim una vegada més als grups parlamentaris i al Govern des del convenciment, la base, que l'aprenentatge està en la repetició, com diria el conseller Martí March. I afrontam aquest debat que ha de servir per constatar una vegada més el veritable desconcert que governa des dels inicis de legislatura la Conselleria de Turisme i, per extensió, al resta de l'executiu de les Illes Balears.

Exemples del que acab de dir, en tenim molts. En primer lloc imposen vostès una taxa turística i en menys d'un any pretenen doblar l'import inicialment previst, la qual cosa evidencia que no tenen clares les coses d'inici i que la improvisació s'ha convertit en el seu veritable *modus operandi*. En segon lloc, tot just començar, en el primer exercici de tots, destinaren vostès els recursos de l'impost a finalitats que no estaven contemplades a la llei, per molt finalista que diguin vostès que és la llei, que sí, que efectivament podrà ser finalista, però que perd el seu caràcter finalista quan no l'obeeixen i acaben destinant els recursos a finalitats diferents, que és el que han fet. Avui el Sr. Reus ha fet un exercici de sinceritat aquí, ha dit que li hagués agradat ampliar aquest àmbit de la llei, però això no significa que, perquè vostès ho vulguin, hagin vostès precisament d'incomplir la llei.

En tercer lloc, han fet un clar abús de la recaptació de l'impost i l'han utilitzat per finançar projectes que ja estava previst finançar amb fons contemplats al pressupost d'aquesta comunitat autònoma; posaré com exemple el cas d'Eivissa, on les iniciatives aprovades sumaven 5,7 milions d'euros, dels quals 3,9 milions d'euros tenen a veure amb infraestructures que ja estava previst finançar amb altres fons, la qual cosa suposa una evident perversió dels compromisos adquirits pel Govern amb aquest pressupost. En quart lloc, treuen vostès una convocatòria dia 8 de juliol perquè els ajuntaments presentin projectes i els donen tan sols un mes per fer-ho, i no només això, sinó que han de ser projecte valorats en 250.000 euros, i a més els obliguen a posar-se d'acord amb altres perquè la proposta tenguí un caràcter supramunicipal; si no ho fan d'aquesta manera ni tan sols els seus projectes seran tenguets en compte. A l'anterior convocatòria, en ple agost, els ajuntaments de Balears varen redactar, al seu cost, i van presentar prop de cent projectes; tots ells varen ser desestimats, tots ells varen acabar a la mateixa paperera i la història aquest any és susceptible de tornar-se a repetir. Hagués estat millor que haguessin dit directament als municipis que no presentassin res, no feia falta presentar res, d'aquesta manera l'estafa hagués tengut moltes menys conseqüències.

Tot ho fan igual que sempre. Tot ho fan amb el mateix motlle. Tot fet a imatge i semblança seva. Tot molt Frankenstein.

I senyors i senyores diputats, per tot això no feia falta tanta comèdia, no era necessari silenciar la veu dels municipis a la comissió, una comissió que situa el pes del municipalisme a l'alçada del betum; una comissió que posa a la mateixa alçada en la presa de decisions una associació que té 5.000 socis, com és el GOB, que el conjunt de totes les entitats locals de les nostres illes, que suporten un total d'1 milió d'habitants i suporten a més serveis públics destinats a més de 14 milions de turistes. I per arribar aquí tampoc no era necessari enganyar ningú, cosa que vostès han fet; no era necessari aparentar que la destinació de la recaptació seria finalista per després fer el contrari d'allò que la llei obliga; hagués bastat que la llei digués que la recaptació es destinava a aquelles qüestions que al Govern de les Illes Balears li vengués en gana. I tot això ho han fet sense comptar -això és el més greu- amb l'opinió i el criteri de la Federació d'entitats municipals de les Illes Balears, la FELIB; basta recordar i fer memòria les declaracions del seu president quan deia indignat: "Sempre som els ajuntaments els que sortim perjudicats"; deia: "Alguns ajuntaments hem fet un gran esforç per redactar el projecte, per la qual cosa hi ha una sensació molt agredolça entre els batles, tant de Mallorca com de la resta d'illes". I basta recordar també declaracions d'alguns d'aquests batles; deien alguns: "És vergonyós que s'utilitzin aquests recursos per salvar l'empresa pública ABAQUA"; això és una vergonya i a més és una presa de pèl.

Però no només han fet cas als que tenen més importància, sinó que vostès han anat més enllà, encara, en relació amb la taxa turística i entenc que han superat línies vermelles. A qui no està d'acord amb el seu impost, a qui discrepa de vostès, el desqualifiquen i el persegueixen, com ha estat el cas de Gabriel Escarrer, a qui el sector ha defensat no pel que va dir, sinó que l'ha defensat davant l'atac de vostès. I quin millor moment que aquest, senyores i senyors diputats, per manifestar el nostre més convençut suport a qualsevol?, qualsevol empresari davant de qualsevol persecució soferta per part dels poders públics per tan sols exercir el seu dret fonamental a la llibertat d'expressió.

I tot això que els explico ho fan vostès contracorrent, ho fan en direcció contrària. Avui cada vegada és més àmplia la idea que les entitats locals amb fort impacte turístic han de ser destinatàries de més recursos públics que permetin sostenir la qualitat d'aquestes destinacions. Basta posar tres casos que crec que poden resultar clarament exemplificadors. En primer lloc, el Comitè d'experts per a la reforma del finançament de les entitats locals considera que s'ha de reforçar el finançament dels ajuntaments; es tracta, com saben, d'una comissió que en aquest moment proposa crear un impost turístic amb caràcter voluntari per part dels ajuntaments que gravaria pernòctes hoteleres, cada batle hauria de decidir si ho implanta o no ho implanta al seu municipi. Per tant els experts constaten que per al cas que algun municipi decidís implantar l'impost la seva recaptació hauria d'acabar incrementant els recursos que les entitats locals destinen a mantenir els serveis que els efectes del turisme a la seva localitat provoca, una conclusió del Comitè d'experts que ve a reforçar el nostre plantejament.

En segon lloc els posaré l'exemple del que succeeix a un altre lloc d'Espanya, a la comunitat autònoma de Catalunya, comunitat que té un impacte de major nombre de visitants que les Illes Balears. En aquesta part d'Espanya va entrar en vigor l'any 2012 la Llei sobre l'impost d'estades turístiques; el 2015 l'impost aconseguia una recaptació de 43,1 milions d'euros, una xifra molt semblant a la recaptada en aquesta comunitat autònoma, però amb una notable diferència, tenim molts menys turistes i ara, a sobre, el que pretenem és doblar l'import. Dues qüestions de les quals es desprèn i es dedueix un ànim recaptador certament desproporcionat si ho comparem amb Catalunya.

Doncs bé, per a molts d'aquells que es miren constantment en el mirall d'aquella regió espanyola he de recordar-los que els ajuntaments a Catalunya es destinava un 30% de l'impost fins el mes de març en un clar exemple de solidaritat amb els municipis que assumeixen en els seus comptes públics els efectes del turisme. Doncs bé, això succeïa el mes de març, 30% de recaptació destinat als municipis, i què succeïa el mes d'abril? En el mes d'abril Catalunya va modificar la normativa per canviar el percentatge de repartiment de la recaptació i es va incrementar el percentatge que tocava als ajuntaments del 30% al 50% del recaptat a través d'una esmena aprovada en el pressupost de l'any 2017. Conclusió, clar, Catalunya destina el 50% a l'àmbit municipal, Balears en destina zero. Una altra realitat aclaparadora que ve a reforçar el nostre plantejament.

En tercer lloc, i a vostès que tant els agrada parlar de grans capitals internacionals per justificar la implantació de l'impost turístic, se'ls oblida en el seu argumentari explicar que les recaptacions en totes aquestes ciutats que vostès anomenen no té més destinació que millorar l'impacte que té el turisme en aquest precís àmbit municipal, Milà, París, Amsterdam, Venècia, Roma, Florència són clars exemples del que estic exposant.

Que el finançament dels municipis turístics és inadequat és una realitat inqüestionable i que la conseqüència directa del seu dèficit financer té també origen en la prestació de serveis relacionats amb la indústria turística també és una realitat innegable. La neteja i conservació de platges, el servei de socorrisme, promoció del turisme, manteniment i conservació de jardins, manteniment d'oficines d'informació turística, seguretat ciutadana són entre molts altres serveis que s'ofereixen per garantir una adequada resposta als que ens visiten amb la mirada posada que repeteixin el destí o expliquin la història d'una bona experiència quan arribin al seu país d'origen.

A partir d'aquí veurem quin protagonisme adquireix el municipi en aquesta convocatòria. Estarem a l'espera de saber quins criteris empen aquesta vegada per afavorir els que més ho necessiten. En qualsevol cas, els he de dir que no som optimistes sinó que tenim sospites que els criteris que avui defensen tornaran a saltar per l'aire. Suficientment clarificadora va ser la visita ahir de la Sra. Francina Armengol a Eivissa on obertament es va manifestar a favor de tres projectes d'àmbit municipal amb càrrec a l'impost turístic per als tres únics municipis on el Partit Socialista té responsabilitats de govern, tot això abans que la comissió es reuneixi per decidir. Segur

que no es tracta de sectarisme, però lament dir-los que en el món de la política en massa ocasions tot és el que sembla.

Sigui com sigui, i acab amb això, el Grup Parlamentari Popular ha presentat aquesta esmena que en resum ve a reeditar el que sempre hem pensat i el que sempre hem cregut, el protagonisme dels ajuntaments i la solidaritat amb aquells que veritablement ho necessiten, encara que esperança en dipositam poca davant d'uns grups parlamentaris entregats, doblegats al Govern de les Illes Balears, un govern cada vegada més centralista i més centralitzador, uns grups parlamentaris que finalment acabaren, estic totalment convençut, desvirtuant aquesta proposició no de llei.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Passam al torn de fixar posicions. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Que el repartiment de la taxa turística no ha deixat a ningú content no és cap misteri. El Parlament ja durant la tramitació de la llei molts ens vàrem mostrar en contra del repartiment plantejat i una vegada aprovada la llei, tant el Partit Popular com El Pi com ara el Grup Mixt, hem anat presentat iniciatives per canviar-lo.

A la Comissió d'impuls del turisme sostenible també hi ha desacord en el repartiment del pressupost en projectes i les entitats que hi participen varen mostrar a principi d'any el seu malestar.

Mirin, El Pi des del començament del debat de la Llei de l'impost turístic ha tengut sempre una postura molt clara i coherent, sí a l'impost sempre que sigui finalista i sí mentre sigui transitori, perquè el que realment hem de perseguir és la millora del finançament de Balears. El primer punt, el caràcter finalista, va quedar reflectit a l'article 3 de la llei. El segon punt, la transitorietat, està per veure. La lluita per un millor finançament està estancada en els llimbs de les negociacions.

Un altre objectiu que perseguirem amb les esmenes al projecte de llei va ser un repartiment geogràfic del recaptat amb l'impost en un 50%, per què? Perquè enteníem que així aconseguiríem, d'una banda, una inversió en la zona dels establiments turístics ajudant als ajuntaments i, d'una altra, per assegurar que els recursos obtinguts es destinassin a compensar els efectes negatius que pugui tenir el turisme, que al cap i a la fi és qui genera aquest ingrés.

Però no ho varen voler, i per rentar-se la cara varen crear una comissió per tal que aquesta decidís a quins projectes es destinaria la recaptació de l'impost. I què es trobaren? Es trobaren que els 46 projectes escollits tengueren el vot en contra del GOB, la CAEB i Amics de la Terra i l'abstenció de

la PIME, la FELIB i l'Ajuntament de Palma perquè no seleccionaren ni un projecte municipal, ni un. Tot un èxit de diàleg aquest repartiment. Mirin que és mal de fer tenir a tothom descontent, però vostès ho han aconseguit.

Davant d'aquest descontent general El Pi va presentar una proposició no de llei per modificar el funcionament de la comissió, perquè aquesta tengués un paper realment important i el Govern no pugui passar el *rodillo* ni faci perdre el temps als municipis preparant projectes i els membres de la comissió assistint-hi per a res.

També instàvem a fixar criteris objectius per zones o per administracions, fixar criteris perquè quan la gent prepara un projecte sàpiga quines possibilitats reals té de que l'acceptin i perquè no es torni a repetir que acaba el repartiment dels doblers i tots els ajuntaments se'n van amb les mans buides i amb el seu projecte per capell.

Tots els grups que donen suport al Govern varen votar en contra d'aquesta iniciativa d'El Pi, però això no és el que sorprèn d'aquesta història, el que sorprèn i fins i tot és delirant és que tots varen votar en contra, però es varen fer afirmacions com, "no és que pensem que no es poden fer millores en el repartiment i distribució dels recursos", la Sra. Silvia Tur; "No està bé que s'hagin quedat els ajuntaments fora cap projecte presentat per cada un dels consistoris de la convocatòria", el Sr. David Abril; "No entenem que no s'ha pogut finançar algun projecte als ajuntaments", el Sr. Salvador Aguilera. I repetesc, tots varen votar en contra de la proposició no de llei.

Aquest municipalisme de què és, de boca, de titulars, d'eslògans de camiseta? Ja els ho vaig dir un dia, el municipalisme es practica i no només es predica.

En fi, amb tot això que he dit li demanàriem a la Sra. Seijas que accepti la votació separada perquè en els punts 2 i 3 ens abstenem, ja que sempre hem dit que no volem fixar un tant per cent inamovible i unilateral perquè pensam que els percentatges han de ser orientatius i s'han de fixar parlant i negociant. Els punts 1 i 4 sí que els votarem a favor perquè aquest impost és i ha de ser finalista, no només en teoria sinó a la pràctica, perquè s'ha d'impulsar la participació ciutadana en els projectes i tenir tots els projectes en compte.

Ara bé, també li dic a la Sra. Seijas que no tenguí les expectatives molt altes perquè amb aquest tema parlar amb el Govern és com pegar cops a la paret.

Pel que fa a les esmenes, les tres que han presentat els grups parlamentaris de MÉS per Mallorca, Socialista i Podem, ens abstenem si les accepta. I pel que fa a les del Grup Popular hi votàriem a favor.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Seijas, bé, l'opinió del meu grup li diré directament i clarament, respecte de la seva proposició no de llei és que és totalment improcedent; és a dir, creiem que vostè ens planteja aquí un debat que ja s'ha fet, que s'ha fet amb la forma que s'havia de fer, que és amb forma d'un debat de llei, que és molt recent i que no hi ha cap motiu per intentar impugnar, a través d'una proposició no de llei, algunes coses que estan regulades evidentment amb normes de major rang, com és la mateixa llei i com és el decret. Per tant, ni hi veiem oportunitat política, ni hi veiem la viabilitat tècnica de la major part de les propostes que vostè fa aquí i, per tant, el nostre vot serà contrari a aquesta proposició no de llei.

Li deia que el debat ja s'ha fet perquè ja s'ha discutit sobre quines finalitats havia d'acomplir la recaptació d'aquest impost; perquè ja s'ha debatut i s'ha aprovat amb les normes que toca com s'ha de fer aquest repartiment, i perquè ja hi ha uns criteris de repartiment territorial amb aquestes normes que li he dit molt objectius i, per tant, no té cap mena de sentit obrir de nou aquest debat.

Aniré punt per punt, quan parlem de... la naturalesa finalista, hi ha paraules que en política tenen estrella, finalista, sembla que, com que és finalista és bo i que tots hi estam d'acord, però a mi em fa somriure que parlem tant del finalisme i no parlem de les finalitats, perquè al final si ens limitem a dir que un impost del turisme sostenible ha de ser finalista, escolti, dintre de les possibles finalitats a què es podria destinar aquest impost són fins i tot moltes més que les que hi ha a la llei, perquè, i això ho ha recordat el Sr. Reus quan ho ha posat sobre la taula, que després el Sr. Jerez -ara em sortia el nom d'una altra capital de província-, el Sr. Jerez ha dit, que li ha tirat en cara que defensava això; bé, és que això el Sr. Reus ja ho va defensar, igual que jo, jo també ho vaig defensar en el debat de la llei, que les finalitats havien de ser molt més àmplies.

És a dir, l'impacte del turisme es pot estendre a un ventall d'activitats que van molt més enllà de les que hi ha ara a la llei, podríem parlar de les carreteres, vostè mateixa, diguem, ha parlat de l'habitatge; però podem parlar de l'educació, o es pensa que les noves matrícules que cada any el Sr. Conseller ens diu que hi ha hagut fora de termini no tenen res a veure amb la immigració turística? Doncs, és clar que tenen a veure. En aquesta comunitat autònoma gairebé tot està impactat pel turisme i, per tant, omplir-nos la boca de finalisme, finalisme, finalisme, podríem estar justificant que aquests diners anessin a parar a gairebé qualsevol àmbit de l'acció pública.

Per tant, a mi el primer punt de la seva proposició, que és el programàtic, que diu "que sigui finalista com diu la llei", escolti'm, no em parli de finalisme sí o finalisme no, parlem de les finalitats. I jo la invito que em digui, a la seva contrarèplica, quin dels projectes, quin, un projecte concret dels 46 que s'han donat que no obeeix les finalitats que diu la llei. Llavors, si vostè em convenç que hi ha un projecte que no aconsegueix les finalitats de la llei, podria entendre aquest primer. Jo, com que penso que tots hi donen resposta, d'una manera que a vostè li agradarà més o menys, que a mi m'agradarà més o menys, però que donen resposta a les finalitats de la llei, no veig cap mena de sentit a aquest primer punt.

La llei, el decret, és a dir, el sistema de normes que regulen aquest impost estableixen un sistema d'elecció pública d'on han d'anar aquests diners, la llei estableix unes finalitats a grans trets; el decret diu com es compona la comissió i a través de quins mecanismes es trien els projectes, i després, la comissió, a les seves reunions, amb la composició que fixa el decret, a l'empara de la llei, distribueix els diners als projectes que es presenten. Evidentment, això pot ser objecte de crítica, ens pot agradar més ens pot agradar menys, podem reconèixer el major o menor encert que ha tengut la comissió cada any en el seu repartiment, però em sembla que alterar aquest sistema de repartiment, que és molt fresc, perquè la llei és molt recent, i el decret evidentment encara més, no té gaire sentit.

Respecte del punt 2, sobre el repartiment, vostè aquí ens demana que a través d'una proposició no de llei d'alguna manera impugnem el que diu el decret, perquè és clar, evidentment, si el decret dóna a aquesta comissió la potestat de decidir, d'acord amb les normes del mateix decret, a què s'ha de destinar aquesta recaptació, a mi em sembla una ingerència que nosaltres li diguem com els ha de repartir. Crec que, en aquest aspecte, dissenyo totalment amb vostè, crec que s'ha de ser molt flexible i s'han d'atendre criteris d'oportunitat política, perquè les prioritats... -perdó, Sr. President, podria demanar silenci, perquè jo és que...-

EL SR. PRESIDENT:

(...) Sr. Castells, per favor.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Bé, ja l'he demanat jo, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

(...) aqueixa bancada.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

M'és igual, ni de la meva mateixa bancada ni de l'altra.

Bé, com li deia, jo crec que ha d'obeir a criteris d'oportunitat política, perquè les prioritats canvien, canvien molt, i jo, per exemple, aplaudeixo, totalment, que es dediqués la recaptació de la primera temporada a solucionar els problemes de sanejament, trobo que és una prioritat fonamental; crec que això té molt a veure amb l'impacte del turisme, crec que és totalment finalista fer front amb això i crec que tots aquests criteris del repartiment, per diferents criteris, del repartiment per diferents institucions, escolti, el vigor de l'acció política consisteix en poder concentrar molts recursos en solucionar problemes greus, si comencem a distribuir, llavors sí que el contribuent no veurà cap resultat. Crec que més val, fins i tot ja li diré, invertir en sanejament, que no es veu, crec que acabarà impactant de forma més positiva fent una aposta important, amb diferents anys, amb diferents temporades, en problemes concrets, al final l'impacte serà major que no si anam distribuïnt entre diferents entitats i diferents prioritats.

Per tant, jo, i crec molt en això, crec que és important no debilitar el vigor de la inversió pública en aquest aspecte i, per tant, jo, fixar aquí uns criteris de repartiment o proposar o insinuar a la Comissió de l'impuls del turisme sostenible com ha de distribuir, amb quines prioritats ha de distribuir aquesta recaptació i, per tant, llevar-li la capacitat de fer les valoracions d'oportunitat política que crec que s'han de fer, per a mi seria un error i per això no hi estam d'acord.

Respecte del tema dels criteris de territorialitat és el punt amb el qual estic més en desacord, és a dir, la llei estableix uns mecanismes de distribució territorial totalment objectius, dóna un marge de maniobra on poden haver-hi desviacions anuals però que sempre ha de tendir a satisfer aquells percentatges, que em sembla que són uns percentatges que donen resposta de manera global a les necessitats que poden tenir cadascuna d'aquestes illes i, per tant, nosaltres considerem totalment inadequat obrir aquest debat i per això tampoc no li donarem suport.

I pel que fa al quart punt, podríem estar-hi d'acord, podríem estar-hi d'acord, nosaltres creiem que la llei ja dibuixa un esquema d'impuls d'això, en el sentit que prioritza o premia aquells projectes que han estat objecte de processos de participació ciutadana. Podríem estar d'acord, no sé vostè quines esmenes acceptarà, quin plantejament farà, però nosaltres creiem que aquest punt, només aquest punt no justifica el nostre vot contrari, perquè em sembla que li he argumentat tan bé com he pogut els motius pels quals no hi estam d'acord i, per tant, jo m'inclinaria per no donar suport a cap dels quatre punts.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Intervenció del grup parlamentari proposant de la moció, té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. Pues, en cuanto a las enmiendas, aceptaré la enmienda al punto 2, de MÁS Mallorca, PSOE y Podem, y aceptaré..., la enmienda al punto 1 y al punto 3 no, y aceptaré una transacción, si le parece bien al PP, en el punto 3, que proponen ponerlo como punto 5, de adición.

Resumiendo, al punto 1 no acepto la enmienda que hacen el grupo PSOE, Podem y MÁS Mallorca, porque discrepo en que realmente se esté haciendo con carácter finalista, aquí otros portavoces ya lo han expuesto con claridad, no me voy a repetir, no voy a gastar más tiempo en repetirlo; aquí ahora mismo el tema de lo que se está recaudando de la ecotasa -por favor, Sr. Presidente-, todo lo recaudado de la ecotasa ahora mismo está yéndose para una caja común, de hecho, el propio portavoz de Podem pues decía que falta de financiación, pues ecotasa, que hay poco dinero para repartir; bueno, poco dinero, está siendo un éxito el impuesto, yo también estoy a favor de

este impuesto, no quiero dejar entrever que no estoy a favor de la ecotasa, por supuesto que sí, y de que se ponga más cantidad de ecotasa también, es decir, no estoy para nada en contra, de lo que estoy en contra es de que no se utilice para lo que hay que utilizarlo, realmente para lo que usted comentaba, Sr. Aguilera, para suplir y para paliar la huella que deja el turismo en nuestro territorio, eso es lo que me preocupa.

Y como estamos tan mal financiados y tenemos tantos agujeros, me preocupa que el dinero de la ecotasa vaya únicamente a tapar agujeros y que no se cumpla el carácter finalista de la ley, que no se está cumpliendo, se puede decir que sí, pero vamos a la realidad, si queremos seguir engañándonos, pues perfecto, pero la realidad es que no se está cumpliendo el carácter finalista.

El tema de la comisión, por supuesto, no me planteo yo sustituir a la comisión, vamos, ni en sueños se me pasaría esto por la cabeza, pero lo que está claro es que, como ya han dejado también claro aquí algunos portavoces que me han precedido, lo de la comisión no es equitativo y realmente, pues, lo que se está haciendo es pesar la directrices del Govern y los intereses de los afines al Govern, yo eso lo veo clarísimo también y el que quiera verlo para otro lado, a mí el hecho de que no haya salido ninguna de las propuestas de los ayuntamientos y que no se atiende, de ahí que planteara un reparto más rígido para que realmente tuvieran todas las áreas, pues que tuvieran participación, pero bueno, entiendo que en eso... admito en el debate todo lo que se me ha comentado de que requiere ser flexible y la oportunidad política y demás, pues yo doy cabida a eso y considero que debo aceptar la enmienda a ese punto.

Me decía, es una moción, Sr. Castells, no es una PNL ni demás, es decir, yo creo que el que sea oportunidad política o no que se ha debatido con tiempo y demás, yo veo la práctica y me preocupa, me preocupa porque estamos mal financiados, tenemos un montón de cuestiones que realizar y me preocupa que se haga lo que se hizo con la primera ecotasa, diga lo que diga la Sra. Oliver, ¿no? Entonces, a mí me está llegando documentación, que la sacaré y la haré pública, pero estudiarla y no quiero meter la pata, de realmente que dinero de la ecotasa, pero a mansalva, pues que ha ido a cosas que no tenía que ir; es decir, por ejemplo, planes de comunicación, que eso se lo puedo decir ya, gastarse 5 millones en un plan de comunicación que realmente no tiene ninguna finalidad buena para los ciudadanos.

Entonces eso es a mí lo que me... la mayor preocupación que tengo y que quería suplir con esta moción, con un compromiso mayor del Govern en que el dinero de la ecotasa fuese destinado a temas finalistas y a lo que realmente está puesto en la ley.

Porque lo que comentaba el portavoz del PP, de los temas de Ibiza, de la Sra. Armengol que ahora pues (...) gobernando, pues a mí me están llegando mensajes también que está gobernando MÉS en Mallorca, ya saben anticipadamente los proyectos que se van a dar, no es la comisión, ya antes de que llegue a la comisión ya se saben los proyectos que se van a dar. Entonces, esa es la preocupación mía y de muchos ciudadanos,

entonces por eso traer esto aquí a debate y darle luz para que realmente el dinero vaya para dónde tiene que ir.

Poco más tengo que decir, espero el resultado de la votación y nada más.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Seijas, ens podria dir el text de la transacció a la del Partit Popular? La podria llegir, per favor?

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Sí, es el punto 3 de la enmienda del PP, se aceptaría como un punto 5, exactamente, el punto 3 se convertiría en el punto 5 de la moción.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jerez, accepta la transacció vostè?

EL SR. JEREZ I JUAN:

La incorporació del nostre punt 2 com a punt 5è?

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Sr. Presidente es el punto 3 de la... el punto 3 de... no el punto 2, perdón.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs, començarem les votacions, farem votació separada dels punts, d'acord?

Passam a la votació del punt 1. Votam.

26 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació del punt 2, amb l'esmena RGE núm. 12383, de MÉS per Mallorca, PSOE i Podem, incorporada. Votam.

31 vots a favor; cap en contra i 27 abstencions.

Passam a la votació del punt 3. Votam.

2 vots a favor; 51 en contra i 5 abstencions.

Passam a la votació del punt 4. Votam.

34 vots a favor; cap en contra i 24 abstencions.

Passam a la votació del punt 5, amb el punt 3 de l'esmena del Partit Popular RGE núm. 12390, torn repetir, passam a la votació del punt 5, afegint el punt 3 de l'esmena RGE núm. 12390/17. Votam.

26 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Doncs, passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les proposicions no de llei.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 10392/17, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a suport institucional en la defensa de l'estat de dret a Catalunya.

La Proposició no de llei RGE núm. 10392/17, relativa a suport institucional en la defensa de l'estat de dret a Catalunya, atesa la sol·licitud de retirada, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, mitjançant l'escrit RGE núm. 12385/17.

(Remor de veus)

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 5695/17, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a establir l'obligació que les secretaries generals de les conselleries siguin ocupades per funcionaris.

Finalment, debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 5695/15, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a establir l'obligació que les secretaries generals de les conselleries siguin ocupades per funcionaris.

Intervenció del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Ens sap greu que s'hagi retirat la proposició no de llei anterior perquè teníem dues esmenes i haguéssim pogut saber cadascú què pesava i què pensava en aquesta cambra, serà un altre dia.

(Remor de veus)

Parec un nuvi? Doncs, hauria de ser un convit d'aliances el nostre camí a fer...

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

... i no ho és.

Dit això, crec que avui tenim una gran oportunitat de saber si el que diem realment és el que fem. La política avui té un important... viu un important descrèdit davant la societat, davant la ciutadania. Els casos de corrupció i abusos polítics ens han allunyat dels ciutadans moltíssim, la classe política tenim poc valor davant la societat. La majoria dels casos de

corrupció tenen a veure directament amb les contractacions públiques i en aquest sentit El Pi va presentar el mes de setembre del 2015 aquesta iniciativa, però nosaltres de moment encara som petits i com que en vàrem presentar moltes, no ens ha tocat fins avui, perquè tenim una iniciativa cada període parlamentari d'aquestes.

Dit això, ens toca en aquest sentit mirar de recuperar aquesta confiança perduda i desconfiança que tenim ara de la ciutadania cap a nosaltres, per recuperar-la el que hem de fer, a part de paraules, és fer passes, perquè si només queda com a paraules, difícilment ens creuran. Nosaltres el que advocam des d'El Pi és dur una proposta que afecta les funcions dels secretaris generals de les conselleries, dit un temps secretaris generals tècnics, tornant ser secretaris generals, tornar a secretaris generals tècnics, coneixem perfectament de quina dona o quin home parl, d'una posició que té dins una conselleria, dins aquesta estructura que de qualque manera conseller, secretari general i directors generals, més gerents, que coneixem tots perfectament.

Tots sabem que els secretaris generals existents a cada conselleria són un òrgan directiu, amb funcions de caràcter transversal, que el secretari general és l'encarregat de la gestió dels serveis comuns i de les funcions d'assessorament jurídic i de suport tècnic a altres òrgans de la conselleria i que de la secretaria general en depenen les unitats de gestió econòmica, la contractació, el servei de personal i el servei jurídic, en regles generals és així a cada conselleria. Els secretaris generals són una peça clau a les conselleries podem tots concloure, no diguem que és d'una part només, sinó que té aquesta funció transversal que els fa cabdals de totes les conselleries, les persones que executen les decisions polítiques i les que teòricament han de vetllar per la legalitat de totes les actuacions que es fan.

Des de l'inici de la comunitat autònoma a l'any 1983, les secretaries generals han estat ocupades per polítics nomenats pels corresponents governs que hi ha hagut i lògicament han estat en sintonia amb el color polític responsable del poder executiu a cada moment d'aquestes legislatures des de l'any 83.

El Pi PROPOSTA PER LES ILLES proposa que els secretaris generals siguin sempre funcionaris de carrera, sempre. A més, que els seus nomenaments no siguin coincidents amb els períodes de 4 anys d'una legislatura. Nosaltres proposam que siguin nomenats per un període mínim de 9 anys, segurament que 9 anys que agafa dues legislatures més un any, tres eleccions, tocaria a més d'un secretari general haver de tenir cura de la feina de distints colors polítics. L'objectiu que ens agradaria aconseguir és més garanties de transparència, més imparcialitat i més objectivitat en l'actuació administrativa. És senzill, és un a, e, i, o, u per anar cap a una transparència més clara, no és enrevessat el que els proposa El Pi. Avui, si ara ens veiés la gent, ens entendrien el que diem des d'El Pi. Parlam de donar garanties de les decisions, aquestes garanties que siguin les millors per als ciutadans i no per als polítics de torn.

A més tendríem altres avantatges, més professionalització, millora de la gestió, més estabilitat, més optimització dels recursos humans ja formats i evitariem moltes sospites

d'actuacions per pur interès partidista, que és on tenc la sensació que ens volem instal·lar avui després d'aquesta votació. Amb aquestes sospites, segons l'interès partidista que pugui tenir cada un, "això em dona vots", més que res això ara és prou sinònim de segons quines coses que passen a l'Estat espanyol, com que això em dona vots, jo en seguec parlant, però no li don solució. Avui sabrem més o manco cadascú què pesa, no en quilos, que en aquest cas jo pes molt, sinó en la convicció de voler canviar pel que realment la societat ens ha abandonat, no creu en nosaltres, no creu en nosaltres.

Hem parlat molt en aquest Parlament de casos de corrupció i de mal ús de doblers públics, nosaltres oferim avui una proposta ben concreta, a favor de la transparència, de la imparcialitat, de l'objectivitat, un tallafocs per evitar situacions del passat que han fet molt de mal a la política i a la societat que representam.

Vull veure el valents que són tots vostès plegats.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Intervenció del Grup Parlamentari Mixt per defensar l'esmena [RGE núm. 12323/17](#), té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente, señoras y señores diputados. Desde Ciudadanos compartimos el espíritu de la moción, los secretarios generales tienen funciones muy específicas que marca la Ley de régimen jurídico de la administración de la comunidad autónoma y, si analizamos la normativa, veremos que son órganos directivos con funciones técnicas, que requieren de gran conocimiento de la administración, de su normativa y de su gestión, como ha dicho el Sr. Font, proponente de la iniciativa, prestan asistencia técnica y jurídica al conseller, controlan la gestión del presupuesto y controlan la eficacia y eficiencia de los órganos y de las unidades administrativas, entre otras muchas funciones que son técnicas y muy específicas, todo ello en coordinación, o bien de acuerdo con las directrices fijadas por el conseller.

Como se puede observar, las funciones son muy importantes puesto que está la gestión del presupuesto y en ello la tramitación de los contratos y también el control de la eficacia y eficiencia.

Por todo ello, desde Ciudadanos, hemos redactado una enmienda, puesto que en la primera parte de la propuesta sí que estamos de acuerdo, pero consideramos incompleta, hemos redactado una enmienda donde proponemos no sólo que este puesto se otorgue a un funcionario, sino que este funcionario sea del subgrupo A1 y que además se otorgue atendiendo a criterios de competencia profesional y experiencia.

Pero nuestra enmienda tiene una segunda lectura y es que hemos eliminado la parte que se pide que este nombramiento no sea inferior a 9 años. Nosotros no entendemos exactamente por qué 9 años, lo que sí imaginamos que es que lo que se

quiere con esta segunda parte de la propuesta es que deje de ser un cargo de confianza, elegido a propuesta del conseller, puesto que se propone que abarque varias legislaturas. Esta es una opción que merece ser estudiada, al ser un cargo directivo que requiere de un trabajo objetivo en la actuación administrativa, de gran imparcialidad en la búsqueda de la eficiencia y la eficacia de los recursos y de gran transparencia.

Se podría estudiar que no fuera un cargo de confianza nombrado a discreción del conseller, aunque parece ser que estas funciones según la ley, pone que ha de ser estar bajo las directrices del conseller, pero, bueno, se podría estudiar. De hecho en los ayuntamientos el secretario, por la rigurosidad en el conocimiento de sus funciones, es una plaza fija a la que se accede por una oposición específica. Pero en fin, en este caso de la iniciativa supongo que ustedes tendrían que explicar el modo de nombramiento, si es a 9 años, cómo se podría consensuar ese nombramiento, ya que abarca más de una legislatura, como por ejemplo ocurre con los síndicos de la Sindicatura de Cuentas, que los elige el Parlamento cada 6 años. Es decir, al abarcar varias legislaturas pierden que sea un cargo de confianza elegida a discreción del conseller. Bueno, todo esto es un tema que se podría estudiar, pero desde Ciudadanos hoy no lo podríamos votar en esta iniciativa.

Por lo tanto, sí nos parece correcta la primera parte, con las puntualizaciones que hemos realizado.

Nada más. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ballester. Intervenció del Grup Parlamentari Popular per defensar l'esmena [RGE núm. 12361/17](#), té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, bon dia, diputats, diputades. Bien la justificación de esta proposición no de ley es la de mayor transparencia, mayor imparcialidad y más objetividad, como ha dicho el diputado Sr. Font, y, en principio, su argumentación parece positiva, pero consideramos que debe ser analizada con calma para evaluar qué efectos puede tener esta propuesta respecto al funcionamiento efectivo de eficacia y funcionamiento de cualquier govern.

Las funciones de los secretarios generales técnicos se han descrito anteriormente, vienen establecidas en la ley tanto de régimen jurídico como de funcionamiento del Govern y, a parte de las funciones establecidas en la ley, hay que destacar que de hecho los secretarios generales técnicos son los grandes coordinadores de las consellerias, entre las diferentes direcciones generales y organismos dependientes de las consellerias también coordinadores en cuanto a las otras consellerias, a la preparación de los consejos de gobierno, y también coordinan los departamentos comunes, como recursos humanos, registro, etc.

Pero, a pesar del nombre de la coincidencia con el nombre con los secretarios municipales, hay que recordar que tienen una función muy diferente de los secretarios municipales o de

los interventores, de hecho no dan fe y sus informes no son preceptivos, sino que los expedientes que tramitan los secretarios generales técnicos de las consellerias vienen precisamente avalados con informes preceptivos de los técnicos de las diferentes áreas, bien sea de recursos humanos, UGE o diferentes áreas. Por tanto, los secretarios generales técnicos, sus decisiones vienen avaladas por los informes técnicos y por los interventores.

Por tanto, afirmar que con secretarios generales técnicos nombrados por nueve años sería un sistema o un medio para acabar con la corrupción creo que es una afirmación simplista.

Y es cierto que la corrupción es un gravísimo problema que daña la credibilidad de nuestras instituciones y es cierto que nuestra comunidad ha padecido especialmente este problema, al igual que otras comunidades, según el... por ejemplo las fuentes del Consejo General del Poder Judicial en el ranking de procesos por corrupción encabeza este ranking Cataluña seguido por Andalucía, Madrid, Canarias, Cantabria y desgraciadamente después Baleares.

También es cierto que ha habido partidos que han desaparecido físicamente por esta nefasta lacra de la corrupción, hemos visto algún partido en Baleares, también en Cataluña, que han desaparecido por este hecho, partidos políticos que básicamente hacían de bisagra y que pactaban con unos o con otros, seguramente no en defensa de unas ideas o de unos principios, sino en defensa de intereses particulares.

Y a veces, pues el árbol no nos deja ver el bosque, lo fundamental es que se cumpla la ley, que las contrataciones vengán avaladas por el cumplimiento de la ley de contratos, que sean controladas por los interventores, por la intervención delegada; yo creo que el establecimiento de intervenciones delegadas como hizo el anterior gobierno en las consellerias es un paso importante, que los expedientes se tramiten correctamente, no como hemos visto pues en el caso MÉS contratos, que no se han tramitado correctamente, sino que tenían..., pues han sido contratos irregulares, y poner funcionarios de carrera sin especificar ni el nivel ni los conocimientos ni la formación y que además deban estar nueve años igual, con esta redacción, lo que provoca precisamente es un efecto contrario, que haya personas sin conocimientos en la tramitación interna que sean funcionarios de carrera, y por tener cualquier otra formación pues sea un impedimento para que funcione correctamente y para que se puedan provocar actos irregulares.

Hay que tener en cuenta también, respecto a la moción o la enmienda que presenta Ciudadanos, que los funcionarios de un alto nivel A1, como proponen, muchas veces tienen ingresos superiores a los ingresos fijados para los secretarios generales técnicos. Por tanto será difícil que acepten cargos directivos de gran responsabilidad, total dedicación y que supone una implicación total en el curso político del gobierno pues las funciones reales son de coordinación, de gerencia de estas consellerias y además se ha suprimido -seamos realistas- uno de los incentivos para implicar a los altos funcionarios que era el nivel 33 con lo cual si aceptamos la enmienda de Ciudadanos será difícil que esto se produzca.

Por tanto, la realidad es que la propuesta... también que aplica el Gobierno del Estado, que es precisamente que los secretarios generales tengan el nivel A1 y sean de libre designación, en una administración más pequeña como la del Govern puede haber un problema importante en no encontrar gente para cubrir esas secretarías generales técnicas. Y dar ese carácter funcional lo que realmente supondría vaciar realmente la función que ahora desempeñan los secretarios generales técnicos, que son cargos directivos, cargos de confianza y que son coordinadores sugerentes de toda la conselleria. ¿Qué pasaría?, que nombráramos funcionarios y seguramente habría algún govern que lo que haría sería incrementar luego los cargos políticos para suplir ese vacío.

Con lo cual vemos que es una propuesta bien intencionada, pero que su aplicación práctica puede tener precisamente el efecto contrario, secretarios generales que sean funcionarios y que no acrediten conocimientos jurídico-técnicos, que su duración durante nueve años podría bloquear al funcionamiento efectivo de la conselleria y que alguno tendría..., es decir, alguno buscaría la manera de solucionar eso creando más cargos políticos. Por tanto, tendríamos más cargos políticos, menor eficacia y en absoluto resolveríamos el incrementar la transparencia, la imparcialidad y la objetividad. Por tanto, tendríamos el resultado contrario a lo que persigue la exposición de motivos.

Creo que todos los governs de todos los colores políticos siempre han buscado un perfil más técnico para los secretarios generales que han tenido y que se ha buscado que fuesen funcionarios, pero eso no garantiza esa objetividad siempre cien por cien. Por ejemplo, también se excluye de la propuesta el personal laboral fijo, podemos tener el caso de que tengamos un personal laboral fijo con unos conocimientos técnicos muy buenos, que no podría ser secretario general técnico, según su propuesta, y en cambio un funcionario de carrera sin ningún conocimiento técnico-jurídico del funcionamiento de la administración ustedes lo harían secretario general técnico que sería un impedimento para la eficacia y el buen funcionamiento.

Y el Sr. Font hablaba de coherencia, de lo importante que es hacer y decir, decir una cosa y hacerla luego, el govern anterior además de tener menos consellerias y por tanto menos cargos políticos todos sus secretarios generales técnicos al inicio del mandato eran funcionarios, funcionarios de carrera, y con conocimiento y al final del mandato solamente había un secretario general técnico que no era funcionario, pero era una persona con conocimientos técnicos de la administración y, por tanto, un buen secretario general técnico.

En cambio el actual gobierno, con más consellerias, tiene tres secretarios generales técnicos que no son funcionarios en Vicepresidencia, Presidencia y Trabajo, si no me equivoco, y por tanto, con la argumentación del Sr. Font, tenemos un gobierno menos transparente, menos imparcial y poco objetivo, pero con el tema de la coherencia el Sr. Font fue conseller de Medio Ambiente y tenía un secretario general técnico, buen secretario general técnico, buen jurista, que no era funcionario...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

...bueno, porque su argumentación era la coherencia, yo se lo recuerdo porque esa ha sido su argumentación.

(Remor de veus)

Por tanto, nosotros presentamos una enmienda coherente con lo que nosotros hemos hecho, de pedir que preferiblemente sean funcionarios y que tengan los conocimientos técnico-jurídicos que precisen.

Por tanto, con independencia a abrir un debate...

(Remor de veus)

..., un debate más amplio sobre...

EL SR. PRESIDENT:

Baixin el to de veu, per favor, que no se sent l'orador.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

... sobre los cargos directivos, cargos eventuales, cargos políticos, libres designaciones que este gobierno ha multiplicado haciendo caso omiso a las PNL precisamente aprobadas por este parlamento, y hay que recordar que este parlamento aprobó PNL sobre el caso de nepotismo en el Govern, que siguen incumpliendo, el 29 de septiembre de 2015 se aprobó no incrementar los altos cargos y el personal eventual en el presente mandato, tal como se habían comprometido los partidos que integran el pacto, el mes de agosto incrementan los altos cargos en dos nuevos asesores de Presidencia y nadie, absolutamente nadie dice nada, ni siquiera los que votaron a favor, ni siquiera los de Podemos que mantienen absoluto silencio.

Por tanto, las PNL que se aprueban en este parlamento, desgraciadamente para el Govern, tienen poco efecto práctico, eso sí, nos quejamos de que aprobamos una PNL o un acuerdo en este parlamento y se lo enviamos a otro y no lo cumple, pero las PNL y los acuerdos de este parlamento que debe cumplir este gobierno, esos sí que se incumplen y aquí no pasa absolutamente nada.

Por tanto, nuestra propuesta sí, nuestra enmienda es incoherencia con lo que hemos hecho, que preferiblemente sean funcionarios, que tengan conocimiento y pensamos que esa es nuestra voluntad, y eso es lo que hacemos cuando gobernamos.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Passam al torn de fixar posicions. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Bon dia, diputats, diputades. Bé, la transparència a l'àmbit de l'administració pública és una exigència social que afecta de forma directa els càrrecs i llocs de confiança que treballen per a la ciutadania.

L'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic té per objecte, entre altres coses, establir les bases del règim estatutari dels funcionaris públics inclosos en el seu àmbit d'aplicació, concretament són empleats públics els que exerceixen funcions retribuïdes a les administracions públiques al servei dels interessos generals.

Els empleats públics es classifiquen en funcionaris de carrera, funcionaris interins, personal laboral, ja sigui fix per temps indefinit o temporal i el personal eventual. Centrem-nos en el personal eventual, els anomenats càrrecs de confiança. No hi ha molta regulació al respecte ja que cada administració decideix quantes persones ocuparan aquests càrrecs i quant cobrarà cada una d'elles. A més, com el nomenament i el cessament seran lliures no hi ha una oposició, un examen per elegir aquestes persones, estan posades a dit. És important puntualitzar que els càrrecs de lliure designació no són un càrrec de confiança, tampoc no és un càrrec polític, és un lloc al qual només tenen accés els funcionaris de carrera i que per al qual es necessiten habilitats que van més enllà de les són possibles valorar en un concurs.

Vostès proposen instar el Govern balear a preparar, tramitar, aprovar tots aquells canvis normatius i de procediment a fi i efecte que les secretaries generals de cada conselleria hagin de ser obligatòriament ocupades per funcionaris de carrera i que aquest nomenament tenguui una duració no inferior als nou anys.

Bé, tot això ens sembla molt interessant, si no fos perquè, per una banda, l'anomenada llei Montoro no ho posa fàcil a l'hora de fer créixer l'administració pública i treure un bon grapat de places funcionaries per cobrir secretaries, doncs, això fa que no es puguin destinar aquestes places a desenvolupar aquests departaments, per exemple, dins els consells hagués estat impossible crear certes direccions, com la Direcció d'Igualtat o la Direcció de Participació Ciutadana.

Per una altra banda, ara per ara tenim a les administracions funcionaris molt professionals i altres amb un marcat perfil polític. Què vull dir amb això? Que el fet que les secretaries generals siguin ocupades per funcionaris de carrera no solucionaria *a priori* el problema de la corrupció i d'abús que s'ha produït sobretot amb relació a la contractació pública d'obres i serveis.

Desafortunadament aquest problema el tenim ja incrustat a les nostres administracions públiques, s'imposa ara una reflexió. Les direccions general són càrrecs de direcció política, els secretaris generals tenen rang de direcció general i són els que s'encarreguen del personal i dels pressuposts, aquests han de tenir un criteri polític per establir prioritats polítiques respectant el procediment administratiu. Però, i si no tengués les mateixes prioritats que el polític?

Bé, que ha d'haver-hi un reduït nombre de càrrecs de confiança a les administracions? No ho qüestiona ningú, però no deixa de causar sorpresa i indignació l'abús que s'ha dut a terme en certes administracions fent complicada la seva justificació i la seva defensa, per què? Perquè als càrrecs de confiança se'ls ha d'exigir l'existència de retribucions que poden assignar-se a aquests, la qual cosa ha derivat en excessos ben coneguts, fins i tot en la creació d'estructures paral·leles al funcionarial.

Aquest tipus de pràctiques són condemnablement en qualsevol circumstància ja que desprestigien el conjunt de l'ocupació pública davant l'opinió pública. Entenem que s'ha fet imprescindible que els càrrecs polítics, els càrrecs de confiança, haurien de tenir un procés de selecció transparent emetent els motius pels quals és seleccionat.

La gran equivocació dels responsables que atorguen i creen llocs de confiança radica en què utilitzen criteris a vegades inadequats, per no dir contraposats al que aquest càrrec demanda. Per exemple, és molt habitual adjudicar un càrrec de responsabilitat sota l'únic criteri del nivell de lleialtat, amistat, que ofereix el candidat proposat pel cap. Un error. Aquest cas és molt habitual quan es produeixen nomenaments de càrrecs públics, com més alt és el nivell jeràrquic del càrrec a cobrir més freqüent és aquest error. Com a conseqüència té desenllaços, com tots coneixem, que afecten fonamentalment a tenir administracions poc eficients.

Un lloc de treball o un càrrec té diferents arestes que s'han d'abordar a l'hora d'adjudicar a considerar el candidat adequat, i aquests aspectes serien actitudinal, aptitudinal, motivacional, experiencial, do de persones, lideratge i (...) de qualsevol càrrec, ètic, honestat, sinceritat, confiança i lleialtat. No tenir en compte tots aquestes característiques afectarien el rendiment, suposaria sens dubte un problema per al benefici del càrrec, insisteixo, per al qual va ser nomenat.

La lleialtat, la confiança, la duració, l'amiguisme, l'afinitat, la família, no són imprescindibles per aconseguir bons resultats ni determinar per què un càrrec de confiança aconseguix ser eficient. Això s'ha aconseguit després.

Encertar amb el càrrec de confiança és una prova del lideratge eficient, de saber fer i capacitat directiva per a qui nomena. No tenir en compte totes les necessitats que mostra el càrrec per triar la persona adequada farà que sigui difícil obtenir bons resultats. Per avaluar el nivell d'encert d'aquests nomenaments només caldrà veure quin treball realitza el designat al càrrec i vincular-lo amb qui el va posar aquí.

Per tot això, proposam que hauria de començar-se per oferir totes les places de concursos de trasllat i quan es faci això no s'apliquin excepcionalitats. Hem de defensar una administració no a la carta, no polititzada, que es potenciï la tasca de l'administració que és treballar en pro dels ciutadans, siguin els principis bàsics d'igualtat, mèrit i capacitat, que són els que han de prevaler dins l'administració fent una administració eficaç i eficient, amb la màxima qualitat possible de cara al propi treballador i a la societat.

Si per cobrir llocs a l'administració no s'atenen a criteris professionals acreditables sinó exclusivament a la confiança s'estaria compromentent profundament l'exercici de la funció directiva a l'administració pública.

La professionalitat dels empleats públics, l'avaluació de l'acompliment de tots els càrrecs de responsabilitat de les administracions públiques i un exercici transparent del poder són els mecanismes que poden acostar-nos cap a l'administració pública que necessita Espanya. Però entenem que hem de començar des de baix.

Votarem en contra d'aquesta iniciativa.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Maicas. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Joana Aina Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, Sr. President. Trobam a faltar en aquest faristol també les flors que han caracteritzat avui aquest ple i que MÉS hem volgut repartir, no?, a tots els diputats en mostra de la lluita pel civisme i la democràcia.

Bé, Sr. Font, des de MÉS per Mallorca podem dir que estam d'acord amb molts dels arguments posats a la seva proposició no de llei, excepte que no estam d'acord amb la seva conclusió, de les propostes. És cert que la política viu avui un important descrèdit entre la ciutadania per corrupció i abusos dels responsables polítics, que molts d'aquests s'han produït amb relació a la contractació pública? Sí, encara que creiem que hi ha altres motius com l'abús de poder, els amiguismes, les portes giratòries, l'urbanisme a la carta, els privilegis i molts d'altres han donat lloc a aquest descrèdit.

Coincidim que la transparència, la imparcialitat i l'objectivitat de l'actuació administrativa són trets bàsics a favor del retorn de la confiança de la gent en la política, coincidim. Les secretaries generals són peces claus per impulsar les eines necessàries per dur a terme les polítiques de govern i a favor del bon govern, bàsiques dins l'engranatge d'un govern que vol fer bona feina, que vol fer polítiques progressistes per defugir inèrcies burocràtiques.

No sempre es reconeix la seva tasca; ho dic per experiència: som funcionària i he estat secretària general. Vostès proposen que siguin ocupades per funcionaris de carrera i que el seu nomenament, de nou anys, no estigui en funció dels canvis de color polític. Vostès posen als antecedents la paraula "temporal"; entenc que vol dir que aquests nou anys són prorrogables, perquè si no aquesta paraula "temporal" no tendria cap sentit, vull entendre això. I també entenem que això vostès entenen que dona un plus de garantia, i en això no podem coincidir.

Bé, des de MÉS per Mallorca no veim la seva proposta coherent ni adequada als nous temps d'obertura que necessita precisament la funció pública. En primer lloc, a la nostra comunitat autònoma els responsables de la contractació són funcionaris; he estat a moltes comissions de licitació i li puc assegurar que, els plecs, els preparen els tècnics; els informes, també, i la composició de les comissions avaluadores és bàsicament tècnica, almanco en el meu cas, quan hi he estat jo. Ja tenim alts funcionaris responsables de contractació: caps de servei, caps de departament, interventors, etc.; sense aquests funcionaris no hi ha contracte que valgui.

Respecte dels nou anys que proposen i a la durada temporal, no hi veim la coherència amb els drets, tampoc, dels funcionaris de carrera a la seva plaça. Ha de quedar ben clar qui exerceix de funcionari i qui és un càrrec públic, això també és transparència i garantia. Fer un *tutti frutti* només d'això només podria donar lloc a confusions i malentesos cap a la ciutadania. La majoria de secretaries tècniques de la comunitat autònoma de les Illes Balears han estat ocupades per funcionaris, sobretot derivat de la conveniència de la seva formació; quasi diria que el tant per cent de càrrecs de secretaris generals no funcionaris, si ho calculàssim, ha estat molt baix, com ja li ha dit el Sr. Lafuente, i si ho record malament, Sr. Font, el seu secretari general quan vostè era conseller del Sr. Matas devia dels pocs únics que no era funcionari de carrera.

Quan parlem de corrupció i transparència MÉS per Mallorca no comparteix la dicotomia funcionari-garanties, no funcionari-*fora* garanties. Li pos com exemple el Sr. Matas, president del Partit Popular i president d'aquesta comunitat autònoma, funcionari de carrera però cap garantia de transparència ni cap garantia de no-corrupció, ben al contrari; crec recordar i tot que la seva secretària general també era funcionària. La conselleria de les capses de Colacao, de CocaCola, el Sr. Cardona, que crec que encara està empresonat, si no vaig equivocada, tenia un secretari general que era funcionari de carrera.

Bé, amb tots aquests exemples el que volem deixar clar és que creim que la no-corrupció, la transparència, la imparcialitat i l'objectivitat no són propietat del funcionari; ben al contrari, és la societat en general que ho reclama, la que ho té clar i que en molts de... pot donar una nova visió d'obertura a l'administració, en molts de casos, eliminant aquesta endogàmia que a vegades es produeix.

Fora de l'administració també hi ha gent molt preparada, hi ha molta gent valuosa. El Sr. Font sempre ens diu que tots i totes hauríem d'haver estat petits empresaris en qualque moment per tenir el seny que cal, vostè ho ha dit moltes vegades en aquesta cambra. Ens retreu que som uns privilegiats i que és la gent de l'empresa privada la que sap millor com es fa feina bé. Idò bé, creim que la gent de l'empresa privada que treballa també està preparada per ser secretària general, o nosaltres des de MÉS per Mallorca també ho pensem.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

No. Jo no l'he interromput, Sr. Font, però bé, vostè digui... després té torn de rèplica i em pot dir el que vostè vulgui. De fet creiem que des de l'empresa privada podem (...), els valors són personals, valors col·lectius que tenen les persones, tant si vénen de l'empresa privada com si vénen del funcionari.

Per això nosaltres comentarem un comentari sobre les esmenes. L'esmena de Ciutadans nosaltres, encara que El Pi l'acceptàs, no la podríem votar a favor pels mateixos motius que ja hem dit abans. Pel que fa a l'esmena del Partit Popular creim que és una esmena de posturreig, que no canvia res de la situació de fet actual, creim que al final és enganyosa perquè pareix que canviem qualque cosa i no canviem res, i per tant per a nosaltres això és negatiu, la ciutadania no vol això, no vol enganys, vol que precisament parlem clar, i per tant nosaltres encara que l'acceptassin també hi votariem en contra.

Ara voldria llegir una notícia que m'ha arribat avui, avui mateix, i crec que avui és un bon dia. *"En España vi por primera vez informaciones periodísticas que no guardaban ninguna relación con los hechos, ni siquiera la relación que suele existir en una mentira normal. Pude comprobar que las noticias no se redactaban para explicar lo que en realidad estaba sucediendo, sino en términos de los que debería suceder según la línea del partido político"*. Idò quina sorpresa, jo, quan me l'han enviada, quasi l'hagués poguda adjudicar als treballadors públics de Televisió Espanyola que han protestat avui mateix, però, sorpresa, és de George Orwell, de 1943, sobre la Guerra Civil espanyola. Pareix que és avui mateix.

La gent reclama accions clares, sense maquillatges, sense postveritats ni mentides, informació sense ombres. El clam avui, dia 3 d'octubre de 2017, és de civisme i democràcia i és al carrer. No és una qüestió de valentia, Sr. Font, és una qüestió de valors personals i col·lectius molt per damunt de la professió.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula la Sra. Patrícia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. La proposició no de llei que debatem avui respon a l'època fosca que hem viscut i encara vivim de corruptela a diferents nivells; respon, idò, a un afartament generalitzat d'una societat que demana canvis. Si aquesta és la premissa de la PNL puc dir que compartim l'afartament. Voldria afegir també que consider que aquest debat s'ha de fer, però trob que s'ha de fer en altres termes; els passaré a explicar ara.

No compartim el punt de vista del que demana la PNL, i és que la manera de poder garantir la no-corrupció només es tenguí si són funcionaris de carrera els que accedeixen a aquestes places de secretaries generals. No consideram que aquesta sigui l'única via, bàsicament perquè no creim en

aquestes dicotomies, com ja ha dit la Sra. Campomar, i perquè pensam que convé reformar la funció pública, la manera d'accedir, la necessitat d'adequar els llocs de feina i d'altres aspectes. És necessari fer una anàlisi de prospectiva que impulsi un procés de canvi i modernització, enfortir la professionalització i la independència dels funcionaris i l'ètica pública, més que necessària tant per als governants com per als funcionaris. Ètica pública; tant de bo es tingués més en compte quan un vol accedir al servei públic, ja sigui com a professional de l'administració o com a polític.

Fins ara les diputades i els diputats que m'han precedit han argumentat a bastament els seus posicionaments, i moltes de les coses dites, les compartesc. Per açò ara trob convenient parlar, ho torn a dir, d'ètica pública i de teoria política en aquesta cambra, i per açò els propòs un exercici acadèmic i recordar el llibre de política d'Aristòtil, on es diu que la teoria política assenyala que hi ha tres qualitats que han de posseir els que han d'exercir l'acció política, pública, disculpin. La primera és la lleialtat; la segona, la capacitat per a les responsabilitats del càrrec; i, la tercera, posseir virtut i justícia. Sé que em pos una mica filosòfica, però crec que tant en tant a aquesta cambra també li va bé.

La lleialtat es refereix a estar compromès amb la comunitat política. La capacitat es refereix a posseir els elements idonis per al carrer i governar donant resolució a les demandes ciutadanes.

El tercer element, no menys important, es refereix a la possessió de virtuts ètiques per saber governar. Dels tres, tal vegada el tercer és el més difícil d'aconseguir, quan un governant i, per què no, un funcionari es prepara amb ètica i saviesa i aconsegueix equanimitat i prudència, aconsegueix el que els antics denominaven el principi recte, i per mitjà d'aquest sabrà destriar el que és convenient o nociu en l'acció de govern. És a dir, ja que governar suposa un gran exercici de responsabilitat es requereixen les millors persones per ocupar els càrrecs públics, formades, crítiques; perquè siguin eficients, els governs i administracions han de disposar d'individus íntegres, per açò l'ètica i la selecció dels servidors públics és fonamental, així com reiterar la necessitat d'actuar amb responsabilitat i eficiència.

La reducció de la corrupció exigeix, doncs, una reorganització total del sistema polític i de l'estructura de l'estat, exigeix canvis radicals en allò polític, jurídic, econòmic, social i cultural i mentre aquests canvis no els fem tot serà posar tires a ferides que mai no es tanquen.

Pel que fa a les esmenes presentades per Ciutadans i pel PP no els donarem suport perquè redunden i matisen el que demana el grup proponent.

I ja vaig acabant, els canvis que necessitam impliquen una reconstrucció de tot allò que ha quedat caduc per l'evolució de la pròpia societat, hi estam disposats o farem allò lampedusà de canviar-ho tot perquè tot quedi igual?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Xico Tarrés.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Bon dia, senyores i senyors diputats, bon dia a tots. En primer lloc, Sr. Font, diputats del Grup Parlamentari d'El Pi, crec que he estat atent al que ens explicaven, al que han dit i li he fet saber abans, em pareix que és una bona proposta la que fan, s'hi pot coincidir o no s'hi pot coincidir, en el nostre cas no hi estam d'acord, per diferents raons, però la voluntat que vostès ens porten aquí és: poc a poc hem d'anar fent millor la política, hem d'anar fent que la política sigui menys corruptible i hem de tirar mesures endavant. Doncs, totalment d'acord, fins aquí estam bé.

Una altra cosa és com ho fem. Jo pertany a un grup que dóna suport a un govern que des de fa dos que governa pren mesures perquè la tasca del polític sigui cada vegada més transparent, perquè la feina que es fa cada vegada sigui més oberta a la gent i es pugui comprovar i es pugui analitzar què és el que fan; que si això ho haguéssim fet des de fa vint anys, tal vegada ens haguéssim estalviat molts problemes que hem tengut, que els hem tengut tots o que els ha tengut quasi tota la gent que ha governat. Per tant, vist des d'aquí doncs amb això coincidim, però vostès entendran que jo crec que la feina que es fa ja és un camí correcte.

Per què? Entre d'altres coses, Sr. Font, perquè crec que mai no hem de confondre qui és que fa de polític i qui és que fa de tècnic; qui és que un funcionari de l'administració i qui és un polític i quina feina correspon a un i quina correspon a l'altre. Miri, a mi em fa molta por quan veig un polític que agafa un tècnic i li diu: hauriem de fer un informe en aquest sentit, així, així o així. Això és perillós, no? El polític ha de fer de polític i el polític amb les coses tècniques ha de ser prou més ase que no un tècnic, en el sentit de dir: jo vull comprar una cadira i que hi hagi un tècnic que digui, aquesta cadira val 10 euros, hi haurà un tècnic dins la teva institució que et dirà: pots o no pots comprar-la. Tenim o no tenim per comprar-la? Si no tenim per comprar-la, poden passar dues coses: que no la puguem comprar o que haguem d'anar els sous a una altra administració. I és quan juga el polític i jo, com a polític, vaig a una altra administració superior i deman recursos per poder fer aquelles coses que vull fer.

Però sempre m'ha paregut perillós mesclar les funcions.

I és clar, quan vostès varen presentar la PNL, el primer que em vaig preguntar és, no el que jo sé, sinó què és el que en diuen que és un secretari general, en aquest cas. És clar, és un càrrec de confiança i la confiança jo la cerc per qualque cosa, perquè necessit de política i necessit d'ideologia per poder tirar endavant la meva tasca. No és el mateix que un senyor d'un grup, de qualsevol grup d'aquí, cerqui un secretari general per dur la Conselleria d'Educació, i que digui: no, jo és que, bàsicament, vull potenciar els centres privats -que em pareix molt bé, em pareix molt lícit, no diria res, jo som... la meva plaça de feina és a un centre privat-, o que vengui aquí i digui: no, jo vull cercar una persona que m'ajudi a tirar endavant el

foment de l'escola pública dels centres públics, perquè creiem en l'ensenyament públic. El perfil d'aquest secretari tècnic, d'aquest secretari general, no és el mateix el que cerquen ells que el que cerc jo. Per tant, això és una persona de confiança, i aquesta confiança, si la trob dins la casa amb un funcionari, vaig dins la casa, l'agaf i li dic: com que volem tirar aquestes coses endavant, m'has d'ajudar. Doncs, va, tirem endavant. Si no és dins la casa, hauré d'anar fora a cercar-lo i és quan he de cercar un càrrec de confiança que ve de fora i que no és funcionari, i que ha de tenir la formació que toca.

No sé si ens hem entès, crec que sí perquè el considero prou espavilat i segur que més que jo i, per tant, serà fàcil entendre'm, si no m'he explicat molt malament, que també podria ser.

Jo li parlava d'aquests elements de control que es posen poc a poc en marxa a determinades institucions i a determinades administracions, això ens passa a la nostra comunitat, i crec que serà bo que poc a poc, des de tots els grups, vagin duent eines perquè aqueixa supervisió, perquè aquest control de la feina dels polítics sigui cada vegada superior i sigui cada vegada millor. Per això li deia: el que vostè porta em sembla correcte. És el necessari? Per a mi no, anam per un altre camí, anam per camins diferents, però l'objectiu final és el mateix.

Llavors, voldria comentar de passada les esmenes que presenten la resta de grups i bé, la del Partit Popular jo el que crec és que la podem votar perfectament, perquè el que diu el Partit Popular i el que diem nosaltres és exactament el mateix, entre d'altres coses perquè el Partit Popular presenta una esmena que l'únic que diu, afecta que els secretaris generals de cada conselleria, preferentment, siguin ocupades per funcionari de carrera. Que és el que li deia jo, normalment trobes funcionaris de la comunitat que poden fer de secretaris generals, però si no trobes el perfil vas a cercar-lo fora, per tant és preferentment, som al mateix punt, som exactament al mateix punt. Nosaltres no volem dir això, volem dir directament que no, que en aquest sentit amb les coses que tenim, doncs en tenim prou.

Per un altre costat, amb la de Ciutadans, doncs ens trobam amb el mateix, nosaltres, jo la respect molt, està molt bé, cerquen una fórmula, però que va en la mateixa línia del que diu El Pi; és a dir que sigui un funcionari, preferentment d'un determinat grup, evidentment no podem posar qualsevol funcionari a fer de secretari general, però nosaltres estam amb el que jo els deia, no?, i amb tot el respecte hem de dir: doncs no, no és el que nosaltres volem, nosaltres volem que aquest secretari general sigui un càrrec de confiança i que ho faci bé, que acompleixi tota la legalitat, que també tindrà altra gent que li exigirà que ho faci, no li acceptarà res sense que això no sigui així. Per tant, si ha de ser un interventor qui finalment firmi un informe que digui: no pots comprar una cadira de 10 euros, perquè no tenim 10 euros, haurà d'estar firmat per l'interventor i serà a qui tocarà dir-ho, serà a qui tocarà dir-li ho.

Hi ha hagut algunes coses que no he entès, i em perdonarà, Sr. Font, com el tema dels nou anys, independentment de tot el que hem comentat, jo, que siguin nou anys no aconseguim

entendre-ho de cap manera, per què nou i no vuit i per què quatre? I lògicament sempre els hem lligat als temps, als períodes de mandat de cadascun dels partits que han estat al Govern, doncs bé, un partit pot ser-hi quatre anys, pot ser-hi vuit, pot ser-hi dotze, però pot ser-hi dos, perquè a meitat de mandat surti i els que arriben doncs canviaran els càrrecs de confiança que tenen, és així.

I haurem de deixar de fer-nos mal amb els càrrecs de confiança, els càrrecs de confiança són una figura que existeix, en podem fer ús, i l'altra cosa és que en fem un mal ús, en tenguem excessius. Però, a mi, personalment, em cansa quan som aquí i diuen: no, perquè jo tenc vuit càrrecs de confiança i tu en tenies deu, per tant jo som millor que tu perquè en tenc dos menys; no, jo en tenc deu i tu en tenies vuit, per tant jo som més ase que tu. No, miri, escolti, a mi el que m'interessa és que les coses funcionin, que les coses funcionin i que ningú no robi; quan dic que funcionin, aquest, aquest és l'objectiu que hem de cercar, que ningú no s'aprofiti de la política.

Per tant, crec que amb el que li he dit, ho repeteix, el Govern que tenim ha posat en marxa una línia fantàstica, jo crec, amb el nivell, amb el model de transparència per evitar aquestes coses que cerca aqueixa PNL i el que hem de fer, poc a poc, amb el temps és enfortir aquest sistema perquè cada vegada sigui millor, sigui més bo per a tots els que en fem ús, que som tots.

Res més, moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tarrés. Intervenció del grup parlamentari proposant de la proposició no de llei, té la paraula el Sr. Jaume Font.

(Se sent una veu de fons que diu: "Lo siento mucho, pero tengo que interrumpir aquest Pleno, (...) más (...) cuarenta años (...) que me habéis robado mi infancia (...)")

EL SR. PRESIDENT:

Ah...

EL SR. FONT I BARCELÓ:

No entenc com aquesta persona pot entrar aquí...

EL SR. PRESIDENT:

No, no, la pròxima vegada no.

(Continua la veu de fons de manera inintel·ligible i cridant)

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Agafau-lo aquest tíó!

EL SR. PRESIDENT:

Es veia venir.

(*Continua la veu de fons que diu: "(...) antisociales, devolved a mi pueblo y del pueblo..."*)

EL SR. PRESIDENT:

Toni! Toni!

(*Continua la veu de fons, que crida: "... quiero justicia y libertad para mi pueblo, no me obliguen, no me obliguen, quiero justicia para mi pueblo, libertad y justicia para el pueblo (...)"*)

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo agraesc totes les intervencions, des d'El Pi agraïm totes les intervencions que hi ha hagut, però, si miren la proposta...

(*Remor de veus*)

..., hi ha una qüestió, que quan miren la proposta, diu "instar el Govern balear a preparar, tramitar i aprovar tots aquells canvis normatius i de procediment, a fi i a l'efecte que les secretaries generals de cada conselleria hagin de ser obligatòriament ocupades per funcionaris"; és a dir, preparar, tramitar, aprovar tots aquells canvis normatius i de procediment, és evident que hi ha tota una sèrie de preguntes que s'han fet vostès, que si haguessin llegit la proposta..., han fet poca feina, perquè si haguessin llegit la proposta, hi ha tots uns procediments a haver de fer, eh. Si troben que no han de ser nou anys i han de ser set, si han de ser vuit; com ha de ser això: si per concurs o per una oposició, lògicament ha de ser...

(*Remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Guardin un poquet de silenci, per favor.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

... -sí, aturi el cronòmetre.

EL SR. PRESIDENT:

Tranquil, Sr. Font, li donaré un poquet més de temps, no es preocupi.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies. És a dir que aquí es diu perfectament com s'hauria de fer això, que és a través de la participació i que el Govern ens faci una proposta, així de clar. Això és una proposició no de llei, nosaltres no som el govern els d'El Pi, som parlamentaris. No exigeixen a qui no toca les qüestions que els pertocuen.

Dit això, per no haver de contestar segons quines qüestions, mirin, a França i al Regne Unit, de fa molts anys, molts anys, el procediment de contractació es troba en mans de dones i

homes que són funcionaris de carrera que tenen aquella plaça per a sempre i també van a través de concursos a altres indrets de l'administració, França i el Regne Unit, si no ho saben..., els he de tornar dir que no saben com no saben d'allò que els vaig dir que no saben? És clar, és que pensen vostès que tiram a balquena, o volem estar... el fem seriosament aquest tema. Però bé.

L'altra qüestió, a la portaveu de Ciutadans, nosaltres, d'aquesta esmena que fa pensam que el procediment ens dirà, si es fa l'estudi, si ha de ser només l'A1 o també els A2, perquè els A2, que també són funcionaris de carrera, no poden ser, o de títol superior? Per mor d'això nosaltres diem que s'estudii i es miri quin ha de ser el tema, perquè aquí els sindicats i tots els funcionaris d'aquesta comunitat hi tenen molt a dir i especialment els que compleixin les condicions per ocupar aquests espais, que ho dirà l'estudi de l'encomana d'aquest Parlament cap al Govern.

Ho dic perquè no importa... jo no tenc per què baixar tan baix.

Nosaltres ens anam convençuts avui d'una qüestió fantàstica i l'ha dita el Sr. Tarrés, MÉS per Mallorca, PSIB i PP pensen igual, pensen el mateix, que això ha de seguir com està. Molt bé, ja veurem el 2019 què faran vostès, almenys si han de parlar amb nosaltres, ja ho veurem, ja ho veurem! El PP diu..., vull dir una cosa al PP i a tots: és vera que jo vaig ser conseller fa deu anys, amb el govern de Jaume Matas, sí, les coses han canviat molt aquests deu anys, moltíssim, i em volen dir en què han canviat en contractació? Res, res, res, no és cap garantia de res, es continua amb el mateix control que hi havia abans; es continua, després d'haver seguit aquests deu anys de prop el que deien els distints, quan governaven o no governaven, que també les empreses públiques tendrien una fiscalitat abans de començar qualsevol contractació, continua essent després quan hi va l'auditoria. És a dir, què li contam a la societat?

Vostès em semblen, i perdoni l'expressió, tots els partits, llevaré Ciutadans, perquè veig que va per aquí, com a toreros, i als antitaurins això els fotrà, perquè fan un brindis públic a la societat i al final vostès l'únic que fan és un brindis al sol, perquè quan governen no es tira endavant.

Vostè ha fet una... el portaveu del PP ha fet una referència als partits *bisagras*, miri, Sr. Lafuente, jo, quan vaig fugir del PP i vaig muntar la lliga, si entra a Internet i cerca el programa, fa set anys, passa molt aviat el temps, set anys i set mesos, ja duia com a proposta aquesta, perquè em preocupa que la societat no vegi amb transparència el que fem; li dic que no és d'ara aquesta proposta només, en aquest moment té set anys.

(*Remor de veus*)

Una altra cosa és que no sortís, ni jo diputat, ho dic perquè de vegades vostès fan comptes que disparam per disparar; no, perquè pensam que és bo i crec que els seria bo, però ja ens va bé quedar tot sols.

Després hi ha una altra qüestió, que vostè diu: qui coordinarà? Com qui coordinarà? Coordinarà cada direcció general la seva feina, no n'han de posar un altre. Què és que no

serveix, els que posam no serveixen? El que parlam és que si entra un paper per comprar la cadira que deia el Sr. Tarrés, tindrà cura que es tramiti com toca i no hi haurà temptacions que si conviden tres empreses que són del mateix, punt, punt. De què parlam, què els han tirat per cara a vostès en aquest govern?

(Remor de veus)

Quina demagògia hi ha aquí, Sra. Consellera, quina demagògia? Està ple de casos, intent aportar qualque cosa. No ho volen? Cap problema ni un.

La qüestió de Podemos: *no solucionarà* aquest tema amb funcionaris de carrera. El Pi no ha volgut dir que aquest tema se solucioni amb funcionaris de carrera només, això és una de les qüestions. Miri, amb l'Oficina Anticorrupció no se soluciona res, eh, no se soluciona res, per què? Perquè encara no existeix, i segurament també és un altre bon puntal per a aquest assumpte. És tan difícil compartir, anam tan malament per poder compartir? D'acord, no ens volen? No passa res.

I l'altra qüestió que volia dir a la Sra. Campomar, que jo li he dit des del meu escó, Sra. Campomar, vostè pot donar molt més del que ha donat avui, pot donar molt més del que ha donat avui, i vostè ha estat una bona secretària general i no em cau anell per dir-ho, ni un, perquè aquí sap greu quan lloes qualcú, perquè aquí només venim a pegar-nos, no. Jo el que crec és que això no és un *tutti frutti*, com vostè ha volgut plantejar, un secretari general que fos funcionari, home o dona, (...) i si està com a mínim nou anys o set anys es trobarà per enmig que tindrà distints polítics i segurament de distint color polític, i d'aquesta manera aquell home l'únic que farà, o aquella dona, és vetllar perquè tots els procediments siguin correctíssims, així de clar. Els procediments són correctíssims en el 99%, jo no ho pos en dubte, però tenim en dubte la societat respecte de nosaltres.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, per favor, vagi acabant.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Acab, acab. Dit això, nosaltres no podem acceptar cap esmena, em sap greu perquè hi hauria la discussió que els A2 també hi podrien entrar i l'esmena del PP creiem que encara molt menys, perquè l'esmena del PP nosaltres pensam que té un problema, Sr. Portaveu, "preferentment", i això què és "preferentment"? *Chi lo sa*, una il·lusió?

Es banyin i votin que no, després ja ho diran vostès a la societat!

Gràcies.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies Sr. Font. Doncs passam a la votació de la proposició no de llei. Votam.

5 vots a favor; 51 en contra i 2 abstencions.

Doncs, com que no hi ha més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies a totes i a tots.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
